

R 2
210

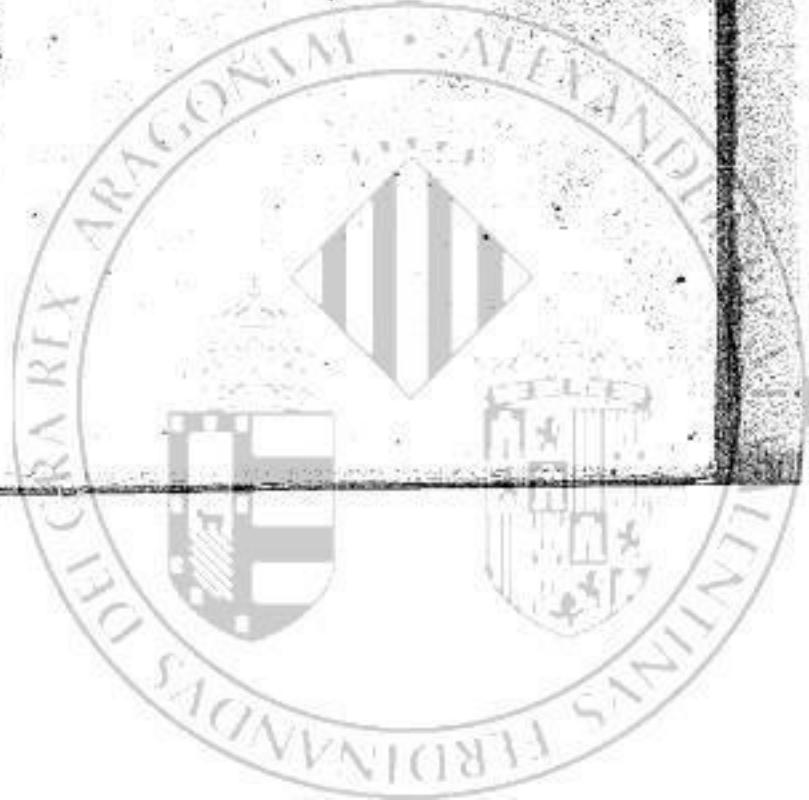
Ex Bibliotheca , quam
D. D. Franciscus Borrull,
Academice Valentinae testa-
mento legavit.

*da P. Giovanni Battista
gratias
In meo studio fons & fonte*

Sinonima variationū sententiārū eleganti stilo constructa ex italico sermone in valentium p. Hieronimū Amiguetū dertusensez redacta foelici numine inchoant: quib⁹ adolescētes eloquētiā assequi paruo tempore valebunt. **C**ontinet liber iste sex partes. Primo sinonima exordiorum. Secundo narrationū. Tertio diuisionū. Quarto confirmationū. Quinto confutationū. Sexto conclusionū: cū aliquibus additionibus et tabula per ordinē alphabeti ordinata ad hoc vt faciliter sinonima cuiuslibet partis reperiantur.

Z. 14. 1. 15. 16. 17. 18.

Epistola directua.

Hieronimus Amiguet⁹ Hertusensis integerio
hieronimo datio pontificij cesareiq; iuris doctori prestantissimo
ac gymnasii valentini rectori et administratori. S. P. D. Solent
prestatissime pretificij cesareiq; iuris doctor: qui inuigilat alicui
oper: quod ad boim doctrinaz expectet: Illud alicui insigni viro
aut deo mortali in terris sacrare: que more nimirum commendatore
dignum et a religione minie alienum a iouis seculo inicum habuisse:
et ad nostra usq; tempora suatum repro. Non cum jupiter electo de regno
pre saturno maiore vite protem in olimpo monte coleret: quicuq;
quippiam noui inuenissent: quod vite boim usui fuisset: ad ipm ve
niebat ac ei suas inuentiones dedicabat: huc ipm more posteros
deinde suasse exemplis sciri potissimum licet. Quippe Esopus fabu
lator egregi⁹ fabulae opusculum: quod grece conscripsit. Cresole
doz regi sacrauit: Nicader quoq; pgamensis auctor vetustissi
m⁹ theriaca et alexipharmacum versu exametro edita ad Ataln per
gami rege prescripsit. Opinian⁹ poeta sui seculi non obscur⁹ poe
ma suum versu exametro propositum Comodo impatori deuouit: cui
Comodo Tulli⁹ quoq; polidetes opus de rez vocabulis com
datissimum dedicauit. Noz vestigia igit secutus quasdam italice
variatioes scriptas (quas profecto variationes sententiaz sinoni
ma non indeceter appellari licet) ijs noctib⁹ prime breviorib⁹ in
nostrum lingua vernacula ad utilitat⁹ adolescentez et ad latini
tate capescend⁹ traduxi: quod nemini obsurdum debet videri:
Sunt eni aptissima via: qua celerrime et facillime proficere adole
scentes poterunt: quod ad eloquentia aspirat. Est eni in ope hoc mo
dus quemadmodum ornate et varie diversi vernacule lingue sermo
nes enuntiari valcat et ad oes fere elocutiones protes accommoda
tus. In quo studiosi pueri et adolescentes se proficere cognoscet: vt
paruo tpe si prodiscere et memorie manadare voluerint: deposita o
loquendi barbarie eloquentes evasuri sint: Addo eti⁹ audaci⁹ pro si
ex sententiarium sinonima diligeti inuentione protractauerint. Epis
tolas exinde ac eti⁹ oratioes (quas voluerint) facile prosequetur
quaobre hac mea lugubratione libeter accipias queso: ut plur
um iuuenib⁹ producabilia sint animo eti⁹ maiora efficiam. Vale.

Et cum primo dicendum sit dedictis exordiorum: oportet sci
re quid sit exordium. Est enim exordium: quo auditoris anim⁹
(pruifit rem nouerit) ad causam preparatur.

Deus sia en nře adiutor: o deu nos ajut.

SEUS nos adiuuet. Deus sit nob̄ adiumento. Deus sit nob̄ ppitius. De⁹ nob̄ res nřas secūdet. De⁹ causas nřas exuolūtate pſperet. De⁹ assit mibi. Deus nego cia nřa feliciter fortunet. De⁹ optatis nřis benigne correspōdeat. De⁹ accessiōes nřas ex ſnia gubernet. Deus rōibus nřis fauere velit. Deus fit nobis ſecūdus: vt volu⁹ mus & adoptamus: Deus cogitationes noſtras cōſtituat: quem admodum deſideramus.

TYO volria q̄ tant amiasſes ami quāt yo amie a tu
Velle ita fortūa tulifſet: vt mutuo me diligeres. Optarē ma-
rie: q̄ datū eſſet deſup: vt tāti me faceres: q̄nti ego te facio. Ut-
nam ita pparatū eſſet: vt mutua eſſet inter nos bemiolētie con-
iunctio. Maxi deſiderarē: vt pari mibi amore coresponderes.

Agōs pertany a noſtra amīſtat.

Hoc amoris nři eſſe puto. Hoc priſce nře bemiolētie eſſe vi-
def. Hoc nře vetuſte amicitie eſſe duco. Hoc nře ſingularis ami-
cicie pprīū eſtimio. Hoc antique nře pſuetudinis intereſſe diju-
dico. Hoc amātissime familiaritatis nře rectū eſſe amiauerto.
Hoc pfecto amātissime noſtre ſocietatis debitū eſſe video.

TYo ſens fi te amie.

Finem nullum facio mi. Cicero in te amando. Amori noſtro
nullū pfecto finē impono. Amor noſter ſine fine terminatur.
Noſtrā bemiolētie coniunctionē ſempiternā fieri cupio. Noſtrā
amicitie affinitatē imortalitati confeſſari deſidero. Noſtrā
conſuetudinis familiaritatēm perpetuam fieri volo.

La antigua amīſtat noſtra e de nřes pdeceſſors
cauſa que la hu faça compte del altre.

Antiqua noſtra noſtro:umq; maiorum familiaritas facit: vt
officiū nōſtrum in mediū pmuter adducamus. Priſca noſtra
noſtro:umq; ſuperiorū bemiolētie cōiunctio efficit: vt me totū
tanq; teipſum pſſidere poſſis. Vetuſta noſtra inter nos amici-
tia me conuenit: vt alter altero familiariter vti poſſit.

Molt pertany a noſtra amīſtat quens ſiruam
la bu al altre.

Sinonima

C Magne videtur esse vetuste amicitie nostre: et alter alterū beneficijs afficere debeat. Hoc est nostre antiquissime beniuolentie: ut magis inter nos officijs exagerare debeamus: Prisca enī nostra affinitatis coniunctio hec depositulare videtur: vt necessitudinis esse dico: vt vna certemus: qua ratione alter alterum beneficijs superare possit: vt officium nostrum cōmuniter in medium adducamus. Ut me totum tanq̄ teipsum possidere possis: vt alter altero familiariter vti possit.

C Quem mostres molt amar me: non portes res de nou.

C Novum profecto nibil mibi nūcias: cū me plurimū a te amari mibi significas. Nibil mibi inusitatū declaras: cumxā mibi amoris caritatē demōstras. Nibil enī fictū in tua erga me familiaritate & cōiunctione puto. Non est inusitatum.

C La nostra amicicia es quasi diuina.

C Diuino quasi consilio factum est: vt me tibi beniuolentia coniungerē. Celesti arbitrorz auspicio esse pfectū: vt tue me familiaritati adicerē. Felici quodā augurio tuā mibi amicitia copulauit.

C Dies ha que tiuch amistat ab anthomi.

C Vetus est mibi amicitia cū antonio. Beniuolentie coniunctio: que mibi cū antonio: que mibi a teneris annis iniciū cepit. Amicitia que mibi cuꝝ antonio est amoris vinculum. Nulla est sanctior amicitia: q̄ ea que mibi cū antonio. Amicitia que mibi cum antonio intercedit: est mibi sanctissime excolenda.

C Yo crech molt be que tum amies.

C Mibi optime persuasi: me tibi carissimum esse. Hac enim ducar opinione: me a te plurimum adamari. Hoce quideꝝ mibi induxi maximo me a te amore complecti.

C Fas lo ques ptany a nostra amistat en recordar metos negocis.

C Quod mibi cām tuā comodas: facis ne qđem: q̄ nřam decet amicitia. Qđ me moues: vt negociū tuū curare debeā. facis q̄ nře summe beniuolētie cōiunctiōis interest. Id agis: q̄ optimā nřa amicitia depositulat. Qđ a me petis: vt rōibus tuis inserviā.

C Yo treballare eni conseruar nřa perfeta amistat.

Co operā quoniam ne vt ne qd de meo erga te amore te perdere existies. In iugulo assidue ut ne qd de tuo meo erga te benevolentie iudicio diminutū esse credas. Uel dies noctesq; ut ne qd de nostra p̄iunctōe rem suam esse factū putes. Ago scđulo ne optimaz meā erga te voluntatē aliq ex pte refrigeratā esse suspicieris.

Per lumen q̄ stigam no podem suu amar nos.

Nulla enī locoz leginq;tas aut distatia posset amore nr̄m im mutare. Nulla ipis interpellatio amicitia nr̄am imutatā redde posset. Nulla p̄suetudis intermissio nr̄am familiaritatē interrumperet posset. Nulla qdem visitatōis insolentia ad optimā nostra benevolentie coniunctione nos ab alienare posset.

Enīcara q̄ anrich me aja molt enujat ja pergo no derare per lo q̄ me scrius tenir lo per recomanat.

Enricum de quo mihi scribis si ab eo Iesus essem amore tuo ordinandū suscipiā. Stabū qdezi mihi p̄mēdas tametsi nō paruis ab eo sim affectus iniurijs tñ q̄ ita vis sibi plimum inferuiā. Salustiū de quo egisti mecum q̄q̄ me sibi aduersariū cōstitueraz tamen a te regatus meis officijs exagerandū suscipiam.

Amor q̄ d' puericia enīga no sols entre nosaltres ses cōseruadā mas enīcara augmentadā causa que puga dir lo quem par.

Amor enī nr̄ quē a puericia suscepū nō solū seruauit sed etiā auxi facit vt te familiariter monere hortariq; possim. Optia enī nre benevolētie p̄iunctio quā ab inēnte etate i vita idicis magis stabiliūm me hortat vt tecū aptissime agere debeā. Amabilissima nostra amoris necessitas usq; a teneris annis cōstituta mihi audaciam dat vt tibi audacter precipere valcam.

Quant mes va mes te ame.

Babeo enī mi iōacs te i dies mihi cariore. Nemo est pfecto quē maiori q̄ te benevolētia p̄plectar. Familiaritas enī tua mihi est i dies acceptior. Nemo enī qdem est q̄ magis q̄ tu a me diligas. Nemo est quē plus apud me q̄ teipm valcre velim.

Eoneguda tñch la tua amissat.

Tuā erga me benevolētia expertus sum. Tuā erga me gratificandi voluntatem recte cognitam babeo. Tuūt cūm erga me amorem optimē exploratu teneo.

Sinomimia

Molt me alegre lo recor de nostra antigua beni uolencia.

LMemoratio tua nre antique beniuolentie maximam mibi leticiā attulit. Que de prisca nre beniuolētie cōiunctiōe mibi re nouasti: fuerūt mibi iocundissima. Memoria tua nostre vetuste familiaritatis summam mibi voluptatem confert.

De cascū jorn sent noua alegria d' amor quē tens.

Amor enī tuus maiorē in dies affert voluptatē. Tua quidem amicitia in dies maiori me afficit iocunditate. Ex tua enī erga me beniuolētie cōiunctione ampliorē in dies recipio delectationem. Tua profecto erga me familiaritatis affinitas maiores in dies afficit oblectationem.

Per que tinc̄ coneguda ta voluntat pergo desige molt la amistat tua.

Quoniā voluntatē tuā bonā semp esse prosperi tuam mibi familiaritatē coniungere desidero. Sententia tua quā ego simpli cem & aptam fuisse cognoui facit vt plurimū adoptē vna tecum amore coniungi. Cum opinione tuā dexterā & ingenuam exper tus sum tue consuetudini libenter adbereo.

Com si presumis q̄ hauie de esser amichs: ati be desigat seruir te.

Quasi diuinarē aliqui nos futuros beniuolentia magna cōnictos tibi libēter inferuire cupiebā. Quasi prenosticarer aliqui fore debere vt amātissima eēt nra familiaritas: idcirco tuis rōibus cumulatissime infuiebā. Quasi vaticinarer summā nram futurā esse p̄iunctōis necessitudinē ego me tibi totū accommodabā

Al nostrē virtuos amich pere d' chiquea enga be volgut be.

Petrū nrm oī vtute p̄ditū vsc̄ ab adolescentia maximope di legi. Petruz omni nobilitate insignitum multis de causis ame summope diligitur. Petruz omnibus officijs refertum maxima semp sum beniuolētia complexus.

Doblat plaer be rebut de ta letra.

Dupliciter delectatus sum tuis litteris. Tue quidē littere duplē leticiam mibi attulerunt. Ex tuis ad me litteris dupli quidē gaudio affectus sum. Multipliciter me affecterūt tue līe.

*Eft pīcōni
gni būfī -*

TGuarda q̄ not fatiges maça en molt escriurem.

TVide quid agis: vix epistolas tuas referā in volumia. fac te Byroni/
respicias: ne nimū in scribendo defatigeris. Consule valitudi/
ce. ni: ne te nimū in scribendo latſes.

TLes tues letres he rebut semblāts a la virtut tua
gracioses/amiabiles e virtuoses.

TUras tuas legi similimas tue virtuti: humanas: gr̄osas: ama
biles: officiosas. Littere tue mibi delate sunt tue vite institutio/
nis confinales plenas prudentie: consiliū, prudētia: sapientie.
Tuas epistolas ptemplatus sum tue bonitati accommodatas: bo
nestas: liberales: fidias: commodas: religiosas.

TLa prolixitat de tes letres me forga eſſer larch en
ſcriuret.

TProlixitas tuarū līarum me quoq; longiorē in ſcribēdo fa/
cit. Prolixe enī tue ad me līre faciunt: vt ego etiā ad te respondē
dum pliōr esse debeā. Copiosissime tue līre me admonere vide
tur: vt meas etiam ad te prolijas assignare curem.

TLa breuitat d̄ tes līres me fa eſſer curt en respōdret.

TBreuitas enī tuarū ad me litteraz me admonet: vt ego quoq;
in ſcribendo breuior esse debeā. Breves enim tue ad me littere
quodāmodo significare vident: vt breuius etiā tibi respondeā.
Eum te in ſcribendo breuem esse videam: breuiorem etiā me q̄
solebam esse debere constitui.

TLa frequentacio de tes letres me moſtra la tua
diligencia.

TCrebre tue ad me littere tuā mibi diligentiam demonstrant.
Tuarū enī ad me līarum diligens visitatio tuam erga me me/
moriam significat. Tue enī littere q̄ ad me frequēter deferūtur:
fatis magnum tue vigilante argumentū declarant.

TRespondre al primer capitol dela tua letra.

TQuod caput fuit epistole: ad id potissimum respōdebo. Que
summa est litterariū tuarū ad eam p̄ſertim responseūacco/
modabo. Quod potissimū tue orationis argumentū esse videt
ad illud p̄ſertim rationes meae defensionis applicabo.

TScrites ya e cloſes mes līres: me arribarē les tues

Diligētie
significa/
tio.

Sinonimia

Diligētie **C**Scriptis iā & obsignatis meis a te līris:tue mībi dīlate fuerūt significā. Absoluti iā & tabellario pmissis meis tibi līris obsignādis tuas mībi lentul dedit. Expeditis iam & missis litteris meis tuas p̄ primum recepi.

CLa amīstat q̄ tu tostems has rēgut ab nōstres parents me obligua quet afauoresca.

CNecessitudo que cū nr̄is superioribus affinib magna semp̄ cōstituta fuit: facit vt tibi fauere debeā. Amor enī nōster a iuuētute inter nōstros amātissime p̄stitutus me mouet vt tibi liberaliūter inseruiā. Familiaritas iam diu inter nos officijs confirmata potissima causa est vt in nullo tibi desim.

CSim cōsentis lart de bendir: moltes letres te tra metria de vñ mateix exemple escriptes.

CSi mībi p̄ imitationeʒ liceret codē exēplo aliquā litteras tibi mitterem. Si mībi p̄ Ciceronis p̄cepta cōsideraret : ep̄larū formam nō semp̄ imitarē. Non sinit me ciceronis imitatio eandē ad te litterarum formam obseruare.

CMolt me han altat les tuas letres.

CJocundissime mībi fuerūt tue littere. Amātissime tue littere amplū mībi gaudij cumulū atulerūt. Ex tuis litteris magnam suscepī p̄solutionē. Magnā p̄fecto voluptatē ex tuis litteris.

CAb molta amor he acceptades les tues letres.

Amor et
delectatō
mis deno
tatio. **C**Litteras qdē tuas icredibili alacritatē pplexus sum. Suī enī tuas līras maxia cū amenitate osculat. Suauissimas semp̄ tuas accipio līras. Tue līre valde mībi graues elegātesq vise sunt.

CYo he rebut la tua letra.

CTuas recipi litteras. Tue mībi littere delate fuerūt. Tue mībi littere p̄ stephanū fuerūt assignate. Reddite fuerunt mībi tue littere. Stephanus tuā mībi ep̄istolam obsignauit.

Diligētie
denotatō **C**Per la tua letra he sabut.

CEx tuis līris intellexi: accepi: cognoui: suspicatus sum. Didici aīaduerti: p̄p̄redī: iudicauit. Ex tuis līris doctus: admonit: ab horatius sum. Ex tuis doctior: certior: p̄udētior fact⁹ sum. Tue mībi līre declararūt: iuenerūt: significauerūt. Tue quidē littere me admonuerūt: admonitū fecerunt: docuerūt: crudierūt: mihi citauerunt: certiorēm reddiderunt.

Co gran amor q̄ la bu al altres tenim fa q̄ tant com a mi mateix te estime

Contra tua erga me voluntas iusta deinerita est: vt te me alterum esse velim. Idem tuus mecum animorum consensus merito depositulat: vt omnes res meas tecum cōmunes esse patiar. Consimile sententiarū iudicium tantam vim habet vt idem tibi de me quod de te prestare possis.

Co la hūanitat tua en ves mi p̄ la bona volūtat q̄ pot tinch: me ha donat atreui mēt de aprar me d̄ tu

Cump̄ si ego p̄ summa tua erga me humanitate: et mea i te obseruantia vt a te familiariter oia petere possum. Indugi enī mihi p̄ singulari tua in me benignitate: et perpetua tua animi inductione vt omnia tua mecum dicerem esse cōia. Persuasi enī mihi p̄ maxima tua in me caritate et optima mea erga te fide vt rebus tuis non minus q̄ meis familiariter vti valeam.

Co molt me alegre dela tua diligēcia perq̄ proceix de bona voluntat.

Co cūdior est mibi diligēcia tua quā volūtariā intelligo. Gratior est mibi tua familiaritas que mibi officiosissima est. Acceptio est mibi tua liberalitas q̄ spontaneā esse video. Amabilior est mibi tua virtus que prudentissima est.

Co la diligēcia q̄ sens solicitarte has tengut en ves mes coses: me dona ferma sperança de guanyar la mia causa.

Co diligēcia tua qua sine meis admonitionib⁹ usus es maximā mibi spē affert vt cām meā obtinere posse confidā. Studiū tuū q̄ sine vlla mea rogatiōis significatōe sponte tua in negotiis meum declarasti: facit vt cause mee optime confidam. Vigilantia tua qua sine litteris meis certus es me bortatur: vt de rationibus meis bene sperare debeam.

Co tan grā trebal has pres per mi q̄ es grā rabo quen prengua altre tant per tu.

Co molitus enī pro me tantopere semp̄ fuisti: vt ego quoq̄ p̄ te marimopere conari debeam. Non enim me preterit tantū p̄ comodis meis te semp̄ elaborasse vt ego etiā p̄ tuis cenamē

Amoris si
Significatio

Simoniua

tis teneat vehementer insudare. Satis mihi constat: q̄ te p̄ rebus meis studiosissime exercueris: que res merito me adducit: vt tibi etiā ex voto vigilantissimū prestare debeam.

Tostrat mas vera amistat en hauerte inimicat ab molts per la honra mia.

Tulerū enim te mihi amicū prestitisti: cū multorum tibi odiū ac maliuolentiā pro mea dignitate sustinenda suscepisti. Quot honoris mei studiosissimus extiteris: cōtentiones: maledicta at q̄ interminationes (quas p̄ me passus fuisti) satis apertissime proficentur. Quo me semp̄ amore complexus fueris: ex hoc faci liter intelligo: q̄ expostulatiōes inimicitias atq; malam hominum gratiam pro mea fama couerenda sustinuisti.

TYo ro regracie molt/o yo té fas moltes gracies.

TMagnas tibi gratias dico. Amplissimas tibi gratias babeo. Immortalis tibi gratias ago. Condignas tibi gratias agere studeo. Meritas tibi gratias referre nitor.

TNo se ab que regraciart te puga.

TNon habeo: quas meritas tibi grās reddere possum. Nō enī reperio: q̄bus rebus parē tibi grām referre queā. Nō est idonea mihi cōcessa facultas: vt meritas gratificari valeam. Ea enī est mihi denegata potestas: ex qua me tibi bñficiorū memorem demonstrare possum. Nulla satis cōmoda est mihi oblata oportunitas: vt virum me tibi officiosissimū prestare queam.

TErgonya tinch ab paraules regraciarte lo que ab efecte has fet per mi.

TAgo tibi grās cū pudore: cū tua summa in me officia rem potius q̄ verba desiderēt. Non enī libenter tibi verbis grās ago: cū presertim amplissima tua benemerita in me rerū effectū: nō grārū actionē depositant. Eozripiorū verecūdia: tam vili vborū munere tibi grās agere: cum immortalia tua in me benemerita rem ipam demereant. Jam non ago tibi gratias: cū enim rem non possim referre hinc verbis non patitur res satisfieri.

TNo puch estar q̄ no faça moltes gracies.

TNon possum abduci: quin tibi plurimū gratificer. Elebenter abducor: vt tibi maxime cogratulari debeam. Compellunt me tue virtutes: vt tecum maxime letari velim.

Gracies fas a galcerā q̄ ma donat occasio d' amar te
T Magnā babeo galcerādo grāz: q̄ mibi causa; dedit te an. id
 Lentulo nřo summas teneoz gratias agere: q̄ mibi initū ape-
 ruit me tibi coniūgendi. Johanni magnā debeo gratiā referre:
 qui familiaritatē consequēdi tuā materiam mibi obtulit.

TMolt me so aconsolar de ta letra.

T Summū me ducē tue littere reddiderūt. Tue profecto littere
 ad summā me leticiā adduxerūt. Tuarū enī lītarum cōsolatio ad
 amplissimā future comoditatis spē me abortate sunt.

T La venguda de marti de part tua he pres ab
 molt plaer.

T Martinū tuo ad me noīe pfectū vidi certe libētissime. lētulo
 q̄ est mibi tuis verbis pmenat̄ libēter inserui. Ciceronis ra-
 tiones p te mibi pmenatas facili animo defendēdas suscepi.

T Ab major̄ plaer no poguera veure niarti del que
 le vist:

T Martinū (libentius q̄ vidi) videre nō potuisssem. Lamiam
 (gratus q̄ suscepi) suscipere non valuisse. Torquatiū (cōstan-
 tius q̄ defendi) defendere non potuisssem. Curionem (amanti-
 us q̄ tractau) tractare non potuisssem.

T La diligēcia del mestre me ha molt aprofitat.

T Diligentia qđem magistri maximū nobis fructū atulit. Vñ
 gilās enī cura nři ciceronis amplissimo nobis fuit adiumento.
 Studiū cnī luculi maximū nobis confecit emolumentū. Incre-
 dibilē cōmoditatē peperit reipublice. Accurata petri pruden-
 tia magnā cōmuni saluti vtilitatē comparauit.

T Pensat he de auisarte del que ses seguit.

T Que acciderūt: existimau te scire oportere. Que apud nos ex-
 orta sunt: volui tibi nota esse. Que nup cōfecta sunt: tibi esse ape-
 riēda putau. Que sunt bic pstituta duxi tibi esse declarande.

La pſet te quisera como me trobe en mos negocis.

T Quez statū retinenius: ex bis litteris cognosces. Que sit no-
 strarū rerū conditio: bee tibi littere declarabunt. Quo in statu si-
 mus: ex bis litteris poteris intelligere. Quomodo res nostre se-
 babent: perbas litteras certior fies diligenter

T Gran plaer tinch que stigam en saua pau.

Sinonima

Cupio maxime ut aliquando ociosa libertate fruamur. Desidero vehementissime ut tranquillā pacem possideamus. Expecto enim summō desiderio ut a tantis molestijs in quibus quotidianie versamur aliquando liberemur.

Cala si yo he ates lo que tant he desijat.

CIllud tandem mibi cuenit quod semp marie sūt optatū. Illud mibi tandem oblatū est quod semp exoptau. Quod diu vebemtissime desiderau id mibi hodierna felix fortuna detulit.

Ocupat eni mos negocis esq; samēt te pogut scriure

CUix potui tibi scribere suminis occupationib; impedit? Tādem tibi scripsi paulisper maximis laboribus subleuat? Tandem tantulum ocij nactus sum ut tibi aliqd litterarū dedi. Uix potui ocij tantulo mibi suppeditare ut tecum significarem.

CTant satissa p a tu lo q te scrich: que deus molt be recordartē.

CQue tibi exploraturus sum ita comoda sunt et utilia ut maxime debeas ea tibi velle comparare. Que te sum admonturus ita sunt rationib; tuis suffragātia atq; oportuna q ea obseruare debes. Que tibi significare constitui ita officiosa sunt et tibi conductibilia q ea sunt tibi maximopere complectenda.

CHi may be mancat mi mancare ala hora tua.

CHonorē enī tuo nunq; defui neq; defuturus sum. Euctoritati tue semp quidē fauere constitui. Laudibus enī tuis quantum in me fuerit libenter inferuiam. Dignitatē enim tuam dies nostrosq; studiosissime tucor.

CSi tu fas p tos amichs lo q bas acostumiat: pot pregue quem tingues p recomanat.

CSi pristinā i amicos defendēdos bennvolentiā retines te rōgo ut me suscipias defendendū. Si idē patronus es in amicos conservandos qui esse soles me tibi totum tradō tua fide complectendum. Si talis es amicorū defensor qui cōsueuisti me tua virtute suscipe protegendum.

CZo q mas recomanat curare ab diligencia.

CMandatū tuū curabo ut debeo diligēter. Tūnī negocī agaz sicut tenor studiosissime. Causam tuā quē admodum es denieritus ad me recipio defendendam. Omnes rationes tuas cum

mibi onus incumbit omnibus viribus sustinebo.

Tu non manchare may/o la affectio quet tinc
maycessara.

TStudiu eni meū nūq̄ erit tibi defuturū. Opa eni mea erit ti
bi semp paratissima. Ego nullum meū tibi vñq̄ officiū denega
bo. Nea eni fides nullo tibi loco deficiet.

TSolicitut tinc de cascun dia en tes coses o fets

TSum quotidie curiosus in rebus tuis. Non cesso sciscitari:q̄s
tibi fortune status maneat. Dies enim ac noctes diligens sum
ad in vestigandum:q̄ rerum conditiones possidcas.

Nou podies fer ab mayor discrecio dī queu has fet

TNon potuisses sapientius facere:q̄ egisti. Causa enim nostra
non potuisset comodius transfigi:q̄ confecta est. Que psecisti:
accrutori quidem ratione curari non potuisset. Que fecisti omni
ni proorsus reprehensione carere videntur.

TYot vul fer participant de nos bens.

TParticipem meor bonorū te esse volo. Sociū mearū acces
sionū te fieri cupio. Comitē mee fortune te mibi recipio.

TYo dech tostamps publicar les laos tues.

TAmplissimus tuarū laudū preco merito esse debeo. Assiduus
eni tue existimationis intimator existam:decet. Perpetu⁹ equi
dem tuarum virtutum predictor esse volo. Ardentissimum tue
glorie amplificatorē me semper futurum esse constitui.

TYo tinc estreta amicicia ab esteue.

TOmnia mibi cum stepbano iura necessitudinis intercedunt.
Dis eni vis optimi amoris mibi est cū stepbano constituta Om
nes beniuolentie accessiones sunt mibi cumstepbano stabilitate
Dia qđem cognitionis mibi sunt cū stefano corroborata.

TMiquel te declarara tots nos negocis.

TOmnē conditionē status mei tibi declarabit michael. Totā
eni rationē mee gubernatiōis tibi explicabit michael. Totam
enim summam conciliij mei te docebit michael.

TZos teus te diran ab quanta affectio be negocis
et tes coses.

TQuāto studio cām tuā oītus in locis defendērim: oēs tui tū
bi declarebūt. Quantā eni vigilantiam p̄o dignitate tua pb:q̄

Sinonima

defendenda adbibuerim: ex tuis oībus certior fieri potes. Quo
enī animo:qua cura:qua diligētie:quaue contentōe ratōes tuas
in oī re tutatus sum:oēs tuos ad te scripsisse arbitror.

Tia crech coneix la voluntat quet tinch.

TDe meo studio erga salutem tuā credo te cognoscere. Que sit
mea p tua voluntate vigilātia existimo intelligere. Quantū pro
te seruando labore desumpserim arbitror te nō ignorare.

TYo nom canse de fer p tu/o loarte/o amarte tc.

TEgo nullū loco pretermitto te laudandi. Ego nullū laborez
subterfugio te iuuandi. Nullum periculū expauesco te pseruandi
Ego nullam causam declinare debeo te amandi. Ego nullaz de
beo recusare fortunam te ornandi.

TLantost que yo he tengut manera de ajudarte:
he treballat en complauret.

TQuā primū facultatē nactus fuero te adiuuādi: oīa p te agen
do libētissime suscepi. Ut primū sumptatēm cōsecutus te ornā/
di: nullū pro te exagerando labore fugi. Ut primū mibi oblate
est inserviendi oportunitas nibil protecto preterinisi.

TLot lo que tinches a ton plaer.

TQuecūq; in me bona sint: pstant tibi semp paratissima. Quā
tum enī in me est: tantū de me polliceri potes. Quecūq; facul/
tas est: ea arbitratu tuo libenter exponetur.

TLot lo quet he promes he posat en ob:a.

TQuod tibi pollicit' sum: data opa parauit. Quod tibi pmissi
diligēter absolui. Qd p te facere significauit: mea sponte curauit.

TElaremēt pots conixer en quāta estimia te tinch

TFacile enim pspicere potes: q̄ mibi carus es. Potes enim q̄
faciliter intelligere: quantū te mibi gratissimū babeam. Non est
tibi difficile cognoscere posse: q̄ mibi sis acceptissimus.

TElarament puch conixer lamo: quē tens.

TFacile intelligo: me a te mibi plurimi fieri. Optime mibi ex/
ploratū est: te mibi plurimū attribuere. Quantū me facias: pos/
sum q̄ faciliter conspicere.

TLant ingrat creusq; sia que no satiffes alq; per
mi bas fet.

CExsistmas ne ita me inurbanus: ut te mutuo non diligerem.
Adeo me ingratū arbitraris: ut parib⁹ tibi officijs non responderem.
Putares ne me adeo iniustū esse: ut cōsimilē officij viciſ ſitudinē tibi non attribuerē. Adeo me in humānū esse iudicas:
ut eandem diligentie retributionē tibi non preſtarem.

Tant intrīnce quāmēt te amic que nōp ha algua
qui mes amie que a tu.

Tam insigne eſt mee erga te volūtatis iudiciū: ut neminē te
maiorē faciaſ. Tanta eſt erga te amoris magnitudo: ut ni te
amādo tibi neminē anteponā. Tam eximia meā erga te beniwo
lentiam eſſe: ut neminem tibi in amore cōparem.

TMira eni quanta reputacio te tinch.

Vide quanti apud me ſis. Vide quanti te facio. Vide quanti
tibi atribuo.

Senyalad amēt te amie/o pot poſte ſingular amor

Tunico eni te amore pſcquo. ſūmo eni te amore cōplector.
Incredibilis eſt mea erga te amoris coniunctio. Immortalis eſt
noſtre coniunctionis affinitas.

En q̄l ſe vol loch quē trobe marauilloſamēt te loe.

TIn oībus locis vbi me eſſe contigerit: maximis laudibus te
extollo. Ego te quotidie cōmendare non defiſto. Non ceſſo dies
noctesq; ampliſſimis te laudibus illuſtrare.

Tat aſauo reſch la dignitat tua que totes coſes
fas per aquella.

Dignitati eni tue ita faueo: q̄ oēm opam: curā: labore: ſtudi-
um: vigilantiā: ad amplitudinē tuā cōfero. Virtutes enim tuas
ita diligō: q̄ ſibi ſum libenter inſeruiturus. Omnē enim tui ſta-
tus conditionem ita cariſſimam babeo: ut omnia pro tua ſalute
ſum libenter expositurus.

Tul q̄ ſapies q̄ eſtimie tant a frācesch quāt la ſua
virtut merita.

Scias frāciscū tanti a me fieri: quantū ipius virtus de poſtu-
lat. franciscū eqdē tāti facio: quantū ei⁹ officia demerent. Ego
eni frācisco tñi atribuo: quantū ei⁹ merita videntē exigere.

Pregat m̄s q̄ te ſcrigues d̄ tot lo q̄ ſeſguarda a tu

Wittomina

TAdmonuisti me: si qd esset: qd ad te pertinere arbitror: tibi significare. Constituisti mecum: vt (q tibi attingeret) tibi aperirem. Jussisti (vt de his q ad te pertinerent) te certiorum facerem.

TEncara q no tingues materia p a escriuret no be volgut aqst amicu nostrae partis sens letra mia.

TEt si nihil haberet quod scriberet tamē volui amico ad te eūti aliqd līrārum dare. Quamq̄ quid potissimum tibi scribere non haberem: curauit tamē has līras ad te ferendas. Tam & nihil noui (quod tibi declararē) mibi in mentem veniret: tamen volui potius meas litteras inanes q nullas esse.

TO mayor carrech q tinch es q la nostra cosa publica sia conseruada.

TQuot potissimum curo: est vt nrām rempublicā saluā p me esse velim. Q summōpe desidero: est vt cōmunē salutē illesām cōseruare cupiam. Q in primis exopto: est vt rationibus publicis recte consulatur.

TE omni totsiām obligats mirar p la cosa pu. pgo dire lo quē par satissa a daquella.

TLum oēs rei publice recte p̄sulere debeamus: idcirco quod sibi cōducere mibi yisum in mediū adducā. Lum mibi etiā incūbat: vt rempublicā saluām esse desiderē: ideo q sibi y sui cuenire existimo. bono quidē animo aperiā. Res enim publica omniū nostrū optima parens vt sibi faueam iure demeretur.

TH̄an plaer tinch q portes amo: ala patria.

TCaritas (qua erga meām patriā afficeris) est mibi admodū iocundissima. Pictas (qua rempublicā cōplecteris) accidit mibi suauissima. fides enīm (qua patriam cōmūnem semp̄ excoluit) est mibi q gratissima.

TMay me pesara treballar p la cosa publica.

TNunq̄ nubi displicebit pro republica plurimum elaborasse. Nunq̄ me penitebit patriam meām defendisse. Nunq̄ me dolebit pro cōmuni salute vebementer insudasse.

TMolt me alegre q tum tingues en bon parer.

TSaudeo plurimum de me te recte sentire. Zetor maxime meām viuendi rationem tibi probabilem videri. Maxima afficioz iocunditate es que tibi facio placere.

Cla liberalitat de cato es gran.

CUide quæta fuerit catonis liberalitas. Uide quantū sit cato officiosissim⁹. Uide quanta sit cato benignitate refectus. Uide qua munificentia sit cato cibis pitissimus.

Mogut plauto ðla tua bona fama desiga seruirte

CPlautus clarissim⁹ tuis v̄tutibus incensus: tibi seruire desiderat. Plautus clarissima tua voluntate cōcitatus: cupit v̄tutes imortales reddere. Plautus celebritate tue famie p̄petuā affinitatis coniunctionē tecum expectat congelare.

CAnrich me ha tostems hourat.

CAnric⁹ me semp plurimum obseruavit. Anric⁹ summo erga me officio semper v̄sus est. Anric⁹ se mibi semp facillim⁹ presti tit. Anric⁹ me semp voluntati cōparauit. Anric⁹ se mibi semp obsequientissimum obtulit.

CLos grans seruicis (q̄ mas fet) me force q̄ ab diligencia me recordē de tu.

CFacit enī perpetua tñor⁹ erga me beneficiorū magnitudo: ve sedulo tui memor esse debeam. Amplissima in me tua officia efficiunt: vt omnia que tibi grata sint: p̄ te perficere debeam. Immortalia tua in me benemerita non sinunt me aliud quicq̄: nisi de tuis cōmodis & ornamenti cogitare. Cum dies noctesq; sedulo in hoc occupat⁹: vt p̄ tuis in me officijs ppctuo p̄memorandi tibi satisfacere studeā. Cum tua in me officia summa esse cōstant: oīa sunt mibi p̄ te merito ac diligenter agēnda.

CYo dech fer per tu totes coses.

CQuantū enīz consequi possum: tantū p̄o te exponere debeo. Quantū in me est: id om̄e pro tuis ornamenti profundere teneroz. Quantas mibi bonorū accessiones cōparare potero: om̄es pro tuis commodis libenter in medium adducam.

CEncara q̄ no tinga major plaer que mostrar te la voluntat quet tñich: empo tñc.

CEt si gratius nibil accideret: q̄ vt rem tibi gratissimā office re possem: tñ tñc. Tametsi mibi nibil gratius accidere posset: q̄ virū me tibi beneficioruz memorē prestare valcā. tñ tñc. Quāq̄ mibi nibil optabilius contingere posset. q̄ vt tuis oronibus me accommodare possem. tñ tñc. Et si ex omnibus mibi optatis illud

Sinonimia

esset in supremis: ut quo aio erga te sim: re ipsa cognoscis. tñ te
CLa amor quet tñch: nne foçga fer p tu:lo que per
mii no faria.

CAmor ea me iubet p te efficere: que pro meipso non facerem.
Sum eni beniuolentia compulsus: ut ea curem p tua dignitate
que pro rebus meis non curaré. Non enim posse; adduci ea pro
me agere: que pro te facere amor me cogit.

CConsiderat los seruicis q mas fet: yo so obligat
fer lo que a tu sesguarda.

CUm tua erga me benemerita considerē: omnia sum libentissi
me profecturus: dum tibi auxilio esse possem. Euz animaduerte
rem quāta fuerit tuorū erga me officiorum magnitudo: omnia
diligentissime procurabo: ut morā tibi geram. Ēū mibi in men
tem venit: quibus quātis q̄q magnis me beneficijs exornaue
ris: oīa sum pro te perpessurus: dum tuā dignitatē tueri posse;
Um tua in me demerita ex memoria repeto: omnia constituti
tolleare debere: dum rationibus tuis cōsulere valeam.

CHauent tu fer tota cosa p la salut mia: ami to/
ca fer també p tu lo quem manes.

CUm id semp curaueris: ut me saluū esse volueris: mea inter
esse videſ: ut oīa p te merito efficere debeā. Ēū omnes meos in
columis semp esse studueris: ince partis erit: ut tibi nūbil dene/
gare debeā. Ēū oēs fortunas meas integerrimas cōseruare nū/
gus fueris: menū erit onus: ut oīa pro te sustinere debeā.

CMogut yo d'amor cerque: q̄ poze fer quet placia
CEgo beniuolētia ipulsus q̄ro quotidie: qua rōne me tibi acco
modare possim. Ego bñficijs adiutus q̄ro aliqd quod tibi cōdu
cat p te pficere. Ego v̄tutibꝫ adhortatꝫ oēm meā facultatē pol/
liceor. Ego affinitate cōmonitus me tibi totum expono.

CErcant materia para escriuret: me ha occorre/
gut excitarte que estudiesses.

CQuerēti mibi qđ ad te potissimum scriberē: illud in mentē ve/
nit: ut ad v̄tutes te p̄linū adhortarer. Ēōsiderati mibi qđ tibi
līs significare deberē: illud occurrebat: ut a studia bonaz artiū
te vehementer incitarē. Eogitati mibi qđ per me tibi scribenduz
effet: illa ratio apparebat: ut te ḡliam tuoz maioz imitarē. Der

scrutanti mibi quo de genere lirarum visitare: illud scribendi genus accidebat: ut viros virtutibus celeberrimos imitari deberes:

C Per deum per los homines te jure: quod non timet cosa mes cara que tu.

C Deos homines testorum nibil te mibi carius accidere posse. Deorum hominum fidem obtulisti: nibil est mibi antiquius dignitate tua. Deos homines testes implorasti: honorum tuum non mibi minori esse cure: quod meum proprium. Deus qui omnia recte videt optimus testis esse potest: nullius aliis benivolentiā quod tuam accidere mihi optatio erit. Omnes homines mibi testes adduco: me nil aliud magni quod felicitatem tuam oportare.

C Per quod tu en totes mes coses mas volgut socorrer: pergo treballare tornarte lo jornal.

C Quoniam in omnibus rebus meis maximo mibi praesidio semper esse voluisti: idcirco parere tibi gram referre studio. Quoniam in omnibus meis agendis sumimur tui mibi adiuviam prestitisti: ideo candes suffragationis vicem prestare debeo. Quid in omnibus meis rationibus te semper libentissime accommodasti: nitor retribuere.

C Lo profit gran quod veig per atu: me ha mogut a ferre la present.

C Magna rei utilitas quam pro te excogitau: me ad scribendum incitauit. Amplissima comoditatis utilitas (quod rationibus tuis plurimum incubere videt) me copulit: ut tibi scriberem. facultas rerum (quam maxime tibi usui futurā esse video) me adduxit ut per meas ad te litteras te admonerem.

C Lo quod per tu he pensat satissara molt per a ton profit

C Quod per te excogitau: magnū est tibi lucrum allaturus. Quod mibi per te in mente venit: exiliū utilitatis iemolumentus est tibi comparatus. Quod per te ago: quotidie ad maximū tue dignitatis incrementū plurimum attinere video. Quod per te studio perficeres amplissimis tuis rationib⁹ facultatē accessionis addiciet.

C Dups tostems me so amprat de tu a mon plaser: null quiet ampres de mi al teu.

C Quid arbitratu meo te semper exceptus sum: eadē perfecto ratione de me statuere potes. Quid voluntatē tuā cū meo iudicio semper

Sinonima

coniungere voluisti: meū etiā cōsensum opinioni tue sum liben-
ter accommodatur. Qm̄ arbitratu meo reb⁹ tuis omnibus sicuti
meis v̄sus fui: pari qđem iure res oēs meas possidere potes.

CEn tot lo q̄ te hagut mestre te trobat taut facil
dolce humia: q̄ not puch negar res q̄ de mi manes.

CQuoties auxilio tuo mibi opus fuit: adeo facilē ducem t̄ hu-
manum exptus sum: vt maxime me tibi debere dijudicē. Quo-
tiens mibi tuū presidiū expetui: ita te tractabiliem semp effe co-
gnoui: vt mibi quod a me velis tibi denegare debeam: Quoties
te mibi fautorēm requisiui: ita te mibi tc.

CQue en res nom ajes maiat mostrau claramēt
la conseruatio de mon estat.

CStudiū tuū honori meo nunq̄ defuisse. Status meus ex te
conseruatus optim⁹ testis esse potest. Diligentiā tuā p̄ comodis
meis semp extitisse amplissimā oībus semp libentissime predi-
cabo. Auxiliū enī tuū mibi semp fuisse paratissimū optime me-
moria teneo: et dum viuam recordabor:

CZa tua grā liberalitat en ves mi: no cōsent quez
pregues del q̄ yo volūtariamēt p̄ tu deig fer.

CAmplissime tua erga me liberalitas non patet: vt vlla quidē
ratione me ores: cū oīa sponte mca p̄ te perficere debeā. Preces
enī in amicitia nīra sublate esse debent cū in me tua beneficia op-
tima demerita sunt: vt omnia q̄ in me sunt pro tuis commodis
in medium teneor exponere. Non enim opus est: vt a me quicq̄
rogando contendas: qm̄ immortalis tua in me benefiorum
magnitudo perpetuo me tibi dciūctum esse.

CZotes les rābons cerque p̄ poder te recōpenfar:
lo benifet q̄ mas fet.

COēs enī rōnes perscrutor: vt pro tuis in me meritis tibi me-
rito gratificari possim. Oēs enim vias perciūctor: vt pro tuis in
me officijs virū me benefiorum memorem cognoscere possis.
Tullum profecto locū pretermitto: vt pro summa tua in me libe-
ralitate parē tibi beneficioz gratiā referre valcam.

CPer la obligacio granquet timb nit e dia: maiap
cessē penfar enlo profitē boura tua.

CQm̄ incredibilē quēdem amoēt tibi debeo dies ac noctes de-

ornamētis ac cōmodis tuis excogitare nō desino. Quia singulāria in te studia tibi teneor: illas quotidie rationes p̄cūctor ex quib⁹ tibi merito satissacere possim. Qm̄ oīa que vis maxime tibi debere profiteor: illud semp curo vt tibi prodesse possim.

Thos q̄ de gratiis nos seruerē: mererem q̄ faciam aliter tal per ellis.

TQui nobis se presentat paratos: vehementer pronos faciles officiosos iure ipso demercri vident: vt nos etiaz sibi vigilantes bonos & optimos declarare debeamus. Lū tu mibi obsequētissimus extiteris: me tibi oībus in reb⁹ cōsentientē expecta. Lū tu mansuet⁹ atq̄ tractabilis meis oīb⁹ esse voluisti: ego eciā accubabo: et me tuis bonum gratum atq̄ acceptum dījudices.

TPer los q̄ per nos alteres pills an sostengut: es raho q̄ en semblants pills nos posem.

TQui p nobis incōmoda sustinuerūt iure demerent: vt parem iacture vicē tollerare debeam⁹. Simultates: iurgia: pūicia: offensiones: atq̄ incōmoda: Que p extimatōe ppeti denegasti: satis me admonet: vt ego in te nullū cōmoditatis genus p te debeaz subterfugere. Lū tu p incolumitate mea detrūcta atq̄ supplia non effugisti: ego etiā pro salute tua afflictiones estarem: famē: calamitatē: atq̄ interitum: nequaq̄ euitarem.

TÉsta cosa lega oblidarse dels beneficis rebuts: yo may me oblidare dels teus en ves mi.

Tlū sit turpissimū: bñficia nō meminisse: certe hoc sum aio: Q̄a te officiū recepi meminero semp & predicabo libēter. Que tu i me bñficia ptulisti: ylla vñq̄ mea delebit obliuio. Marie mihi esset infamie: nisi q̄a te officia recepi memoria complecterer sempiterna. Quib⁹ a te officijs affect⁹ sum: ea nulla vñq̄ delere poterit futura etas. Que i me benemerita declarasti: oīs mea cōpletebitur posteritas. Quot me semper lautissime pertractasti: ex mea memoria nunq̄ decidet. Immortalia tua in me officia perpetuo meo quidē animo incident. Nunq̄ enim obliuiscar: maxima & amplissima me tibi beneficia debere. Tuorum erga me meitorum diligentissime semper memor ero.

TLa tua gracia q̄ may me ha mancat: me ha obligat p atostemps seruirte.

Sinonimia

Tua grā que mibi nūq̄ defuit: me tibi deuinctum efficit. Tua summa liberalitas quā mibi semp̄ paratissimā esse cognouit: me tibi semp̄ obsequentissimū reddit. Tua amplissima dignitas (q̄ mibi semper opitulata est) me sibi totum vendicavit.

Encara q̄ yo era cōtent del que p̄ mi bas fet: araq̄ empo molt mes me alegre: q̄ tosts jous tos merits en ves mi mūtipliquen.

Si contentus eram tuis maximis in me benemeritis: summa tamen afficioz leticia tua in me officia iudicis accumulari. Quamq̄ ex amplissima tuorū in me beneficiorum magnitudine cumulate mibi satissactū arbitrabar: gaudēo tamē summope maioribus iudicis a te officijs exornari. Nam & si superioribus tuis in me meritis satis me tibi deuinctum existinabam: letor tamen quotidie in me fieri beneficorem.

Lo q̄ per mi bas fet: he pres en gran compre.

Que pro me egist: gratissima mibi faciūt. Que p̄ nobis curasti: toti nostre familie fuerūt probatissima. Que pro meis cōmodis molitus es: iocundissima mibi acciderunt. Que p̄ meis rationibus p̄tractasti: fuerunt mibi acceptissima.

Desige temir tanta possibilitat q̄ puga recompensar te los seruicis q̄ mas fet.

Excepto illā mibi dare facultatē: vt in te pietatē beneficiorū magnitudinē recte cognitā bēas. Desidero maxiope ut ea mibi fortuna ptingat: ex qua icredibilē mēa in te voluntatē re ipsa maxime pprobare possis. Utinā cā rerū facultatē aliquādo sortiri possim: ex qua officioz crebritatē me tui amantissimū iudices.

Lo senyal del amor quet tinch me amonesta: q̄ faça per tu grans coses.

Maximū meū erga te amoris iudiciū ne plurimū abhortat: vt oībus in rebus me tibi accomodare debeam. Summa mea erga te beniuolentia compellit: vt nihil pro te debeam recusare. Perpetua mēa in te obseruantia non sinit: me aliud q̄ de tuis ornamentijs & cōmodis cogitare.

Glòlūtariāmēt quant te mester: de tu me ampremas ab mayor: volūtar lo q̄ per mi fas te regracie.

Cum p̄cessidio mibi opus est tuο: id libenter ad te pcto. Sed

multo libenti⁹ p̄ tuis in me officijs tibi grās ago. Tuū mibi auxiliū libēter expete: sed libētius parē tibi grām refiero. Ego libēter meis i terōib⁹ adiungo: sed libenti⁹ meū tibi officiū presto.

Con totes les coses tues me sien molt acceptes: aq̄sta molt mes q̄ per pere continuament faces.

Cū multū mibi gratissima sint: que tu in me p̄tuleris: tñ hoc grati⁹ q̄ te petro libentissimū prestitisti. Cū oia tua mibi optatissima sint: hoc tñ desiderati⁹: quod affinibus meis atribuisti.

Thauent yo rebut dels teus grāns seruicis: dech pensar de satisferlos.

Cum oēs tui maximis me officijs semp prosecuti fuerint. Illud sedulo ex cogitare debeo: ne tam amplissime liberalitatis in memor esse debeā. Cum oēs tui me semp liberalissime complexi sint. Nibil est: quod ego tuorū amicorū causa pretermittere debeam. Cum om̄es tui se totos mibi semp patefecerint. Illud mibi om̄is restare videtur: vt paribus sibi officijs correspondeam.

Cla amistat nostra q̄ p molts benefets enues nos altres es confirmada: merer que entre mi e tu tot sia comu.

Camicitia nřa (q̄ summis officijs ab vtroq̄ culta est) hoc demeret: vt oia nřa inter nos cōmunia esse debeat. Nřa hec beniuolentie cōiunctio (quā nřm vterq̄ sanctissime confirmauit) hoc merito asseq̄ posse videt: vt rebus nřis vterq̄ p̄muniter vtatur. Colligatio nře societas (q̄ maiores iudies vires suscepit) Pro suo iure merito depositulat: vt nibil inter nos denegari possit.

Clo record de la tua bona voluntat: me es tan accepte q̄ volguera p tostems duras.

Cqua cum memoria amantissime tua erga me volūtatis ita mibi gratissima est: vt maxime desiderem cā perpetue rescrues. Cōmemoratio tua erga me volūtatis ita mibi acceptissima est: vt cupiam eam semipiterne cōseruari. Significatio tue erga me beniuolentie ita mibi iocundissima est: vt nibil magis gestiam: q̄ ita (vt facis) me semper diligas.

Cla tua gran virtut e uofra fancera amistat: me faria fer p tu qualsevol cosa.

Simonia

Tumulis enim tuarum virtutum splendor et perpetuum meum de nostri amoris pleniori iudicium facit: ut oia pro te perfidere debeam. Insignis enim tue probitatis excellentia et incalculabilis meus erga te amor efficit: ut omnia pro tuis comodis teneat sustinere. Maxima tuorum studiorum existimatio et perpetua nostra benevolentie coniunctio facit: ut me tibi oibus in rebus me totum patefiam.

Tu Marti me ha significat quod tu recordes de mi.

Tartinus mihi significauit: ut putem te non in memorem esse mei. Martinus ita me coegit: ut existimare possum quod nequam est oblitus mei. Ex martini oratione percipi: quod me memoria tencas.

Tu la prudencia de ton entendre: causa quet tinga per recomanat.

Tu suauitas ingenij tui facit: ut te mihi carissimum habeam. Per spicativa tue prudentie facit: ut te habeam in optatis. Accurata tui consilij sapientia facit: ut mihi precepsum retineam.

Tu lo teu discret consell me mou: que yo sia de ta voluntat.

Tu accurata tue prudentie sententia in eadem me quoque voluntatem inducit. Grauitas tue sapientie facit: ut in deliberando consilio tibi obtemperare debeam. Subtilis tue deliberationis consultatio in tuam me sententiam adduxit.

Tu la habundantia deles virtuts: fa que yo nulla seguir.

Tu libertas atque copia virtutum (quibus te celeberrime excedere video) me plurimum adhortat: ut te velim imitari. Fortune mee (que ex tuis bonis plurimum adiuncte sunt atque reseruate) me admonent: ut perpetuo tibi astrictus esse debeam. Fructus quos ego ex virtutibus tuis capio quod uberrimos mihi suadent: ut a latere tuo nunquam discedere debeam.

Tu domi tulli sia ari prudenterissimi quod mira molt enlo esdeuenidor: a el toque puer enlo util t'la cosa pu.

Tu cum. M. Licero sit ita prudenterissimus: ut longe in posterum prospiciat: suum erit onus reipublice debere bene proculere. Cum tu pro singulari tua prudenteris oia longe perspicias: tuum erit officium eorum saluti optime prudere. Cum plautus perspicacissimo ei ingenij acutus: hic tanquam ex aliquo speculo futura perspiciat optimum esse videt:

ut reipublice gubernationi perficiam². Cum letulus communis saluti possit plus prouidere: quod quis nostrum ipse esset rerum omnium ad ministracioni perficiendus.

Tu mira quant te estime.

Tu vide quantum tibi tribuaz. Vide quanto pere te existimem.
Vide quanti te faciam.

Tu yot tinch per home de gran consell.

Tu semper te psilijs capiebas vix summa prudētia p̄ditū existi-
maui. Semper te in psilijs administrādis optima fide ac religio-
ne insignitum iudicau. Semper te in omni recta ratione viuendi
singulari prouidentia apparatum esse cognoui.

Tu lostemp he tengut gran jubi de ta sapiencia.

Tu brauissimum ego semper iudicū de tua sapientia feci. Maximaq;
ego semper existimatione de virtutibus tuis mihi concepi.

Tu encara q̄ tostemp haya coneget la prudencia
tua:quant mes va mes la esperiente.

Tu et si psiliū tuū in q̄ sicut mihi cognitū: tamē id magis perspi-
cio quotidie. Quāq̄ prudentiā tuā singularē sūsse cognouerim:
tuū cā quotidie accuratiorē esse video. Tametsi sapiam tuā mihi
semper exploratā habuerim: indies tamē maiore cōstare experior

Tu Ara finalment conech q̄ tu es ts saui.

Tu nunc demū intelligo: te sapere. Nunc tandem video: te intelli-
gere. Nūc postremo mihi p̄stat: te virū magna prudētia p̄ditū.

Tu a tua natural modestia causa q̄ yo desige q̄ tu
gouernes mos consells.

Tu natura tua tēperans & modestia facit: ut te psilioꝝ meorum
moderatoꝝ habere velim. An m² enī tuꝝ simplex & excelsus me
hostat: ut te mee voluntatis ac sciaꝝ sociū mihi eligere debcam.
familiaritas enī tua oīm bonaꝝ virtutū amantissima me vche
mēter adducit: ut meārū oīm actionū te mihi comitē adiungere
debcā. Cōuersatio tua q̄ cū oībus tū etiā mihi gratissima est ad-
monet me: ut oēs p̄tes vite mee tibi gubernandas deferam

Tu nōo veig home de miloꝝ consell que tu.

Tu non cui video: illius consilia tuo anteponi debere. Non sa-
vis intelligo: cuiuspiā prudentiā esse tua superiorē. Non possum

Sinonimia

iudicare: ullius sapientia esse tue prudentie preponendam.

Cles tues excellens virtuts mereret pus tost laor que exortatio.

Clignes tibi virtutes tue gratulationem magis. Prohortatioz desiderat. Eximia clarissimaru tuaz virtutum amplitudo summis poti laudibz videt: celebrari debere pro incitatione desiderare. Excellens virtutu tuaz prestata magis exigit: ut clarissima omniu voce extollas pro ad maiorem accessionem inflammetur.

Com pot conegap homie de moltes virtuts: desige foces gouernador dela nostra cosa pu.

Con summis te virtutibus primariu esse video: cupio maxi mevt nostre reipublice gubernator presis. Quoniam in agenda virtute te primariu esse constituo: vehementer desidero: ut nre societatis moderator sis. Quoniā te virum amplissima virtute precipuum esse concerno: exopto summope oibus meis rationibus adiungere. Qm te boiem virtutibus antistitem esse constat libentissime vellem tue familiaritatis particeps fieri.

Co teu gentil enteniment a tot homi contenta.

Crestans ingenium tuum oēm populū delectari videt. Mirifica tui ingenij prestantia maximā apud oēs laudē accepta est. Approbatu enī consiliū tuū summā apud ciues tuos gratiā cōparauit. Cōmoda atqz officiosa tue vite institutio incredibilem apud bonos nominis estimationem concitauit.

Cla honra ques adquereir dela scienzia: deuria a falagarte a stodiar aquella.

Chonor enī (q ex scientijs celebribz pparaf) te plurimum adbor tarī debet: vt cas maxias plectaris. Laus equidē pmiendatois (que ex bonis artiū disciplinis amplissima solet exoriri) te debet vehementer incitare: vt illas dies noctesqz cōseq velis Dignitas enī quā solēt studia sciarū oibus afferre maximū tibi debet incitamentū. vt diligētissimā iōis studijs opaz adhibeas. Splendor enīz pbitatis (q solet ex virtutibz clucere) te plurimum debet incitare: vt cas velis v̄tutes pro diligenter excolere. Gloria qdez amplitudinis (ex qua boies ppter sciētias diuinis laudibus celebrant) te vehementer adducere debet: vt virtutuz disciplinis totū te velis accommodare. Prestantia virtutis (qua boies illu stari solent & ceteris oibus excellentiores haberi) te summope

compellere debet: ut clarissimis virtutibus te totum exponas.

Eterque rostems has amiat la virtut: perso no
sens causa te loe.

Quia intellexi virtutes a te semp plurimuz adamari: idcirco
tibi maxic atribuo. Qm accepi ornamenta virtutū summope tū
bi semp placuisse: nō initria te magnificatio. Cum aiaduerterē te
studiorū disciplinis plimū excoluisse: merito te primariū meum
existimo. Cū mibi semp p̄stiterit rectā viuendi rationē te semp
egisse: nō sine causa te ceteris antepono. Cum mibi exploratum
babuerim virtutes in p̄recio apud te semper extitisse: ideo sumu
mis te laudibus efferre non desino. Qm ad virtutes comparan
das flagrantissimū te semp pernotam: idcirco summa te obser
uantia colo. Cum semp clarissime perspicerim te oībus affectio
nis disciplinis atq̄ exhortationib⁹ libenter adhesisse: nō imme
rito adducor: si tibi magisq̄ ceteris me adhucere constituerim.

La grandesa deles tues virtuts fa q̄ yo tc.

Magnitudo v̄tutū (qb⁹ te optic exornatū video) facit vt tc.
Multitudo bñfactorū (qb⁹ te p̄reditū esse cōcerno me) v̄chementē
ter adducunt. tc. Vis optimi inter nos amoris merito me impel
lit tc. Altitudo ingenij tui (quo te fulcerrime insignitū esse cō
stat) ip̄o ure mibi suadere videt tc. Splendor tue rectissime vi
te (q̄ te semp illustratū reddidit) me faciliter admonet vt.

Lo teu consell me par tan bo: que facilment me
mou a seguir lo.

Admonitio tua ita mibi prudēs esse videt: q̄ ea me familiar
riter ip̄ellere possit: vt id seqr: quod tu optimū putas. Tm̄ enī tui
bi attribuo: q̄ tuis admonitiōib⁹ me faciliter accommodare pati
or. Consilīū enī tuū tantifacio: vt a p̄ceptis tuis non discedam.

La paciencia que tens: mostra clarament quant
sies fort en tes coses.

Patientia enī tua fatis aperte declarare videtur: q̄ forte ges
ras animū. Excellentia animi tui te magnamimū esse declarat.
Cirilitas perseverantie tue nobis suadere videtur: quantum in
omnibus horrendis rebus confans esse debeas.

Si la tempranca deu effer loada: p̄ cert p̄dē ius
dicar a cato p̄ modestissimi.

Sinonimia

Si tempantie laus est attribuēda: modestissimū pfecto cato/ nem iudicare possum⁹. Si virtus cst in admistrandis rebus or/ dine & moderatōe vt i: maximū equidē catoni frugalitatis pmiē/ dationē attribuemus. Si in gubernādis magistratibus castitas & abstinentia desideranda certe catoni qui verecundia ac parcii/ monia compositus est: magistratus gerendos cōmittimus.

La tua justicia en ves de tot homi:fa q̄ yo puga/ sperar de tu qualseuol cosa.

Justicia(qua semp apud om̄ies vsus es) facit vt optime de te/ sperare possim. Benignitas(qua amicos cōlecti solit⁹ es) ma/ ximam spem tue facultatis prebet oībus. Liberalitas enim tua/ apud oēs te gratissimum facit. Veritas(quam semp excoluisti) mibi suadet:vt fidem tibi integerrimā existimem.

La loable gouernacio dela tua vida: causa quet/ tinga per home molt iustificat.

Honorifica enī atq̄ laudabilis tue vite gubernatio facit: vt/ virū te bonū & iustū esse existimē. Probaq̄ & officiosa tue guber/ nationis institutio facit: vt te virū rectum/ simplicē/ & apertu⁹z/ arbitrari possim. Integra enī atq̄ optia viuēdi ratio facit:vt bo/ minē te purū sincerū equū & innocentē iudicare valcam.

No solamēt tu q̄ eists afecitat ala sciēcia: mas en/ cara qual seuol altre coner les virtuts de cicero.

Nō mō tibi(q̄ līaz studia colis) s; etiā ceteris arbitror cicero/ mis v̄tutes esse notas. Nō solū(q̄ egregias bonarum artiū disci/ plinas psequuntur) sed oīb⁹ etiā rudibus pbabilē Latonis vitā/ cognitum esse existimo. Non modo tibi(qui virtutes imitaris) sed etiam ceteris qui rectis viuēdi rationibus adberēt/ officio/ sa sulpiciū studio crebritatē auditam esse credo.

Molts me portē quadadia admirables v̄tuts d̄ tu

Multi quotidiē ad nos deferunt incredibiles esse tuas i omni/ genere virtutes. Nunciatiū quotidie summam esse tuarū vir/ tutum amplitudinem. Assiduo enī sermone apud nos prefertur/ singularem tuam in omni genere officiū virtutū prestantiam.

No puch pensar q̄ es:cō son les tues virtuts mes/ diuines que humanaas.

Tu miror equidē facile nescio: quod cuius virtutib⁹ esse datū. Non enim excogitare possum: quod sit: quod virtutes tue potius diuine quod bu
mane videantur. Multotiens enim sumi te demiratus tamquam hominem ex ipso celo delapium te virum diuina quadam virtute preeditum intuentur.

Tu virtut de tulli excelleret tot triūpho et victoria

Es enim Tullij virt⁹ omni victoria felicior. Præstatiſſime quodceteras virtutes catonis omnium fortunis præstantior facile iudicat. Su
prema maronis virtutum elegantia omnim felicitatem excedit.

Tots los teus cōſels me ſemblē prudēts e fauſes

Omnia tua consilia videntur plena prudentie. Omnes tue de
liberationes summa sapientia referre videntur. Omnia tua inv
tituta cōſtant magna industria eſſe apparata.

Totes les tues coſes me plaen: mayoremment la fe
e humanauitat et cetera.

Omnia me tua delectant: sed maxime tua summa fides/ bu
manitas/prudentia/confiliū/ et liberalitas. Omnis enim tue vite
ratiōes mihi placent summope: sed potissimum societas/studii/
religio/benignitas. Omnia tua mihi grata sunt præſertim animi
magnitudo/virilitas/ordo/moderatio.

No fonch tāt pendre cartago: quāt es lo q̄ mas
fet ab la virtut tua.

Non fuit tanti cartaginem vincere. quanti hoc eſt: quod nup
tue conſilio gesseris. Non tanti fuit officiū athenas ſuperare: quā
ti hoc eſſe conſtat: quod modo tua ſapiētia cōſecutus es. Non enim
tantifacio ſcipionem numantiā ſuſtuliffe: quanti illud exigitum
quod ex tua virtute profectum eſt.

Tuli enla jouētut ha adquirit tāta virtut: quāta
los homēs enlonch temps acostumē a tener.

Licero ea eſt adolescēs virtute duce pſecut⁹: quod non iuſi longo
ſpe ſolēt hoies cōparare. Licero etate tenera ceteros ingenio fu
perauit. Licero a teneris iā annis fuit industria præstantior.

Sgrā es la eloquēcia d' tuli en pes tots los latins.

Liceronis eloquentia latinos magno tractatu exspectata eſt
Magna eſt tulius virtutum apud omnes exspectatio. Ampliſſim⁹

Sinonimia

ma est de ciceronis virtutibus existimatio.

Tu has adquirit gran labor p fama.

TMaximā es ex fama laudez psequutus. Summā es ex opinione existimationē adept⁹. Amplissimā pfecto ex pstanti homine celebratōe est tibi vtutū laus atributa. Tua qdēz nois existimatio ex hominū cōmendatione apud plurimos celeberrima est.

TO iucundissima noua dles coses q poch has fet.

TIocundissimū nunciū de rebus nup a te gestis. O gratissimū rumorē de fama tue salutis. O desideratissimū rumorē de fama tue salutis. O desiderantissimā famā de tuarū virtutū existimatione. O acceptissimas litteras de filio tuo ad nos redditas.

Noy ha cosa p a tots mes accepta q es la vtut tua.

Nibil vñq̄ gratius q̄ oībus est tua virtus. Nibil optatiūs est vniuerse ciuitati tua prudentia. Nibil acceptabili⁹ est rei publice tua diligentia. Nibil vñq̄ oportuniūs toti populo tua prudentia. Nibil post hominū memoriā pmodis accidere vidi q̄ sapiētissimum consilium tuum.

TYo me alegre molt dela fama tua.

Ego celebratiōe tuarū virtutū plurimū gadeo. Preditio tue probitatis maxima me leticia affecit. Ego commendatione tua existimationis maximopere letor.

TYo conech p sperienzia:q es veritat tot:lo q han contat de tu.

Quod oēs de tua probitate existimauerūt:id ego rei p clarissime constare prespicio. Quas de te homines virtutes celebrāt:ego diuinās esse explozaui. Quā de te homines celebritatem predicant:ego eam amplissimam expertus sum.

TYo conech en mi mater quāt te estime.

Sum mibi ipse conscius:quāti te facio. Nō enī sum nescius; qntum tibi tribuā. Ego enī recto sentio:quāti te ponderem.

Molt me alegre dela hō: a q̄ has rebut en tō offici.

Haudeo plurimū: maximā ex magistratu tuo te laudem adeptū esse. Letor maxime: amplissimā te rerū gestarū gloriā de tuo magistratu deportasse. Haudeo maximopere: summā te ex virtutibus tuis existimationēm fuisse consecutū. Letor enim vehementer: magnum te ex officijs tuis fructum cepisse.

Tu dela dignitat tua prench grandissimi plaer.

Ex magistratu tuo magnā capio voluptatē. Acceptio tui magistratus summā mibi affert oblectationē. Successus honorum tuorum magne mibi quotidie accedit voluptati. Amplificatio tue dignitatis est mibi plurimum iocundissima.

Tu omni alegre dela tua prosperitat.

Gratulor fortune tue. Gratulor perspicacie ingenij tui. Gratulor magnitudini animi tui. Gratulor felicitati tue. Vaire enim tua me cogit: ut tibi plurimū gratulor. Virtutibus enim tuis adducor: me tecum plurimū gratificare debere.

Tu molt estime l'amor quem tens.

Declaratio animi tui quā erga me habere dicas: est mibi mirandum in modum. Optatissima cōiunctio tue optimè erga me voluntatis: mibi suavitatē affert: quod me amas est mibi vehementer pergratissimū. Familiaritatis affinitas quā mecum officiosissime congeasti maximè mibi voluptati accedit.

Tu prosperitat tua es a mi mes cara quā a negū altri

Niemini concedā: ut tua prosperitas fuerit iocundior quod mibi. Nulli quidem assentior: tuas comoditatis ratiōes euenire cariores quod mibi. Nulla quidem ratiōe tollerarē: ut tue bonorum accessiones cuiusque gratiores contigere possent quod mibi.

Si tu no conegeſſes les virtuts de luis: yo te for marie plus largament.

Nisi ludouici virtutes tibi notas esse arbitrarer: de eo multa tibi narrarē. Nisi mibi exploratū esset cognoscere te: quibus sit ludouic⁹ virtutib⁹ exornatus. de hoc plib⁹ tecū agerē. Si ludouici virtutes tibi ignotas existimare: de ipsis certiorem redderem

Gratia plaer prench: quā mos seruicis te siē acceptes,

Haudeo plurimum mea tibi seruitia accidisse gratissima. Ze toz maximope: quod quā pro te facio tibi accepta sunt. Est mibi iocū dissimum. que pro te gesserim tibi videri probabilia. Magna af ficioz voluptate erga te meam tibi operam placuisse.

No ha cosa que mes me placia: quā es la voluntat quam tens.

Nibil est mibi amabilius tua erga me voluntat quam tens.

Sinonima

bi grati⁹ tuo i me officio. Nihil mibi est optatus tua in me dili-
gētia. Nihil est mibi magis in optat⁹ q̄ tua bñficioꝝ cognitio.

Cō Hō podia arribar miloꝝ noua: q̄ saber q̄ estas be-

Cō Acceptissimū nūciū accepi: cū te recte agentē itellexi. Optati-
us mibi nihil accidere potuisset: q̄ q̄ de florenti statu tuo est mi-
bi nunciatiū. Res mibi iocundior significali non potuisset: q̄ q̄
de bono statu tuo certior factus sum.

Cō Ul q̄ sapis les tues coses de cascundia esser me
recomanades.

Cō Scito amoris miles indies esse cure dignitatem tuā. Tibi ve-
lim p̄suadeas: res tuas mibi indies esse cariores. Hoc tibi veliz
persuadeas: me p̄ rebus tuis quotidie fieri diligentior. Hoc ti-
bi velim statuas oīa tua indies mibi accidere iocundiora.

Cō O la liberalitat tua sia atots māifesta: not maraꝝ
uelles: si tots sperē en sos negocis la dignitat tua.

Cō Quoniā liberalitas tua oībus planissima est: nō igit mireris
si homines in eorū negocijs benignitatē tuam expetāt. Cum tua
benignitas nemini vñq̄ defuerit: nihil est igit: q̄ meritis: si eaꝝ
plurimi in eorum causis te sibi assitant. Quia tua apud omnes
beneficia nota sunt: nulla igit te moueat admiratio: si multi se
tibi cōmendant. Cum te oēs liberalissimū cognoscant: non est:
q̄ aliqua tenearis admiratōc: si oēs tuū officiu requirant.

Cō Yom alegre dela conseruacio dela tua fama.

Cō Letor plurimū famam te in columē conseruasse. Non parua
afficioꝝ leticia tui noīs existimationē te integrā defendisse. Nō
dici posset quantū gaudiū te honore tuū illesum conseruasse.

Cō Grā plaer he pres q̄ sies tornat sa e saluo.

Cō Haudeo marimope te ad nos recte valentem recepisse. Plu-
rimū vt debeo letor: te ad nos saluum contulisse. Est enim mi-
bi magne voluptati te ad nos tutū rediſſe.

Cō Molt desigaria q̄ pogessem esser en vna.

Cō Optarē: vt multis ex causis vna esse possemus. Desiderarem
vēbemētissime iā cum pluribꝝ de rebus p̄nitiam nřam colere pos-
semus. Quā velle: vt de magnis ac multis rerū accessionibꝝ ad
vtriusq; nostrū pertinentibus cōmuniire valeremus.

Cō Si en mīa potestat fos elegir homēs valēts: a tu-

primer elegiria en tots mos consells.

CSi mibi facultas optabilis data esset hoies optimates eligēdi tu in primis mibi esses iuncteis consilijs eligendus. Si te arbitratu mco possidere possem: nunq̄ a tuis consilijs disciparē. Si ex sentētia mea te frui valerē: tu esses oīm meorū cōsilioꝝ moderator. Si ex voto mibi data esset: tui possidendi facultas: oīa mea consilia tibi gubernandi cōmitterem.

EYo prench grā plaer de nostra companyia.

CMaxima afficioꝝ iocūditatē ex familiaritate nostra. Non modo dicum afficioꝝ voluptate ex nostra affinitate. Nō parua afficioꝝ vtilitate ex consilio tuo.

CQuant hoig parlar cato:me par q̄ hoig a tu.

CNum catonem loquentem audio:te audire videoꝝ. Num catonem tuo ad me nomine venientem video:te videre existimo. Quotiens fabricius tuas mibi litteras obſignat:totiens tecum sermonem me habere videoꝝ.

CNo puch dir/o encarir quant desige la salut dla cosa publica.

CNon possum dicere:quantū desiderē reipublike saluteꝝ. Non possum verbis explicare:quāt opere reipub. faueam. Nō possum ratione explicare:quāta amoris caritate rempub. cōlectar. Nō possum aliquo mutu exprimere:quantū rempti. carissimā semper habuerim. Non possum aliqua significatiōe describere: q̄ verus omnis salutis patronus atq; defensor existerim.

CMolt me alegre dela salut dels bons.

CEgo salute bonorū magnopere letoꝝ. Ego officioꝝ hominū in columitatis vebementissime cupidus. Ego felicitatis iustoꝝ sedulo sum curiosus.

CNo ha pogut eſſer mes diligēt cicero en les laos tues:del que es eſtat.

CCicero diligentioꝝ tuis laudibus eſſe non potuit: q̄ fuit. Lato grauior dignitati tue q̄ extitit: eſſe non potuifſet. Milo pſtantioꝝ tue cause non eſſe valuifſet: q̄ fuit. Lentulus amicicioꝝ tuis rationibus eſſe non potuifſet: q̄ extiterit.

Za tua vigitat fa: q̄ mires molt be en tot lo q̄ fas

Sinonima

Tua dignitas facit: ut animaduertas: quicquid facias. Clarissima tue auctoritas excellentia efficit: ut quicquid agas vehementer denotetur. Tuarum virtutum splendor homines comedunt: ut (quecumque facias) ponderent.

En les coles q̄s podē pueir cicero no se enganara

Cicero in his que puideri p̄nt: nō sallef. Sulpitius in rebus illis: q̄ bñano ingenio cuitari p̄nt: nō decipieſ. Lato in his: que aliquo p̄filio refelli p̄nt: non capieſ. Marcellus in illis negotijs que in vñu hominū euenire solent: non poterit defraudari.

Lostemps tuich recor del a dignitat tua.

Dignitas enī tua sedulo est mibi cure. Honor equidē tu⁹ perpetuo mibi animo residet. Negocia enīz tua quotidie mibi sunt infixa memorie.

Aqual seuol part (quem gire) veig senyals de amor en ves mi.

Quoquo me verto: tui amoris vestigia concerno. Quāto magis meū aiaduerto: tanto tuā erga me beniuolentiā maiorem esse video. Quo magis meū excogito: ego tuam erga me amoris coniunctionem magis indies augeri sentio.

Lostemps me ha altat la vida dels bons.

Bonoꝝ vita me semp plurimū delectauit. Liues enim de res sua publica recte sentientes a me semp vnice adamati fuerunt. Qui officio suam viuendi constitutionem immutant: summo & me amore complectuntur.

Tota la mia esperança es posada en tu.

Ois mea spes in te posita est. Scito spē meā totā in uno te eſſitam. In te pſecto summoꝝ pſido. In nullo enī alio q̄ i te spē babere volui. Omnē enī spem meam in te fixi ac locauit.

Si no tingues esperiencia dela tua fidelitat: no te goſaria comunicar mos secrets.

Nisi fides tua mibi p̄bata effet: nō auderē mea tibi p̄filia declarare. Nisi tua mibi beniuolētia effet explorata: ne quaꝝ cōſiderem meā tibi p̄stitutionez aperire. Nisi tue vite ratio optime mibi cognita effet: non auderem mea tibi secreta cōmittere.

Si gens dubtas lamoꝝ quē tens: mes largamēt

te escriuria: que mirasses en mes coses.

TSi de tua erga me voluntate dubitarē: pluribus verbis ad te scripsisse: ut rōibus meis inseruires. Nisi rectā de te mihi fidē tenere: pluribus tecū agere: ut cause mee fauere debes. Si de nostra amoris coniunctione suspicaretur: longiori quidem ratio ne ad te contendere: ut te mihi accōmodares.

Tfiāt dela tua prudēcia spere atenyer lo q̄ desige.

TSpēro enī tua prudētia fretus: quod opto consequi posse. Lō fidocm̄ tua sapiētia intercedē te: quod cupio faciliter possidere. Mibi enī optime persuadeo opera cōsilio tuo adiuvante (quod desidero) posse faciliter impetrare.

TEloq̄uera atenyer aq̄lla p̄speritat q̄ yo mieresch.

TUellem vt meritus sum ita felix essem. Optarē enī vite statū obtinere: quez mea demerita postularent. Ultimā ca mibi status conditio data esset: que conuenire mibi continget.

Tulli ha profitat ala patria.

TLicero est de cōi salute benemerit⁹. Liceronē de repub. puto optie meritū. Liceronē de repub. semper recte sentire cognoui.

TLa mia inclinacio es temir pau.

TMea vero natura me trabit ad pacem. Mea autē consuetudo me dicit ad studia bonarū artium. Mea autē voluntas me trabit ad libertatem.

TMajor vergonya tingui quāt te volgui parlar q̄ no denia p̄ la amo: quem tens.

TUerecundior adbuc cū alloqui te velle fui ḡ per tuā erga me benivolentiā liceret. Pudor qđem sub rusticus multotiens me detinuit: cū loqui ad te contendere vellent. Pudicus nimiris adbuc erga te fui: cum operam tuam expectere velle.

Molt stime la vergonya mas mes la libertat dī plar

TAmo verecundiā: sed potius libertatem loquēdi. Saracēm̄ mibi est modestia: sed mibi carior viuendi libertas. Libēter obseruo pudorē: sed libentius desidero agendi licentiam.

TMarch a tēgut special recort del q̄ han fet p̄ ell.

TMarcus fuit semp beneficiorū diligentissime memor. Uani ciuus vir semp gratissimus extitit. Uaticini⁹ semp curauit: ne

Sinonimia

ingratitudinis vicio vñq̄ criminari posset. **G**atiginus solet amicis mutua beneficiorū vicissitudine respondere. **G**atiginus cōsuevit eandem officiorū gratiam referre.

En cara no he conegut home mes prudēt q̄ frācesch

Pudentiorē adbuc nemīnē nostro francisco cognoui. Accuratioz adbuc nemo m̄bi visus est q̄ noster franciscus cato. **L**alidiori consilio predictū nemīnē expertus sum q̄ franciscum.

Moltes coses hoig cadadia: q̄ volria fossen p̄res.

Multa audio quotidie que cupio esse vera. Multam bi quotidianā nunciantur que utinā vera sunt. Magna ad nos quotidie deficiuntur, que ita vt dicuntur constare cupio.

Eula gran congora vse daq̄sta consolaciō: que en res que he fet no mereesch culpa.

In maxia animi acerbitate bac vtor p̄solatiōe: que feci omni culpa carent. In maximo dolore bac vtor cōsolatiōe: q̄ sum mihi conscius omnia equissimo animo fecisse. In summis molestijs bac suorū recreatiōe q̄ nil a me sine ratione cōmissum est.

Del fet dela pau la cosa v̄a ari com desiges.

De pace est: vt optasti. De studijs nr̄is ita esse cōstat: vt maxie cupis. De statu reipublice ita fore videbis: vt desideras. De magistratu ciceronis ita erit: vt volumus. De dignitate catonis est vt speramus. De salute nostrorū ita est: vt fingebamus.

La letra tua he vist semblant ala tua nequicia.

Litteras tuas vidi simillimas tue neq̄cie: cōtumeliosas/p fidias/iniquas/et mēdaces. Tuas mibi l̄ras detulit populi plena discorde/temeritatis/superbie/crudelitatis. Tuam legi ep̄lam delirantē/iniuriosam/molestā/illiberalē/facinorosas.

Ques tues letres varies e incōstantis he rebut.

Ep̄la tua facillantib̄ l̄ris mibi delata est. Z̄re tue incōstāter loquentes mibi reddite sunt. Tuas recepi l̄ras varie defluentes Epistolā tuam fluctuantibus l̄ris perlegi.

Zest tues l̄res mā donat grā fatiga mas no larga.

Non diu sed acriter tue nos suspitiones coercuerūt. Non longe quidem sed deterrime nobis insederunt bellorum intermissiones. Non longo tempore sed acerbissima malorum calamitate oppressi sumus et confecti.

Contere ha tengut grau por dela tua letra.

CErasmus est peritus tuis lris. Pertinuit valde dionisius ex mandato senatus. Perterfractus est acriter lepidus exercitus aduentu contra petrum. Perclusus est misere leuius lituris petri.

CYo no he gofat acomiarar les mises lres a mihi.

CNon ausus fui lras meas martino committere. Non ubi visum est: singulis recte lras assignare posse. Non estimauit lras micas martino esse tute permittendas. Non meas litteras martino tamere consignari.

CNo bas tengut vergonya de no hauer mie mai ap elcrit alguna letra.

CNonne huic te suffudet: ut cum iam ex me lris fasciculos reciperis: nihil ubi remiseris. An nulla vere crudia pueris: non te multitadini lris a me missarum ubi quicquid responde. Ita ne puerorum afficeris aliquo nibil tuorum ad me lris remittere.

CLa libertat dels bons es opsa per la neqcia dels mals.

CSceleribus malorum oppressa est bonorum libertas. Iniquitate perfidorum status bonorum turpiter est infectus. Improbitate perditorum afflictus est bonorum bene vivendi cursus.

CJa crech coners la maldat de nres enemichs.

CSceleritatē inimicorum nostrorum diu inuidorum credo te iam cognovisse. Quāta sit nrorū inimicorum iniquitas: minimo te fugere existō. Non enim te preterit: quanta sit improborum malignitas.

CNot marauels sim clame ab raho de antonio.

CNoli mirari: si antonio acriter succenseā. Nulla mouearis admiratione: si in populum incandescā. Non est quod mireris: si insapientiam indignor.

CDeu page a andreu sobre tots nequissimi.

CDens andree malefaciat boī omni nequissimo. De andree maleuertat boī sceleratissimo. De andrea pdat boies igratissimū.

CSpedient es satisfyer alguna vegada a la maldat dels mals.

CDelorum improbitatē aliquād rectundi: utile est. Perfido

Simoninia pro exordijs.

iniquitatē minui: necessariū est. Inuidorū detractionibus pari iure respondere: licitū est. Fraudulentā iniurijs candem vicissitudinem retribuere necessitas postulat.

Thos homiēs no tenē raho de fer me mal o dany.

TQuod hoīes mibi nocere debat: cām non habēt. Quod q̄s̄q̄ mibi detrabere debeat: nulla q̄de3 iusta cā oblata est. Qd̄ ne boīines iniurijs prosequant̄: id pfecto sine causa facere vident̄.

Thos enuegosos may cessen d̄ cascūdia plar mal

Thoīes inuidi nō cessant quotidie nrām existimatōe3 labefacere. Hoīes maluolētia suffusi assidue nob̄ d̄trabere studēt. Homiēs natura maledicti rectā viuēdi ratōe3 coinqnare machinat̄

TLa malicia d̄ls homiēs fa q̄ moltes coses se p̄ez nen al contrari del que son fetes.

TPerfidia hominū facit: vt non ea ratōe (qua ab hoībus facta sint) accipiant̄. Inuidia hominū facit: vt non nulla durius (q̄ dicta sint) proferant̄. Maluolentia hominū facit: vt pleraq; ob scuriusq; a te acta sint interpretent̄.

TDolriami dela inconstancia de mes paraules: si uos fos seguit p culpa daltri.

TDolerē inconstantia meoz verboz nisi ex aliorū peccato p̄deret. Extenuarē ea que legisti me frustra tibi scripsisse. Nisi aliorum crimine hoc factū esset. Puderet me inconstantie micarum lirarum si non ex aliena levitate p̄enderet. Non possem perpeti fidem: quā de me tibi dedi frustratā esse: nisi fortuna sustineret.

TAri sera: q̄ uot conten alre de mi fino falsies.

TIta ne preter detractiōes res alie de me tibi deferunt̄. Ita ne preter maledicta de actionibus nostris tibi demūntiantur. Ita ne preter malam nominis existimationē tibi afferunt̄. Ita ne preter res mendaces de nobis tibi referuntur.

TJamay fonch uero mes odios als romans quāt es johan a nosaltres.

TNunq̄ uero tam fuit odio romanis: quanto nobis est iobanis. Nunq̄ dionisius tantū fuit iniuisus siracusis: quātū nobis est iobānes. Nunq̄ serus alexander tantū fuit exodus p concensi bus: quantū nobis est iohannes.

TMoltes coses boig cada dia: q̄ d̄sige fossen falses

CMulta audeo quotidie: que cupio esse falsa. **V**aria iudicis intelligo: que vtinā inania sint. **M**agna in dies cogor audire: que vana esse cupio. **N**on possum abduci: cū quotidie varia percipiā: sed ficta esse omnia libenter exopto.

Tra grā tēpestat me ha de tēgut q̄ no sia anat atu

TMaxima aeris perturbatio adhuc p̄bibuit: ne ad te accederem. **I**mbres & venti causa fuerūt: ne tabellarios tibi mittere potuerim. **M**agnitudo byenius ab hac vsc̄ die retulit: ut quid ageremus intelligere possis.

TMay be vist homenies fol quemarco

TIn epitozem profecto marco scarāpano neminem esse vidi. Nescio quis traductio ignauior reperi possit. **I**n sanior ceteris hominibus mihi videtur esse lambertanus.

TGran malenconia tñch dela tua aduersitat.

TIn credibili sum de tua aduersa valitudine sollicitudine constitutus. Sollicitat me vehementer tua aduersa valitudo. Ex crucebat me nimium tuorum infortuniorum calamitas.

Sinonima pro narrationibus.

Chic est secunda pars: in qua dedicis narrationū dicimus: que quidem sic diffinuntur. **E**st enim narratio ydonica rerum expositio.

TEn tulli son aq̄stes virtuts.

TIn cicrone sunt virtutes/ iustus/ fortis/ temperatus. In cicrone poteris hec cognoscere/ industriam/ consiliū/ sapientiam/ humanitatē/ liberalitatē/ modestiam. In cicrone hec esse constat/ bonitatē/ integritatē/ pietatē/ fidem/ caritatem.

TEn marti son aqueſtes viciſ.

TIn martino hec oia videm⁹/ insciētiā/ secordiā/ temeritatē p̄fusionē/ p̄posteriorēz. In martino hec esse p̄stant/ imiq̄tatez/ sup̄biā/ crudelitatē/ audaciā/ iconstatiā. In martino hec oia excepti⁹/ deceptōes/ calūnias/ violentiā iracundiā implicationē.

TDel principi ſins ala fi ſeria larga la narracio.

TA principio enī totius caufe vsc̄ ad finē lōga nimis effet narratio. Ab initio qđem toti⁹ negocij vsc̄ ad extremū prolixī nimis effet dicēdi ratio. Ab exordio enī totius accessionis vsc̄ ad calcē diffusa effet nimis p̄mentandi ratiocinatio.

Sinonima

Tu o volria:q per moltes rasons studiass es en les arts liberals.

Zaus sci-
entie.

Tu oportet matiope mi lamberte te cū plibus ex causis bona-
rum artium disciplinis opam adhibere. Primum q ipse scientiarum vir-
tutes homini ingeis maxime puenunt. Hoc primu sequitur illud:
quod oportunitatissime sunt in oibus hominibus rebus siue secundis siue
aduersis. Deinde nihil est ab ipso deo excepta aia homibus datum
ipsis scientiarum virtutibus prestanti. Et illud adiungo: q neq; opi-
da/ neq; ciuitates/ neq; provincie aut deniq; vllle nationes absq;
sciarum pceptio gubernari possent. Neq; hoc tacebo: q n: si ipse
bonarum artium doctrine apud humani genus colerent: hoies pse-
cto eorum vitam tanq; aialia bruta agere conarent. Addo eti: q
ipse virtutes homini viuo nunq; eripiunt. Hinc ite accidit: q ipi-
etiā homini mortuo sempiternā laudis existimationē cōparant
Accidit eodē: q bee virtutes hoies prestantiores efficiunt & eorum
animas reddunt illustriores. Preterea nihil est scientiarum cogni-
tione prestantius. Et bec etiā addes q qui illis adberent corum
vitam fiorentiore degere possint. Et illud rursus addendum est
tranquillis in rebus maximā afferunt hoibus oblectationē: tri-
stibus vero & calamitosis temporū cōditionibus salutez impo-
tant. Postremo q caput est: spem enī scientiarū facultates. tale
tanq; amplissimā cōmoditatis oportunitatem secum afferunt.
Ut & si hoies ceteras oēs res amiserint: Ipsi se tamē insignes bo-
narum disciplinarum virtutes iporum hominum vitam cōmo-
dissime sustentare possunt.

Tu omi te veig: me par veja ami niateit.

Tu omi te video: me altez videre videoz. Tu omi te intucor: inti-
mos amicos mibi videre existimo. Tu omi te complector prestanti-
ssimos inspicere videoz.

Tu omi lig les tues l̄res: me sembla q parle ab tu.

Tu omi tuas litteras lego: tecum videoz colloqui. L̄ras conmē-
plans tecum sermonē babere videoz. Quotiens epistolas tuas
contracto: totiens videoz te babere.

Tu no tinch degu: en qui puga conerer semblanza
de benuolencia.

Tu nemine reliqui babeo: in quo possim imaginē antiquae benu-
olentie cognoscere. Aliū nemine cognosco: in quo p̄fstantis

nostre coniunctionis colligationē conspicere valeam. Nenimez
alii supesse video: in quo pristinam illam nīam amoris societatem
representare possim.

To p̄mier dia quet comēci aconixer te a mi: no
pensant q̄ tum agesses de amar.

TQuo die te cognoui: te amare cepi: nō christians amari a te.
Lū primū te vidic: magnū feci inicū future nostre augende be-
ni uolentie: cū tamē non putarem ut me amare deberes. Ut pri-
mum te audīti: in te amando exarsi m̄: nime tamen reputans: ut
mutuo m̄bi amore correspoderes.

Tātost quet viu: fuy enamorat de tu.

Ego q̄ primū te vidi: in amicitia tuam exarsi. Quo tempore
m̄bi cognitus fuisti: eodē mirifice te diligere cepi. Quāprimum
teccā allocutus sum. in amore tuū maxioge cōmotus fui.

Ta h̄tuit fōch caufa: q̄ yo traui d'anustat ab agosti

TIn mea noua amicitia cū catone primus aditus suit per vir-
utem. In prima amoris p̄iunctione(quā ego cū scipione con-
trari amicitie fores p̄ sua in me officia aperite sunt. In p̄ia be-
ni uolentie p̄iunctione(que m̄bi cū tribuno colligata est) caput
amoris fuit insignis familiaritatis affinitas.

TDe chich enca te volgut be.

Ego usq; ab adolescētia te amare cepi. Usq; a teneris annis
te plurimū dileri. Usq; a fuero magna sum te beniuolentia cō-
plexus. Usq; ab infantia te m̄bi amore coniunxi. Usq; ab incu-
nabilis te carissimū habui. Usq; a teneris vnguiculis te magni
feci. Usq; ab incūte etate tibi libenter inscrūui. Usq; a primis
temporibus nostre etatis: de quibus memoriam accepim? summa
fui te beniuolentia prosecutus.

TMolt toca atu e ami.

Vtriusq; nīm magis interest. Magni vtriusq; nīm interesse pu-
to. Hoc vtriusq; nīm incumbit maxioge. Hoc equidez ad ratio-
nes vtriusq; nostrū vebementissime pertinere videtur.

TMira lo q̄ yo he pensat.

Vide quid m̄bi sumpsī. Vide quid m̄bi persuasi. Vide quid
m̄bi constitui. Vide quid animaduerti. Vide quid m̄bi cōieci.
Vide quid mecum cogitau.

Sinonima

Tot direlo que espere.

TQuid autem sperare tibi dicam. Quid autem confidam tibi declarabo, Quid autem coniectare tibi aperiatur. Quid nunc exploratum habeas tibi denudabo. Quid autem sensum tibi significabo.

TAqui trahet gabriel te per recomanat.

Tmittio ad te gabrieli tuis beneficiis exornandus. Lentulus ad te venit tua libertate complectandus. Cassius ad te perficitur tua benignitate collustrandus.

TMolt ha aprofitat així be la antiga amicicia com la magnitud dels beneficis.

THoc multum valuit tum vetus nostra amicitia: tum beneficiorum magnitudo. Hoc valde presuit: tum pristina benivolentia tum summa nostra liberalitas. Hoc plurimum conductit cu[m] nostrae familiaritatis coniunctio tum etiam nostra benignitas.

TMarcel en totes ses coses me te per bon amich.

TMarcellus oibus in rebus me sibi semper habebit affixum. Marcellus omnibus in rebus me sibi semper amantissimum esse cognoscet. Marcellus enim est me semper sibi in omnibus eius actionibus obsequentissimus habiturus.

TYot tinch per escusat: q[uod] per ocupacio non ages pogut escriure.

TQuod te excusas propter occupationem non potuisse scribere: satis apud me valet. Accipio excusationem qua usus est: q[uod] occupationibus impeditus non scribere potueris. Quod dicis te occupatissimum tuis in re litteris visitare non potuisse: satis excusabilis tua bec ratio mihi esse videtur.

TO cosa plaent.

TO rem gratam. O negotium acceptum. O casum desideratum. O accessionem oportunitatem. O fortunam proximam. O conditionem expectatam. O rationem operam. O factum conueniens.

TO virtut desirada.

TO virtutem expectatam. O industriam perspicacem; O consilium sapientissimum. O equitatem benignissimam. O constantiam perseverantem. O modestiam frugalem.

TO moltes coses gentils.

Omnia p̄clarā. O plurima florētissimā. O plura venusta. O varia magnifica. O plurima egregia: o innumerabilia p̄ducibilia

O moltes coses intollerables.

O multa intollerabilia. o multa abhorrenda. o multa indig-
nā. o multa p̄niciosa. o multa bōrrenda: o innumerabilia īplicata

O cosa miserable.

O rem misera m. o incōmoditatē inauditam. o tempora cala-
mitosa. o consilium perditum. o vitam vituperandam. o detri-
mentum insperatum. o disciplinam preposteram.

O superbia inaudita.

O supbiam inauditā. O pfidiā intollerabile. O versutiam do-
iosam. O cōgitationē pestiferam. O mores barbaros.

Yo nich̄a dispositio de fer ho.

Nūc nact⁹ sum occasiō agendi. Nūc sum tracādi facult atē
cōsequutus. Nūc perficiendi sum eopportunitatem adeptus

Yo he aconseguit ago.

Sum hec consecutus. Hec videoz profecisse. Hec enim com-
plexus sum. Rem eo loco produxi. Docegi.

Ago se ha defer.

Illud enim agendum est. Istud enim ornandum est. Estenī
istud prouidendum. Hoc enim est minime negligendum. Doc-
nequaq̄ est pretermittendum.

Dona si gran diligēcia.

Agitur diligenter. Laboratur vebementer. Luratur diligen-
tissime. Inuigilatur quotidie. Nibil pretermittit. Sedulo fit.

Tulli p̄ son estudi ha guāpat ago: q̄ per tota ita-
lia resplanderen ses virtuts.

Cicero ex eius studio hoc est consecutus: quod italicam totam
eius virtutibus illustravit. Cicero eius eloquentia omnes italia-
cas prouincias adorauit. Cicero eius bonarum artiū discipli-
nū amplissimum italicē atulit splendoris ornamentum.

Pompeu a fet coses molt v̄tis ala cosa pu.

Pompeius eas res gessit: que rem p̄. pliniū adauerūt. Pō-
peius est ea p̄secutus: que vrbis statū stabilierūt. Pompeius cā
rem pdixit: vt p̄niuitis salus ia; terreari possit. Pompeius eas
res p̄fecit: que rationes ciuitatis reformarunt.

Sinonima

CLato ma promes de esser diligent p mi.

CLato mibi pollicitus est mirificū genus diligentie. Lato mi bi testat^r est incredibilē se meis rebus curā prestaturū. Lato hoc mibi pollicitus se diligētissime p meis rationib^r mirigilatus.

CAgot sera molt profitos.

CHoc magno tibi erit adiumento. Hoc aplissimo tibi erit emolumēto. Hoc tibi plimū est expediēs. Hoc est tibi summōpe conducibile. Hoc tibi est admodū oportunū. Hoc maxime tibi usū futurū est. Hoc rationibus tuis maxime cōdecere videtur.

CLornat dela prouincia: tanto t te escrigit.

CTantū ex pruincia redierā:cū bas tibi līras scripsi. Tantūmō ex magistratu remeauerā:cū hāc tibi eplam obsignandā cōmisi. Illo tūc domū nouiter me explicauerā:qñ bis te līris visitauit.

CYa tenia pensament de fer ho.

CMibi erat in aio velle facere. Aia duerterā velle curare. Ex cogitauerā agere debere. Deliberaui oportere debere perficere.

CLa venguda de tuli a tu me ha fet esser breu en escriuret.

CProfectio ciceronis ad te est mibi ad breuitatē accōmodata. Aduentus ciceronis mibi aptus est ad breuitatez in scribendo. Ciceronis ad te visitatio meam scribēdi breuitatē excusabit.

CJa he respot ala vna līra:ara respōdere al altra.

CUni eple respōdi:venio ad alterā. Prime eple satifeci:nunc ad alterā accedo. Primis tuis līris rescripsi:ad alteram venio.

CRebuda la tua letra:comenci de tenir ansia de la tua causa.

CEgo post tuas litteras mibi datas causam tuam q̄ primum curare cepi. Ego postq̄ recepi tuas litteras:primum q̄ ego feci dignitatē tuam defendi. Ego lectis tuis litteris statim de rationibus tuis cogitauit.

CYo he fet moltes gracies al compte.

CPluribus verbis comiti gratias dixi. Multo sermone comiti gratulatus sum. Longa oratione comiti gratias egit. Magno quidem beneficio comiti gratias dedi.

CFcs q̄ nires ab tota diligēcia p la cosa pu.

Con facin rem pub. omni cura ac cogitatione incumbas. fac omnibus viribus cōmuni saluti inseruas. fac omni studio publicis rationibus faueas.

Consaltes paſſam fretura dela tua auctoritat.

Con auctoritate tua nobis opus est. Consilio enīz tuo indigem⁹. Gratia tua est nobis omnino necessaria. Virtus enīz tua est nobis plurimum oportuna.

Con Yo be tractat be la cosa pu.

Cum enī pplexus omnes rationes reipublice. Omnia perfeci: que ad rem publicā actinēt. Cum omnia consecutus: vt res publi ca recte gubernet. Dia pscrutatus sum: que ad rem pub. pertine re videntur. Nihil (q̄ ad rem publicā pertineat) pretermisi. Nul lo loco desuit: quin vt respublica optime gereretur.

Con Agot fara molta houra.

Con hoc magno tibi erit honori. Hoc summo tibi erit ornamen to. Hoc erit dignitati tue plurimū conducibile. Hoc tue dignitati admodum erit expediens. Hoc tue existimationi q̄ maxime futurum est cōmodum.

Con Gran famia tens.

Con magna est enim opinio de te. Magna est de te cōmendatio. Magna est memoria tuaꝝ rerū gestarū. Maximā est de v̄tutib⁹ tuis existimatio. Summa scito esse in expectatiōe nomen tuum atq̄ virtutem. Dia enī illa a te expectantur que a viro summo in genio summaꝝ virtute predito expectari solent.

Con Zots aguarden al comite.

Con omnes pendent ab ore comitis. Omnium oculi in comitē con iecti sunt. Vēs enī ai aduertunt quid comes faciat.

Con P̄cgañt me quer a judas: me par cosa digna.

Consum in eum egeris: vt te iuuarem: digna mibi res visa est. Cum me rogaueris: vt honorem tuū defendere: equum esse exi st: mai: q̄ tc. Cum apud me infesteris: vt me tibi accommoda renuntiū esse dixi: vt tc. Cum a me petieris: vt dignitati tue fa uerem: non iniquū esse putau: nisi tc. Cum a me contēderis: vt causam tuā curarē: amore nostro dignū esse iudicau: vt tc. Lu: me a flagitaueris: vt affines tuos complecti deberē: bcn: uolentie nostre conniven: exstimaui: vt tc.

Sinonima

Tu liberal se pstanys mostrarse agradable.

Est enim ingenui animi virū se prestare ḡ gratissimum. Est hominis officiosi beneficioꝝ se meino:em demonstrare. Est enī boni homis parē meritorū gratiā referre. Est enim hominis grati munus officij respondere debere.

Tantes vegades com miquell me encontra:me fa gracies del que has fet per ell.

Quotienscunꝝ michael me videt: maximas pro tuis in se officijs mibi gratias agit. Quotiens michael fit mibi obutam: p amplissima tua in se libertate mibi gratificatur. Quotiens michael in ea est voluntate constitutus: vt ex tuo in se beneficio me cumplurimum congratularis.

To parlar de tulli micha altat molt.

Tocunda mibi ciceronis oratio fuit. Ciceronem libētissime loquentem audiui. Adeo mibi gratissimus fuit sermo ciceronis vt neminem audiam libentius.

Esseit me accepta la tua voluntat: he acōseguir encara aço aldze q̄ tc.

Thoc tuum iudicium cum mibi gratissimus esse dicam sequitur illud: vt tc. Hanc tuā sententiā cum mibi aptissimā esse profitcar: illud etiā adiungo: q̄ tc. Hec voluntas cuꝝ mibi probabilis esse videatur: hoc etiam accidit tc.

Tyo he fet q̄l seuol cosa:p satiffer a ton desig.

Omnia fecit: vt voluntatem tuā obtineres. Omnia tibi a me petenti libentissime recepi: vt quod velles consequi posses. Omnia curauit: vt tuo esset satisfactum desiderio.

Tul q̄ sapies: q̄ tots los manituanis pius prest permetran morir: que effer subdits.

Thoc animo scito omnes numantinos: vt mortem seruituti anteponant. Numantini nec viuere nec superesse cartagini volunt. Hoc enim est propositum numantinus: vt fidem cartagini datam omnibus fortunis antiquorem existiment.

TJaume sta constant encara en son proposit.

Jacobus adhuc est in officio cōſens. Jacobus in eadē recta est voluntate: qua solet optime esse constitutus. Jacobus eadē

virtutis conscientia obseruat: quā adhuc obseruauit. Jacobus car-
dem sentit: que sentire consuevit.

La cosa es añada be.

Res bene gesta est. Res enī bene se habet. Res enim felicē exi-
tum consecuta est. Res equidem optatum portum adepta est.
Res feliciter acta est.

La cosa es añada a nostre plaer.

Res enī ex sentētia gesta est. factū eq̄dem ex voluntate actum
est. Sentētia pfecto ex optatis meis lata est. Negociū enī ex de-
siderio meo factū est. Causa enī ex voto tractata est. Ut optauī
ita est. fortuna successit: vt volui & optauī. Sors enī cecidit: quē
admodūm volui. Actio bonorū mibi contingit arbitratu meo.
Res enim est more meo constituta.

Syo desige molt q̄ tu atengues grā gloria de tes virtutes.

Exopto vebemēter: vt tuaꝝ v̄tutū aliquod lumē eluceat. Tu
fac in agendo gloria te vineas. Tu fac: vt ad summiā gloriā con-
tendas. Da operā: vt in v̄tutib⁹ excellētia nemini concedas.

Gloryera poder tenir temps per ha studiar.

Vellē vt accidisset tēpus: vt studio inuigilare possem. Opta-
rem illā mibi oblatā facultatē: vt sūrias posicm extollere. Utinā
illa mibi esset oblate potestas: vt egregias bonorꝝ artium disci-
plinas ptractare valerē. Vellem iam nichi oportunitatē conti-
gisse: vt litteraz studijs me totum exponere possem.

Gloria q̄ enīcēps passat me agesses cōuidat al studi

Vellem superiorib⁹ annis me ad studia bonorꝝ artiū inui-
tassis. Optarē anteriorib⁹ annis me tibi sciētiaz comitē adū-
xisse. Utinā ante hoc ad disciplinā v̄tutum me tecū cōuenisses.

Gloria de tu lo que puch atemper.

Vellem id ad te: quod obtinere spero. Optarem id a virtute
tua: quod facile impetrare confido. Lupio id a tuo magistratu:
quod obtinere credo.

Apenies me puch detenir q̄ not vaga al encōtre

Ego vix tencor: quin a te occurrerē. Ego pene me ptineo: qn
ad te aduolē. Ego vix arrabor: qn ad te op̄imū trāficram me.

Sinonima

¶ Quant me fora ris si mi fos trobat.

Cuos ego risus excitassem: si affuissem. Non abduci potuisssem quia si vna tecum extitissera: in maximos risos incidiisse. Si te coram adissem: in risus maximos affuissem.

C De totes les cōgotes he acampat: gracia a deu.

C Dei benignitate piculoz calamitatē subterfugim⁹. Deo cōce dente sospites pualemus. Supis volentib⁹ incolumes euasim⁹. Diuina clemētia intercedēte integros nos conseruauius.

C Gran desig tinch de reformar la cosa pub.

C Ardeo cupiditate incredibili rempublicā stabilire. Maxima afficioz voluptate statū ciuitatis confirmare. Incredibile vne te net desideriū: omnem salutem excogitare velle. Eximia cōmode ueoz auiditate patriam illesam seruare posse.

C Ya esperam la cosa feta.

C Hesta enim res expectatur. Expectamus iam quod gestū est. Acta iam dies operimur.

C Tulli me ha cōtat la pau: cosa q̄ molt me plau.

C Tiberius (qd̄ magne mibi leticie fuit) nunciavit pacē firma ri debere. Arianus (qd̄ libenter audiui) dixit tempora nobis su tura esse tranquilliora. Bitinius (qd̄ gratissimū fuit) mibi nunciavit tranquillo: nos ocio prope dies vti debere. Dicitur mibi: pacem cōmode tractari. Declaratur mibi: concordia pacis agi tari. Affirmatur mibi: bellum prope diem terminari.

C Dela guerra de psia som stats cōplidamēt suisats.

C De bello persico nos fama rumorez nuncijs tabellarijs lris certiores facti sumus. De exercitu & classe mitridatis per nostra nauigia inde redempta aptissime cognouimus.

C Per la present cōprench lo q̄ p̄ les altres he entes

C Intelligo idē in bis lris: qd̄ in superiorib⁹ intellexi. Idē postre me tue lre declararūt: quod anteriores significarūt. Non magis ex tuis vīsis ep̄lis admonitus sum: q̄ ex prioribus cognoueram

C Lo restant es tal.

C Letera sunt buiusmodi. Reliqua sunt eodez modo. Reliqua pertinent ad rempublicam.

C Quant fere en bolunya yo studiare.

Cquamdiu bononie fuero: ad studiū me cōferam. Quid ad me bononie p̄morari cōtigerit: non desinam līas p̄tractare. Nam diu scientiaꝝ disciplinis me dederā: q̄diu bononie cōmorabar.

Etudiant enles obres de tulli.

Cum apud ciceronē studerē. Cum studio ciceronis operā ad biberē. Cum multa ciceronis volumina quoluerē. Cum me plurimas ciceronis sententias pertractare contingere.

Quant me puch yo recordar.

Cuantū possim recordari. Quantū memoria preterita repetere possim. Quantū valeo cogitatione perplexi. Quantū bus mano ingemio possim excogitare. Quantus ex lege longissima memoria possim intueri.

Esperant yo les tues letres: tulli nja dit que tu nom podies escriue.

Expectanti mibi tuas litteras cicero mibi nunciauit te nibil scribere posse. Cupienti mibi tuas videre epistolas cicero significauit: te litteraꝝ nibil mittere constituisse.

Serquāt yo de quet escriuria: jaume me ha donat materia de escriuret.

Dubitati mibi (qd ad te scriberē) iacob⁹ noster materiā scribendi aperuit. Querēti mibi (qd tibi litteris declararē) iacobus idoneam mibi ad te scribendi occasionem obtulit.

Elul que sapies.

Volo scias. Nolo te ignorare. Cupio: ut certior fias. Volo exploratum habeas.

Apres que cicero me ha contat.

Postq̄ mibi Licero nunciauit. Postq̄ Licero mibi retulit. Postq̄ vero cicero mibi significauit. Qui postq̄ me admonuit. Postq̄ me certior em reddidit.

Apres q̄ thomas me ague encontrat: yo parli ab el

Postq̄ thomas me cōuenit: et ego cum eo locutus sum. Post q̄ thomas ad me adiit: et ego sermonem habui. Postq̄ thomas ad me accessit: ego sermonem cum eo cōmutaui.

Essent vengut marti amii.

Cum martinus ad me venisset. Cū martin⁹ ad me profectus

Sinonimia

fuisset. **C**ū martinus a me admonuit. **C**ū martin⁹ me puenisset

CEncara no era prou cert.

CNon dum satis constabat. Non dum clare apparebat. Non dum erat auditū. Non dum erat planū. Non dum satis erat exploratū.

CSi tu mides les pratiques: faras be.

CSi mores correxeris: benefacies. Si vitam emēdaueris: meus ius tibi consules. Si meliores viuēdi rationes susceperis: rem ages te magis dignam. Si te virtutibus assuefeceris in virum prestantiorem euades.

CTu penses lo que es.

CTu enim a certo sensu quod verum esse iudicas. Tu quidē vere existimas. Tu enim (vt res habet) arbitraris. Tu profecto ita sentis: vt res ipsa futura est.

CYo he fet tostéps cosa q̄ fos loat dela obra.

CEgo id semp peregi: vt opere probare posset. Ego illud semper curauī: ne quid agerem⁹ per merito posset reprehendi. Ego id semp exoptauī: vt me viteratio probabilis haberetur.

CYo he pensat en mi mateit.

CCollegi ipse me. Necum locutus sum. Necū cōsiliū adbibui

CPer la present pots conixer en quiū punit estan nostres coses.

CRes nostre in quo statu sint: ex his litteris cognoscere potes. Hec negotia quomodo se habeāt: cicero tibi declarabit. Nostra res publica quā status conditionē possideat ex hoc intelliges.

CNosaltres som de aquest parer.

CNos in hac sententia sumus. Nos hoc sentimus. Nos hac dicimur opinione. Nos hac sumus in voluntate cōstituti. Hoc enim nostrum est propositum. Hec nostra est consiliū deliberatio.

CDel estamēt de nostres amichs hoig cadadia lo que vul.

CDe statu nostro⁹ amicorū quotidiē audio: que volo. De statu re⁹ cōmuniū: in dies que placent intelligo. De rationib⁹ rerū nostrarum audio sedulo: que grata sunt.

CDela tua faenia encara non he pogut fer res.

CDe causa tua abducibil perficere potui. De negocio tuo sum

quotidie ita curiosus: ut nil aliud curem. De rebus tuis optimū
me spero finem consecuturum.

Chun cas marauellos hi ba entreuengut.

Casus enī mirificus iteruenit. Accessio eaq̄ est varie p̄stituta
fortuna enī diuersa interuenit. Sors eq̄dem inspato interuenit

CA. xxv. de maig ani ala prouincia.

CAd. xxv. kalendas Junij in prouintiā profectus sum. Ad. vi.
nonas Julij ex prouincia egressus sum. Ad. viij. ydus octobris
in lombardiam veni.

CEn aquel temps.

CEo autem tempore. Illo tunc. Tunc temporis.

CYo torné al principi.

CRedeo ad prima. Uerū ad suprema reuertor. Eterū ad car-
put ipsum regredior.

CY ago q̄ per maniera de exemple to declaras.

CEt vt dicendi grā rem tibi narrarē. Et vt docēdi grā causā;
tibi demonstrarē. Atq; vt docēdi causa bui⁹ rei cām tibi declarē
Et vt exēpli causa negociū tibi explicē. Et vt exempli grā casum
tibi comperiā. Et vt verbi gratia factum tibi ostēndam.

CEstant očios en soncino.

CLum essem ociosus in soncino. Lum essem negocijs vacuus
in cremona. Lum essem aliquantulū laboribus subleuatus. Luž
essem paulisper occupationibus relaxatus.

CZgom ve enla fantasia.

CMibi bec veniunt in mente. Hec mibi occurunt. Hec me ex-
agitant. Hec me cōmouent. Hec me abhoruantur. Hec me impe-
pellunt. Hec me suadere videntur.

CDesquem record ençā.

CQuo quidem ex tempore memoria teneo. Que profecto tem-
pora memoria mibi insedent. Que quidem temporū conditōes
memoriam mibi refricare videntur.

CYom recorde q̄ algunos son venguts ami.

CA me adire quosdam memini. Quidam a me profecti sunt.
Quidam me audierūt: qui. Quidam me cōuenerunt: qui. &c.

CYo più allo mateir.

Sinonima

Idem etiam illa vidi. Idem etiam illa curavi. Idem etiam illa dixi. Idem etiam illa feci.

TYo pense lo que es.

Existimo id: quod est. Puto id: quod res ipsa constat. Animes aduerto: rem ipsam ita esse: ut se habet.

Declinant la edad ala velesa so amonestat mudar les pratiques.

Etate ingrauescete abortorz alios viuendi mores inire. Etas ingrauescens me monet: vt viuendi formam immutem. Etatis maturitas me appellit: vt alios viuendi mores subsequar. Etas precipitans mibi videtur innuere: vt aliam agendi constitutio nem ingrediar. Etas iam decursa a me me monet cogitare. Etate confecta alia iam desidero.

Dies ha que you tinch deliberat.

Mibi consiliū captū iam diu est. Jam dudū mecum institui. Jam pridē mecum constitui. Jam diu mecum deliberaui. Satis iaz diu mecum statutū est. Jam antea mecz decretum est. Hoc mibi iam diu certum est. Ja diu mecum quid sum acturus stabiliui.

TLa cosa iria amion plaer si pogues estudiar.

Preclare est mibi mecum actū. Si studendi ocū mibi cōparare possem. Optime quidem nobiscū ageretur: si vt optauī contemplandi facultatē cōsequi possemus. Eōmodissime profecto mecum & cum stephano ageretur: si solitam ptractandorum stu diorū libertatem complecti valeremus.

TU no vols q̄ yom atreuesca a dir mon parer.

Nlegas me audire sententiā meā dicere. Nlegas me vero debe re: q̄ probō explicare. Nloles me(q̄ video) libere posse declarare. Nō probas(q̄ recta sunt) apte in mediū adducere debere.

TIn parlar escur e cubert.

Sermo verbis tectus. Oratio verbis simulata. Sentētia cir culacione prolata. Effectus alienis verbis coopertus.

Ferrādo ma cōtat la guerra: lo quem pesa molt.

Ferdinādus(q̄ mibi magne molstie fuit) nūciauit magnam bellorum irruptionem expectari. Ferdinādus(qd inuitus audiui) nūciauit nos magno in periculo esse futuros. Ferdinandus

(¶ mibi vehementer displicet) significauit magnas discordie futuras esse calamitates.

Cdit man que saparella gran guerra.

Dicitur nobis magnas inimicorum copias parari. Nunciatur nobis magnū inimicorum exercitū cōgregari. Significatur nobis amplissimas hostium congregations coadunari.

CLa roba es posada en sacamano.

Res sunt posite direptioni et incēdijs. Res sine vindicibus ne phādis scelerib⁹ expositae sunt. Res arbitrio imperite multitudinis vexant. Res neglectas legib⁹ malorum libidini supposite sunt.

CLa senyoria es quasi perduda.

Imperii est diminutū. Dēs puicie cōquassate sunt. Res publica maximū cepit detrimentū. Omnes ciuitates sunt perturbate. Omnes reipublice rationes cōmutate sunt.

Chosaltres tenem grā deliberacio de proueir.

Relinquebas difficilis illa deliberatio prouidendi. Restabat illa laboriosa protractio confitendi. Eterū erat: ut iuuenirem rationem recte tuteq⁹ viuendi.

CEncara me mancaua lo que esperaua per principal focos.

Illud etiam me deficiebat: quod p̄cipuum mibi presidiū fore sperabā. His etiā rebus carebā: quibus me potissime sustentabā. His etiā priuat: q̄ meis rationib⁹ vite maxime cōducebāt. Erā preterea illis amicis orbatus: qui mibi fauere solebant.

CYo no tendria neguna esperanza.

Quoniā nullā spē haberē. Quod primū p̄mitterē: nō repertebam. Quod mibi fortuna sperarem: non occurrebat.

CEl afet injuria a tuli.

Mibi cuim videtur indigne detractū esse ciceroni. Videntur mibi semproniuū a petilio sine causa lesum iri. Cōstat enī lentulum indignis iniurijs a pompeio affectum esse.

CEnrich p̄ poca cosa muda son parer.

Enrichus enim ad singulos nuncios consilia mutat. Enrichus cōuidē ad vñā quāq⁹ p̄suasionē deliberād̄ ratōes puerit. Enrichus ad quēlibet rumorē agendi cōstitutionē renouat.

Sinonimia

Tu omni recorde que te enganaues en preposar los
vicos ala virtut.

Temini te errare: quod vitia potius quam virtutes comprobares.
Recordor: quod vacillabas: quoniam in eptas voluntates rectis et con-
modis consilijs preponeres: Tunc ne memoria: quod deliberare so-
lebas: quia scelera probitati anteponebas.

Tu veus quod la libertat dels homens mancha.

Tu dices enim exaruisse hominum libertates. Non te fugit homini
benignitatem nimis factam esse remissam. Satis enim explorata
tum habes hominum caritatē esse vehementer extenuatam.

Tu go me dolia molt.

Terat enim hoc mibi dolendum. Erat quidem hec iniuria mi-
bi plurimum permolesta. Erat enim mibi hoc deplorandum. Erat
profecto mibi acriter contristandum.

Tan ocupat estich que no puch escriure amio plae-

Tantis enim impedior occupationib: ut ad te scribendi ar-
bitratu meo facultas nulla datur. Sum adeo dies noctesque reb: ^{et}
implicatus: ut tibi ex sententia litteris scribere non possum. Tā
te profecto me obruunt occupationes: ut quemadmodum desu-
dero epistolis te visitare non queo.

Tu seguit ma lo que a molts se esdeue.

Taccidit mibi: quod multis euenire solct. Mibi enim id contigit:
in quod recti homines se per numero incidere solent. Soleo eodem in
illis fortune casus incurrere: quos etiam subeunt quod plurimi.

Molts se son esforçats per destroyr la cosa pub.

Tbetilinus conatus fuit in rempu. imretum facere. Melius te
ptauit bonis ciuibus hitem intendere. Tiberinus molitus est re-
publicam turpiter impedire. Carbo admissus est causam reipubli-
lice calumniari. Silla non cessauit rempubli: perturbare. Cateli-
na machinatus est communem salutē usurpare. Cesar persecutus
est rempublicam dissipare.

Tu mi contes de tulli/e de aquest temps passat.

Tliceronomi mibi narras: et illa tempora. Priscam romanaz
rempublicā mibi cōmemoras: et illa preclara negotia. Quintus
Ilianū mibi cōprobas: et illa celeberrima priscorn studia. Cristū
mibi declaras: et illos sanctos mundum illuminantes.

Terencie ari docte que el fab contrafer los gests dels homens.

Terentius est ita perdoctus: ut omniū vultus nonerit exprimere. Terentius tam summus est orator: ut omniū hominū gestus faciliter sciat effingere. Terentius ita mores hominū perdidit: ut omnium voces effingat.

Tom marauel molt dago.

Illud vehementissime admiror. Illud maximā me in admirationem adducit. Illud non parua mibi affert admirationem. Ex hoc non parua moueor admiratione. Illud soleo plurimum demirari. Ex illo in maxima sum admiratione p̄stitutus. Illud mibi permirū accidit. Illa enim me tenet admiratio. In illam soleo admirationem incidere.

Finalment me demanes qui par dela cosa pub.

TAd summā q̄ris: qđ de repu. sentiā. Caput scire vis: q̄s sit rei publice stat?. Effectū petis: q̄ mca sit de republica volūtas.

Nosaltres virquerē be si cesar nous ages pturbat.

Preclare vixeramus: nisi cesar otīū nobis pturbasset. Optie nobis agebat: nisi silla nobis tranquillitatē incōmode vexasset feliciter agebam?: nisi mithridates nobis molest⁹ insurrexisset

Acostumaueri tenir pau/ara tenim guerra.

Solebamus habere pacē: nūc bello afficimur. Solebamus libertatē possidere: nūc turpissima seruitute p̄primimur. Solebamus veritatē libere possidere: nūc cogimur debere mendacijs assentari.

Legides tes l̄res tot hom na p̄es grā cōsolacio.

Lectis tuis litteris magna omnium congratulatio consecuta est. Litteris tuis auditis amplissima est: bonorū approbatio subsecuta. Explicata litterarī tuarum sententia incredibilis est omnium officiorū leticie plausus exortus.

Sinonima diuisionum.

Tfinis secūde partis. Incipit tertia vbi videbimus de dictis diuisionī: et primo quid sit diuision. Est enim diuision aliquius totius iu partes distinctio.

Sinomimia

TAcourtarte tinc h q̄ls son estats en ta faena leals
TExplicaturus igit̄ sum: quales in tuo negocio fuerūt fideles
quales perfidi/ quales studiosi/ quales negligentes/ q̄les amici: et quales aduersarij.

TOara bajā de cōseruar pau: o bajā de fer guerra
ara qlseuol altra cosa: tostēps deuē psar la virtut.

TSicut enim pacem seruare volumus: siue bellū exercere p̄side-
remus: siue res alias curare studeamus virtute vtendum est:

Si nos altres fem aço: guāparē grā bōra y p̄solatio

TQuod si effeccerimus: et honorē cōparabimus: et cōmoditatis
consequemur: et voluntati nostre satissaciemus.

TYous mostrare quant utilitat / quāt plaer / quāt
repos pendrem dela pau.

Particio
per nomē
substanti
uum.

TOstendā vobis igit̄: quantā cōmoditatē / quantā oblectatio-
nem / quantamq̄ tranquillitatem ex pace sumus consecuti.

TYous mostrare quāt dan⁹ / quāt pil / quāta por/
quāta destructio naic dela guerra.

TEn mediū igit̄ adducam: quanta incōmoda / quanta pericula/
quanto terrores / quantas destructiones / quantas mai-
lorum calamitates bella secum apportant.

TEoneixerem dōchs q̄ls son estats bons ciutadās/
quals negligēts: e q̄ls auariciosos e q̄ls sediciosos.

TCognoscetis igit̄: qui boni ciues fuerunt / qui fuerūt negli-
gentes / qui fuerunt sordidi / qui fuerunt sediciosi.

TSi nos altres amam̄ la cosa pu. si la dignitat: si
la vitlat e gloria en aço deuem molt treballar. i

TSi rem publica; adamamus. Si honorē desideramus. Si
rem nobis gratissimam cupimus. Si ciuium salutem caram ba-
bemus. Si commoditatem appetimus. Si dignitatis gloriam
adoptamus. In hoc plurimum elaborare debemus.

TPer hā studiar nō mancha altre fino la volūtat.

TAd studia enim bonarū artium complectendum preter volū-
tatem deesse nibil video. Neq̄ ingenium / neq̄ preceptores / ne-
q̄ etatem / neq̄ facultatē / neq̄ res yllas necessaries.

Tuis estimen la sciencia: altres la riquesa: altres les armes.

TApud alios virtus lirarum excolitur. Apud alios copia diuinarii adamat. Apud alios exercituū disciplina exercetur.

TAra sia empador/ara duch/ara p̄incep/ara senyor/ara d'altra generacio: es mester q̄ tiga sapiēcia

TAut enī sit imperator. Aut rex. Aut dux. Aut princeps. Aut dominus. Aut cuiusmodi generis existat: sapientia indiget.

TLos homēs muden de volūtat p̄ moltes coses.

THomies enī volūtate imutantur. Alij bñficijs. Alij bonore. Alij amore. Alij iniurijs. Alij etate. Alij suspitōe. Alij fortuna.

TLos quals p̄ op/o p̄ enueja/o p̄ ignorācia/o per arrogantia tostēps treballen en diffamar nos.

TOui vel ex odio/vel ex inuidia/vel ex ignorantia/vel ex arrogantia/vel ex procacitate: vel ex iniuitate semper nobis detrahere nituntur.

TDeles quals sciēs la inuencio e honor te deuen incitar a estudiaries.

TQuarū equidē scientiarū inuētio et laus te adcas celebrādas vebementissime incitare debent.

TDich donchs de q̄tre coses/de prudēcia/de iusticia/de fortitudi/ de temprāça dñi nře illustrissimi p̄incep

TDico igitur de quatuor rebus de prudētia/de iusticia/de fortitudine/de temperantia nostri, illustrissimi principis.

TDos coses me mouen amiarte.

TDue enī res sunt: que me a te amandum impellunt. Tria enī esse constat: que me admonēt: vt te inibi carissimū babeā. Quatuor enī cas esse video: q̄ merito adducūt: vt tibi fauere debeam. Nec oia me plurimū abortant: vt tuis rationibus inferuam.

TRespondre a dos letres tuas.

TDuab' epistolis tuis respōdebo. Tribus tamē sententijs nō assentior. Quattuor opinionibus tuis acquiesco. Multa tuis in epistolis vera esse confirmo.

TDos coses me fan scriuret breu.

Partitio
per nomē
substanti
uum.

Partitio
p̄ nomen
substanti
uum.

Sinonima

Chacunorem me due res faciunt. Vero tres cause (ne longus sim) commouent. Sed conditiones quatuor (ne rescribere potuerim) me retardarunt.

Chos coses te demane particularment.

Ced duo particulatim peto. Sed tria nominatim rogo. Sed quatuor sigillatim exopto.

Chot mostrare que lart oratoria es molt util necessaria e de honra.

Costendam igitur oratoriā facultatem esse plurimū utilem honorificam atq; necessariam.

Cyo prouare q; tulli ab sa eloquēcia ha aprofitat ala cosa pu.e gran utilitat atota humana generaçio/e aconseguit perpetua gloria.

Crobaturus igitur sum: marcum ciceronem ex eius eloquentia magnam sui reipublice conqoditateim attulisse. Amplissimā omnibus posteris emolimenti oportunitatem reliquise. Et immortalem sibi laudis gloriam comparasse.

Cous mostrare en aqst malefici esser bi stats molts enemicbs molts sobornats molts culpables &c.

Cplanū igitur vobis faciā: in hoc maleficio multos fuisse inimicos: mltos corruptores: mltos nocētes mltosq; pfectiētes.

Cyo volria p moltes coses.

Cmultis de causis vellem. Pluribus ex rebus exoptarez. His omnibus rationibus: que tibi dicam cuperem.

CEn aquel cas yo pensi moltes coses.

Chic ego multa simul cogitaui. Tunc ego varia mecum ptractaui. Tunc ego diuersis cogitatiōibus animo distrahebar. Tunc ego multa excogitare coactus sum.

Moltes coses bi ha en la tua lra dignes de repñsio

Culta enim sunt in tuis epistolis irridenda. Plerumq; enī sunt inanis a te dicta cū plura sunt in tuis reprobendenda.

Moltes coses me bene en la fantasia en aqst fet.

CEn bac causa multa mibi veniūt in mentē. En his enī rebus multa animū meū exagitāt. En hoc enī negocio cogoz exagitav

ri. In hac enī cōtrouersia varia nubi cogitanti succedunt.

TYo veig diuerses opinions dels ciutadans.

Cliuum enī romanorū varias esse opiniones intelligo. Non
rūnum senatorū voluntates multiplices esse conspicio. Omnis
um doctorū diuersas sententias esse video.

Tulli diu ago ab moltes paraules.

Cicero hoc lōgo fmone ptractauit. Cicero hoc mltiplici cō
tentōe disputauit. Cicero hoc magna ppugnatiōe psecutus est.

Partitio
per nomen
adiectiuū

TYo tinc moltes causes p a cōseruar nra amistat

CIn nro amore colēdo babeo causas plimas. In nra beniuor
lentia cōseruanda ratiōes cōplures, intercedit. In nra familia
ritate complectenda p multe sunt conditiones.

TDeles quals coses moltes ne ptanypē a nosaltres
molt es ala cosa pu. e moltes a tots los altres.

CDe quibus multa ad nosipso: mult a ad rem pub. multa ctiaz
ad ceteros omnes pertinent.

TAosaltres ari p la tua virtut com p lamor quēs
tens / e p tos seruicis te amami molt.

Partitio
per nomen
adiectiuū

CNos enī tū ppter insignes virtutes tū ppter eximium tuum
erga nos amore: tum etiā propter maxima tua in nos officia
te mirifice diligimus.

TZos quals part p guanyar bonirabe vtut altres
per fugir ala vergonya no deuē euitar ago.

CQui ptim p honore ppando: ptim p virtute celebranda par
tim etiā p ignominia euitanda hoc refutare non debent.

TZos quals enemichs qui p ffaquea de ajo/o per
negligencia altres p temor no gosen acometrens.

CQui profecto inimici partim imbecillitate: partim ignavia:
partim timore nos temptare non audent.

TDeguna de aquelles coses nomi alta.

CHaz enī rationū nulli p̄fus assentior. Haz enī cāp nulla vi
det esse p̄sentanca. Harū triū sententiaꝝ nullā approbabō.

Partitio
per nomen
substanti
uum.

TEll es mestre q̄ yo faça vna de aq̄ltes dos coses.

CHorum enī tuorū negocioꝝ alterū yt faiā necesse esse. Haz

Sinonima

trium causarum vnam sustineam penitus oportet. Horum omnium vnum eligam necessitas postulat.

TEn aquæ nosstre fet hia un cert remeþ.

TIn bac nřa p̄trouersia est quoddā tertiu: ut rc. In bac nostra causa alia est agēdi rō subeūda. In hac re nřa est p̄silij deliberaþio suscipienda. In hoc nřo negocio aliud est lex cogitandum.

TDels quals no mia ningù fell.

TQuorū nemo est nobis cōstans. Quoꝝ nemine nobis fidum amicū esse video. Quorū nemine recta fide vti possim.

TYo no veig de aquæs coses qual amii satiffaga.

THoꝝ vter mibi sit acceptior nō desero. Hoꝝ vtrius potiꝝ baþudare velim mibi incertū est nō facile dixerim. Hoꝝ vtri magis attribuā nō diþudicio. Hoꝝ vtrū potius velim mibi incertū est. Hoꝝ vtrū potiꝝ desiderē non facilis est mibi deliberatio.

TYo no se qual de aquæs me desplau mes.

THorū quis mibi magis sit exosus satis aperte non constat. Horū cuius vicia maiora sint clarissime intelligendū. horū quem magis imitari debeamus satis viderimus. horū quem maiori odio persequamur liquide patet. horum a quo magis abhorre debeamus manifeste mouemur.

Qual d' aquæ sia vicios/ql v̄tuos se pot bē coneter.

THorum enīz quis virtute sit preeditus: et quis vicijs voluptas: satis intelligi pōt. horū cuius cōsilium sit officiosum: et cuiꝝ sit permitiosum: clarissimum est. horū cui recta sit fides adhibēda et cui nihil sit credendū: non dubium est. horum quem magis se qui: et quem effugere debeamus: nobis est notum. horū autē quo vti: et quo carere nobis liceat: nostri consilij est.

TDels quals la hu es molt de loar lalltre molt de vituperar.

TQuorū aut̄ alter plurimū laudādus est. alter vebemētissime vitupandus. Quoꝝ alterius maria est prudētia alterius aut̄ maria ignorātia et iniusticia. Quoꝝ alteri summa est iusticie laus et tribuēda: alteri summa iniqtas et vitupatio in pingif. Quoꝝ altere laude maria p̄seqmur: altere summa ignominia infectamur.

TDels quals la hu nos vol be: e lalltre mal.

TQuoꝝ ab altero diligimur: ab altero acriter odimur. Horum

vnius vituperandus est: alius vero summis laudibus excolēdus. horū vnius virtutes desiderande sunt: alteri⁹ vero scelera sunt effugienda. horum vni apertissime suffragari debemus alteri li- quide inimicari. hoc vnum semper odio habere debemus alterū colere monemur. horum vno odio quotidie letari adhortamur: alio vero nunqā ut licet.

Aques ts son dignes de grans officis.

Chi p̄fectoro digni sunt: quorū alteri consolatū: alteri senatus plebis cōmittas. Hi vero satis valent: quorū alteri p̄eturam alteri exercitus credi possit.

Aqāts no son dignes de alguns officis.

Chi p̄fectoro indigni sunt: quorū alteri diueticulū: alteri taberna cōmittatur. Hi quidem nullo modo valent: quorū alteri balnea: alteri tenebrarū custodia p̄mittitur.

Dels quals noy ha negun amich.

Quoꝝ neuter est nobis beniuolus. Quorū neutrius nūqā suꝝ futurus amicus. Quoꝝ neutri me familiarē adiungā. Quorum neutrū nobis fidum esse video. Quorū neutro usurus sum.

Dels quals negu studia.

Quorum nullus virtutū studijs inuigilat. Quorū nullius vi- deo in studendo diligentia. Quorū nulli studijs inuigilanti nō adberere possum. Quorum nullum operam studio abbidentem conspicio. Quorum nullo egregijs bonarū artium studijs pre- dito vt̄ non possum.

Deles quals coses si aques de triar mes stimaria eſſer que aparerer.

Quorū si alterutriū eligendū: malo esse qā videri. Quoꝝ alte- riū copia sit babēda: virtutē potius qā fortunam eligerē. Quo- rum sit alterutri adberendum sit officiosis potius qā inertibus me adiungā. Quorū si alterutrum sequi debeamus: pacem poti- us qā bella sequamur. Quorum si alterutro se vt̄ necesse sit: liber- tas potius qā incerta fortuna eligenda est.

De qlſeuol cosa de aqātes dos he agut grā plaer.

Quoꝝ vterqā plurimū me delectat. Quoꝝ vtrīqā virtutem admodū semp amau. Quoꝝ vtrīqā me libēter adbereo. Quorū vtrīqā libentissime sequor. Quorū vtrīqā vtoſ ſecundum ero.

Simonima

C Els tres dos coses es mestre q yo faça per tu.

C Utrūq; meū esse puto: vt ab his rebus te tueri debeaz. Et qd p me feceris defendā. Utrū meū esse dixi: vt qd agere deberes monerē: & quid cōstitueres sustinerē. Utrū meū esse existimo: vt & te vñice diligā: & mutuis tibi beneficijs corespondam.

C Si yo nous mostrare la culpa de joban: ari com per lo mal q a fet yo vui star ala pena.

C Nisi iobānis nocentē vitā damōstrauero. Nisi aptissima delicii maleficia declarauero. Nisi testes pbatissimos adduxero. Ni si aptissime maleficū patefecero: oim maxime pene me subicio.

C Clarament entendreu pere hauer engañat/enus gat/p trençat la fe a molts.

C Clarissime igitur intelligitis. Lucium catelinam multis no cuiisse: multis inuidesse: multis fidem prestitam fregisse.

C En aquesta faena yo he oit moltes coses &c. les quals vos dire.

C Qao in genere multa audiui: multa itellexi: multa vidi: multa pprehēdi: multa cognoui: multa palpavi que vobis declarabo

C Sabras donchs lo q ses fet diuis p defora la ciudat/p lo que ses instituit de obseruar.

Particio
per vbu3. **C** Percipies igit: que sunt in vrbe gesta: que foris sunt admitti strata. Quod senatuscōsultari sit constitutum obseruandum.

C Yot escriure donchs breuient.

C Scribam ergo summātum. Dicam ergo particulatum. Narra bo ergo compendiose.

C Yo respondre ales tues lñes ari p ordē cō es mestre

C Litteris tuis(vt res postulat) ordine rñdebo. Oratiōi tue(vt causa requirit) particulatum rescribā. Disputatiōi tue(vt argumē torum ratio depositit) opinionē meam declarabo.

C Yo tinch a dir primerament dela pau : apres del studi: apres dels costums dela patria.

C Primo de pace dicturus sum: deinde de studijs: deinceps de moribus: cōtinuo de republica: tñ de priuata cōmoditate ciuitat: postea de religione: postremo de immortalitate animarum una cum salute omnium nostrum.

Particio
p partici-
piū et ad/
verbium,

TSinonima confirmationum.

Incepit quarta pars in qua sinonima confirmationum ponentur. Et primo quid sit confirmatio. Est enim confirmatio distincta locorum comprobatio.

TMay he doubt que non volgueses be

INulla vñq̄ fuit dubitatio. Nulla vñq̄ ex parte besitaui. Quāta semp me beniuolentia pplexus fueris. Nūnq̄ mibi animus in dubio fuerat: quia te plurimū diligar. Tua enim erga me amoris et amicitie coniunctio testibus non indiguit.

TLa amor nřa de cascun dia augmenta.

Amor enī noster pfirmat in dies vebemētius. Nřa pfecto beniuolētie cōiunctio maiores in dies vires suscipit. Nostra qđez amicitie quotidie magis exaugescit. Nostra vero vnitatis colligatio maius in dies recipit incrementum.

TLa amistat nřa es venguda en tant augment q̄ no la pot rompre o mudar cōgora alguna.

Aamicitia enī nřa eo puenit: vt nullā mutationē vñq̄ bac nřa hominū etate habitura esse videat. Amicitia qđem nřa ad tantum beniuolentie cumulū puenit: q̄ ei nulla posset accedere calamitas. Nostra pfecto familiaritas tam optimis beniuolētie fundamentis stabilita est: vt nūnq̄ labefactari possit.

THo y ha negu aqui mes nulla que a tu.

Hoc velim ratū babeas neminē esse: q̄ maiori a me q̄ tu beniuolētie plectat. Hēo enī (quē magis te diligā) neminiē. Nemo est enī: cui maiore q̄ tibi amore magnitudinē p̄stare p̄stituerim.

TLaut a crescut nostra amistat q̄ no creich major augment pogues pendre.

TLantū amoris ad beniuolētiā nřam accessit: vt mirarer: augendi locū fuisse. Lantū enī est suavitatis ad nřam familiaritatem: vt cōiunctionē nostrā plurimū aductā esse intelligā. Lantū enim coniunctionis ad nostrā cōsuetudinem adductum est: vt nunc videar te amare antea dilexisse.

TUltra lo grā amor: quē tens me has fet grā seruey.

Ad maximū enī tuum erga me amore accedit etiaz amplissima tua liberalitas. Ad cā enī nostre vetuste familiaritatis cōiunctionē accessit quedā tua singularis caritas:qua me m̄cosq̄ oēs

Parete la
amoris.

Sinonima

complexus es. Ad amplissimā enī tuorū in mē officiorū magnitudinem multe alie honorū accessiones intercesserunt.

Tu amor vera nos pot molt be conerer simo senfa primer esperiencia.

TNon enī facile dījudicat verus amor: nisi aliquod tanq̄ ex auro experimentū visum fuerit. Non enī recte cognosci possit vera beniuolentia: nisi rerū experientia fuerit comprobata. Nō equidem potest verus amicus assimulato internosci: nisi p̄r̄ rei p̄a diligenter expertus fuerit.

TArā antiga amīstat requer q̄ yo faca aço

THoc enim vt facias nostri amoris vetustas depositulat. Hoc enim vt curem tua erga me officia demerentur. Quod vt facias amplissime tue virtutes acquirunt.

TTu fas cosa digna de uña amīstat.

Parētela
amoris. **T**facis enī rem amicitie nře condignā. facis enī alienū nil a nostra beniuolētia. facis enī rem utiq̄ nostrū admodū idoneā facis profecto rem memorem nostre coniunctionis.

TTu fas lo q̄ deus/o tu fas lo q̄ de tu se pertany.

Tfacis enim: quod te decet. facis enim: quod tibi cōuenit. facis tibi: rem te dignam.

TTu deus esser de aq̄sta volūtat en̄ ves mi.

THoc enim animo esse debes. Hac profecto voluntate me debes complecti. bac enim opinione mibi fovere debes.

TAq̄om es molt vtil.

THocego mibi semp conducere existimau. hoc est mibi plurimum cōducibile. hoc mibi plimū accōmodari videt. hec enī res maximo mibi erat emolimēto. hoc eq̄dem maximū afferat adiumentū. Res enī ista rōibus meis est maxiōpe conducibilis. hoc enī ad rōnes meas cōstabilicendas vchēmēter pertinere video.

TZot mon fet esta en aço.

TIn bacnum re oia mea posita esse decreui. In hoc enim mibi sunt oia. In hoc spē omnem collocaui. Si hoc animo eris: existimabo patrimoniu mēu esse optime constitutum.

TIohan. A.es hu de mos principals amīchs.

TEst enī iobānes ex meis intimis amicis. Est ei iobānes meo in amore reposit. Est enī anricus in intimis mee beniuolentie

divicijs optime repositus. Est equidē franciscus in intima mei amoris parte collocatus.

Tu no podies fer cosa mes accepta / o amigable.

Cribil enim a te fieri potuit iocundius. Cribil enim tua diligētia accidit amabilius: Res enim maiori amore a te curari non potuisset. Maiorem enim benivolentiam in agenda causa mea mibi prestare non potuisses. Non potuisset causa mea a te agi benivolentius. Cribil enim fieri potuit iocundius.

Tu nom podis esdeuenir cosa mes plasent.

Cribi certe res optatioz obtingere non potuisset. Rem enim mibi gratior em euenire non desiderassem. Cribil enim mibi acceptius ex omnibus humanis rebus exoptasse.

Tu yo volria mes ques agues de fer que no dir.

Choceniz fieri meli⁹: q̄ dici volo. Hoc pfecto meli⁹: q̄ scribi Officium desidero: hoc equidē transfigi potius: q̄ verbis fieri cupio utilitatis

Tu tu no pories hauer p̄fsat cosa mes vtil.

Cullus erit enim deliberandi locus ac opinione vtilior. Ne mo enim poterit hoc nomine nobis oportanior esse. Nulla crit pfecto hac virtute prestantior. nullū erit consiliū bac delibera tione pmodius. Cribil certe reperit hoc negocio conducibilius.

Tu has pensat lo que molt fatifa.

Cnam ea cogitasti: que multum ponderant. Nam ea prescripti sunt: que multum valent. Nam ea constituisti: que plurimuz p̄nt. Nam ea curasti: que maximopere conducunt. Nam ea fecisti: que vebementissime comprobari debent. Nam ea transfigisti: que rationibus nostris se accommodant.

Tu yo desige molt fer lo q̄ cum maues.

Comnia quidem facere cupio: que tu mibi imperas. Omnia pfecto curare volo: que te velle existimabo. Omnia certe te agere desidero: que tibi concedere arbitror. Omnia sum libeter suscep tur: que tu mibi imponas. faciam enim omnia sedulo: que te velle sciam.

Tu ego p̄ cert que nom fatige mes p̄ la tua amioz que per la mia matera.

CDoc pfecto velim existimes: me no minus de tua existimor.

Simonima

tione laborare: q̄ tui p̄e de eadem. Hoc equidē tibi velim persua
deas: honorē tuū non mibi minus q̄ tibi carissimū esse. Velim
hoc credas: non minori cura velle tuis laudibus q̄ meis fauere
Hoc ratum babeas me nō minori voluptate tuis rationibus q̄
meis bene consultum ire desiderare.

Tum trobaras postea p̄ opte p̄ ala houra tua.

Terpetuū enim me tui defensorē es habiturus. facilimum
eq̄dem me tue laudis amplificatorē semp̄ habebis. Ardentissi-
mum p̄fecto me tue virtutis cultorem semper fore conspicies.

TQui es pus diligēt enlo negociar q̄ jaunie.

TQuis est enī in agendo magis diligēs q̄ iacobus? Quis est
enī in negocijs meis curiosus q̄ bierowinus? Quis est in tra-
ctandis rebus minus impiger q̄ martin?

TNo sols te visitaria ab via letra: mas encara ab
grans plech de letres.

TNon enim epistolis sed voluminibus te lacefissim. non enī
solum litteris sed fasciculis te replebo. non equidē litteris tan-
tum sed libellis te incitarem.

TPus facil es amii respōdre ales tues letres que ex-
citarte a escriure ab les m̄ies.

TFacilius enī est mibi l̄ris tuis respōdere: q̄ te l̄ris meis puos-
care. Ego q̄dem tibi leuius r̄ndere possem: q̄ litteris te meis in-
citarem. facilius enī mibi est labor tibi scribere: q̄ quid tibi pri-
us scribam inuenire. non enim tam grauiter laboreo: vt tuis res-
pondeam litteris: q̄ defatigare meis te litteris visitare.

TMay me so tardat/mim tardare en feruir te.

TNunq̄ ego cūctatus sum neq; cūctabor: dum tibi prossim. nō
enī demarceo: dum mibi res tuas curare contigit. nullā eq̄dē mo-
rā pari possem: cū me tibi accōmodare debeo. nulla p̄fecto inter-
cedit negligentia: cum tue res operam meam desiderant.

TNosaltres bauē fet p̄ tu ab diligencia grāi.

TEst enim a nobis pro te maxima adhibita diligentia. Sum-
mam equidem pro rebus tuis curam adhibemus. nihil enī pro
eua causa est a nobis pretermissum. Omnia quidem pro rationi
bus tuis officia p̄stitim: q̄ ab officiosissimis prestari potuissent.

Officia
virtutis.

Officia
diligētie:

TYo he fet ja grā sonamēt en la tua facia.

Et iam in re tua fundatum misi maximum. Et iā in causa rem stabiliri commodam. Et iam in negocio spem bonā consecutus sum.

TYo he defensat la honra tua ab paratles efets.

Honorem enim tuum et verbis et rebus quibuscunq; potui libenter exornari. Dignitatem enim tuaq; et oratione et opere omni quantum in me fuerit) xuebor. Totas equidem rationes tuas viribus omnibus suscipiam defendendas.

TYo p tñch gran diligencia.

Mibi enim maxime cure est. Est enim plurimum mibi cordi. mibi enim est q; curem diligentius.

Tu mas fet molts seruicis ab moltes maneres.

Ennumerabilia sunt tua in me officia domestica externa i re publica/ in re privata/ in studijs et ceteris actionibus. Complura profecto fuerunt semper tua in me studia laboris diligentie actionis vigilantic. Immortalia que tui erga me semper extiterunt virtutū benivolentia consilij admonitionis doctrine amoris abortationis voluntatis desiderij.

TYo so obligat de fer aço p la tua vtut.

Hoc enim tam tue dignitati tñ etiā nre benivolentie me debere dijudico. Hoc enim tum tuoz in me liberalitati tñ etiā presenti in me beneficētie me debere profiteor. Hoc enim tum tuorum virtutibus tum etiam tuis officijs attribuo.

TYom recordo de continu del que has fet per mi.

Dies enim atq; noctes tua in me officia ante oculos versantur. Continua enim memoria immortalia tua in me beneficia complector. Tua enim in me beiriolētia nūq; mibi a memoria discedit. Que tua in me merita cōtulisti: nunq; mibi ex aio delabuntur.

TAgés aço per cert.

Hoc enim sic habeto. hoc tibi persuadeas velim. hoc scito eiusmodi. De quo sic velint extimes. De quo sic velim statuas. Hoc enim extimes velim. Premiter sic habeto. hoc enim sic ratum habebas. hoc enim velim ita habeas exploratū. hoc exploratū habebas velim. Anum hoc sic habeto. Spenz habeas firmissimam. Certe de hoc mibi. hoc enim memorie manda.

Officia
diligētie.

Officia
gratitudi
nis.

Sinonima

TA tu sol creem i tots.

Tibi vni credimus. Tibi soli fidez prestamus. Tibi vni nos atq; nostra cōmittimus.

TYo tunc ago per cert.

TIllud quidem scio. Tantum dico. Illud enim non dubito. Illud aperte audeo p̄fiteri. Illud profecto confirmare possum. hoc tamen vere dicam. Illud dicam ut sentio.

TYo v̄g que ago sera.

TEgo enī video hoc plane fore. Ego enī aspicio hec esse futura. Ego enī sic p̄iecto. Ego enī eq̄dez hoc auguroz. Ego tibi hoc cōfirmo. Ego enī hoc tibi polliceor. Ego enī hoc tibi p̄fiteor.

TQuant sera mester

Cū id v̄su acciderit. Cū id v̄su euenerit. Cū oportunitas req̄ret

TA questa cosa es certa.

Thoc enī clarū est. hoc enim certum est. Non eq̄dem dubium est. nulla enim de hoc est dubitatio. Exploratum est. Manifestū est. Liquidum est. Expeditum est. In medium adductum est. In oculis omnīz positum ē. Omnibus palam est. Nemini dubium est. nulla est de hac re controversia. hoc enim omnibus constat. hoc vnicuiq; apparet. hoc in libus planum est. Illud planum est omnibus. Tantū dico. Tantū scribo. Tantū affirmo.

TYo nou ignore.

CNon enim me fallit. non enim me preterit. non equidem me fugit. non enī sum ignarus. non equidem sum nescius. non sum de hoc imprudēs. nō enī clā est. Satis enī intelligo. Optie q̄dez cerno. Diligēter enī aiaduento. Clarissime quidem perspicio.

TO fet ari passa/o ari es.

TSic enim res se habet. Sic eam esse constat. Sic enim res habetur. Sic enim dicitur. Sic equidens fertur. Sic enim videtur. hoc enim videre licet.

TCompo dech.

CAt debeo. At par est. At ius postulat. Et iure ipso. Nec enim iniuria. nec sine causa. Jure presertim: At tua in me merita depositulant. At nostra benevolentia requirit. At mee virtutes demerite sunt.

Officia
prudētie
et gratitu
dinis.

Officia
prudētie.

Officia
prudētie.

TCom la cosa requir.

CUt res depositulat. Ut negotiū requirit. Ut cā desiderat. Ut ratio depositit. Ut casus exigit. Ut cōditio expectit. Ut fortuna abortatur. Ut accessio administrabit. Ut sorte cadit.

TNo sens causa.

CNec enim iniuria. Nec enim sine causa. Nec enim immērito. Nec enim mirum est.

TDestet es.

COpus enim est. Necessē est equidem. necessitas enim postulat. nec enim immērito. nec mirum est.

TActu toca.

CRes equidem tua agitur. Tuum enim negotiū agitur. Tuum enim est onus. Tuum enim est officium.

TAgo es cert.

CDecenī res nullā babet dubitationē. hoc enī negotiū nullā babet difficultatē. hec enī causa nullū pene labore desiderat.

TNon ha cosa deguna q̄ ab diligēcia nos faça.

CNihil est enim: q̄ studio & diligentia fieri nō possit. Nihil enī est: q̄ non possit benivolentia consici. Nihil enim est: q̄ verus amor non iubeat efficere. Nihil enim profecto q̄ debita opera perfici non possit.

TYo fare tot lo que volras.

CMoře profecto tibi semp gessero. Tibi enī semp obsequētissimus fuero. Tibi enī semp obtemperabo. A preceptis tuis nunq̄ discedam. Nullam vñq̄ admonitionem tuam recusabo.

TSi tuū vols afauoir.

CSi nubi fauere volueris. Si tuū nubi officiū prestare cōstitueris. Si tuū nubi autiliū prestiteris. Si te nubi accōmodaueris.

TLo nostre parer deu esser loat de tot hom.

CEst enī cōsiliū nīm ab oībus approbandum. Quod fecimus extimamus ab oībus debere comp̄bari. Quod egimus: vere laudandum est. Quod a nobis dictum est: rectum esse putamus. Que a nobis gesta sunt: omniū vicio carere videntur.

TYo veig lo quem pertanq̄.

CUideo enim quid mea interficit. Non enim me fugit: quid ma-

Officia
gratitudi
nis.

Officia
gratitudi
nis & dili
gence.

Sinonimia

bi conueniat. Satis enim scio: quid me deceat. non enī me preterit: quid me conducat.

Tu parer meu me alta mes de cadadia.

Ego enī mei ūsiūj maiorem in dies fructū & voluptatē capio. Neū enī consiliū quotidie magis est mihi cōducibile. Mea deliberādi ratio indies mibi accōmodari videt. hoc enī meuū consilium melius indies rationibus meis consulere videtur.

Tostem ips mo pensi.

Tecenim mea fuit conjectura. fateor enim hanc meam suis se prenósticationē. hoc enim semper fore existimaueram.

Tacom ba molt agradat.

Hoc enī prorsus valde placet. hoc enī me plurimū delectat. hoc enī mibi ad modum est gratissimū. hoc enī mibi accidit ad modum iocūdissimū. hoc enī mibi semp fuit valde optatissimū. hoc profecto est mibi maximo pceptatissimū. hoc est mibi in optatis reponendum.

Tu no poria exp̄mir lo desig q̄ tñch de satisfer te.

Incredibile est mibi: quantopere tibi cupiam satisfacere. Nō enim tibi posses persuadere: quanta afficioz voluptate tibi satisfaciendi. Vix enim credere posset: quanti cupiam virum me tibi gratissimum demonstrare.

Tu haure grā plaer q̄ fossem forza de maleconia.

Lupio nullam timoris curam nobis residere. Desidero plurimum nullam dubitationis molestiā remanere. Lupio nullaz residuam solicitudinem nobis inberere.

Tu deus fer tota cosa p la bona/o laor.

Omnia profecto sunt tibi sustinenda: ut laudem & gloriaz tibi compares. Nil enim est: q̄ p laude & gloria nō libentissime facere debeas. Nil equidem est: q̄ non p tui nois extimatione & gloria comparada debeas faciliter sustinere. Nihil est profecto taq̄ difficile: q̄ nō tibi ppter honore etiā facilimū videri debeat.

Mas tu deus tenir tal efforç: qual de tu se espera

Sed tuū illū animū fac adhibeas: quo te esse oportet. Sed enī te fac prebendas: quē te virtutes esse volūt. Sed tui cundē fac confistas: quem optimic tue vite ratio merito esse iubet.

Tu no dupce que tu nō treballas.

Officia
prudētie
et cogni/
tionis.

Officia
desiderij.

Officia
desiderij.

Con non enim dubito te dare opam. Non equidem dubito te curare, non enim dubito te instare, non enim dubito te inuigilare.

Officia
abortionis.

Considera totes les circuſtancies de mon eſtat.

Circumſpice omnes rationes mee caufe. Considera omnia membra nostri ſtatus. Speculeris omnes vires nre facultatis.

Cu no trobaras p̄t algua q̄ no ſia corrompuda

Officia
abortionis et ad
monitionis.

CNullam pfecto partē reperies: que non ſit confracta. Nulluz enim membrū conficies: quod non ſit debilitatū. Nullum equi dem locum videbis: qui non ſit conquassatus.

Cāta es la opinio de tes virtutis: q̄ tu deus fer ago

Officia
abortionis et ad
monitionis.

Tanta enim ē virtutū tuarū existimatio: vt hoc facere debeas.

Tanta enim ē animi tui expectatio: vt curare tenearis. Tanta ē quidem tue probitatis ſpes: vt agere velle debeas.

Cālla es vera bonra que proceit de fets e no de paraules.

Cis enim verus bonos videri ſolet: qui no ex verbis ſed ex rebus iphis naſcit. Ea quidem vera gloria haberí ſolet: que ex ſalute reipublice fieri ſolet. Ea pfecto ē ſolida nominis existimatio que a summis virtutibus deducta ē.

Officia
abortionis et
admonitionis.

Cālla es vera laor q̄ ve dels homiēs loats.

Cilla qdē ē iocūda laus: q̄ a viris laudatis pſificiſt. Ea ē pfecto ſuauifima laus: q̄ a viris celeberrimis pterf. Ea ē qdem firmissima laus: que ab his celebraſ qui in maria laude vixerunt.

Cot hom te vol grāment.

CAdmirabilē enī qdā tui nois caritas. Singularis ē enī oīm ciuiū in te amor. Incredibilis ē cqdeꝝ vniuerſe ciuitatis in te benignolentia. Summa ē pfecto omniū bonorū in te fides.

Virtus
laudis.

Culli es nat p afer toſtemps alguina coſa de be.

Cicero qdem natus ē ad agendū ſemp aliqd viro dignū. Cicero enī viſta admetuens natus eſſe videtur. Cicero ea natus ē conditione: vt niſi quod rectum curet.

Culli no fara ſinco coſes virtuoſe de bonra:

Cicero enim is vir ē: vt nec niſi q̄ rectū ſit cogitet. Cicero ea eſt ratione conſtitutus honestū ſemp exquirat. Cicero is ſemper fuit vir: vt ab officio nunq̄ deduci poſſit.

Simonima

Tu a virtut de tulli aprofita o plau a tot hom.

This enī virtutibus prestat cicero que plurimū humanū generi p̄sunt. His enī rebus supior est cicero: q̄ sunt oībus delectabiles. His enī facultetib̄ p̄stat cicero: q̄ sunt oībus p̄ducibles.

TNoy ha cosa q̄ mes te aprofite que la virtut.

TNil est: q̄ tibi maioris fruct̄ esse possit q̄ virtus. Nulla res est: que maiorem tibi gloriā allatura sit q̄ virtus. Nullaz posses disciplinā consequi: ex qua maiore nomis existimationē tibi comparare posses. Nil equidē ex omnibus humanis rebus curare posses: q̄ virtute preclarius haberetur. Nil q̄ maiorez tibi oblectationem afferre posset q̄ virtus.

TNoy ha cosa pus cōueniet de ago ala vida d̄l home

TNil enī est hoc aptius hominū vite. Nil enī hoc ad beneuiuendū accōmodati. Nil est pfecto: q̄ hūano generi magis p̄ducat. Nil enī est: de quo maiorez hois p̄moditatē psequant.

Zaus vir
tutis.

TNoy hay pus bella cosa que la virtut.

TNil est enim virtute formosius. Nil est enī virtute amabilius. Nil est virtute pulchrius. Nil est virtute prestabilius. Nil est enim probitate prestantius.

TLa bona volūtat y dreta cōsciencia val molt a viure be.

Zaus vir
tutis.

TBene enī sentire satis ad beneuiuendū iuuat. Recte qdē face re plimū valet ad bte viuendū. Officiose viuere felicitati cōfert.

TSi les v̄tuts valē: tu obtendras la tua dignitat.

TSi enim virtutes valebñt dignitatē tuam obtinebis. Si virtus aliquādo est locum habitura: tu eris in supremis. Si virtus ullam vñq̄ est receptura facultatem: prestantissimū locum dignitatis obtinebis.

TSi la patria se cōfua: tu poras vñfar dles tues v̄tuts

TSi respublica respirauerit: virtutib̄ qdēm tuis te frui licebit. Si ciuitatis status fuerit recreatus: tua v̄tus elucescet. Si cōis salus vires suscepserit: tua virtus est etiam plurimum valitura.

TLa tua penguda plaura molt ators.

TAdiutorius enim tuus carus erit omnibus. Sūmo enim desiderio ab omnibus expectaris. Tua enim ad nos pfecto amplissimam tibi laudem comparabit.

Tots los homens prudents loen ago.

TOmnes enim viri prudentes hoc factum probat. Omnes profecto (qui de virtutib[us] recte sentiunt) hoc laudant. Omnes equidem (qui recte sapiunt) hoc affirmant.

Laud vir
tutis.

Totes les coses q[ue] me scrius son verissimes.

TQ[ui]dē cōditiones (quas scripsisti) probabiles existunt. Q[ui]dē cause (quas cōmemoras) iustissime sunt. Que mibi narrasti (ita vt dicis) constare videntur. Que mibi per tabellarios et nuncios significasti: vera esse cognoui. Omnes enim rationes quas declarasti sunt omnibus comprobate.

TYo confesse la opiniō tua esser verdaðera.

Thateor enī opinione tuā esse verā. Assentior eqdē tuā sentētiā esse rectā. Lōcedo enī institutionē tuam esse laudabilem.

TSi aq[ue]stes coses son ari: millors seran les altres.

Thuc si ita sint: cetera erunt faciliora. Quod si hec vera sint: de reliquis optime sperandum est. Nec si certa predicātur: cetera meliora consequentur.

TSapies q[ue] noy ba degu aqui mes estimie q[ue] atu.

TUolo enī hoc te scire: nullius auctoritatē apud me tantū vale re quantū tuam. nolo hoc te fugere: neminem esse cuius voluntas magis apud me valeat. Hoc velim ratum habeas: me nullius amore magis q[uod] tuo amore moueri posse.

TMolt me plau la tua voluntat.

Tribil enim est tua mibi institutione gratius. Tribil est profecto tua mibi voluntate iocundius. Tribil est equidē tua mibi familiaritate suauius. Tribil est enī tua mibi vita carius. Tribil enim est tua mibi virtute carius.

Virtus /
fidei / et
spei.

Tu pots fer ago.

TPotes enim hoc cōmodissime agere. Est enī in tua potestate. In hoc perficiendo idoneam babes facultatem.

TYo se que tu pots fer per amor mia.

TNon enim te velle minus q[uod] posse mibi exploratum est. Neq[ue] enim tu minus hec mea causa vis q[uod] facere possis.

Virtus /
fidei / et
spei.

TYo so encara fermi en aql preposit mateix.

TAdbuc in bac sum sentēria. Maneo adhuc in bac voluntate.

Sinonimia

Pristinam adhuc cōstitutionē retineo. Institutā adhuc opinio nem obseruo. Adhuc in instituto proposito firmus sum. Ego is sum qui antea esse solebam. Adhuc sum in deliberata sentētia cōstitutus. Mea enī opinio in dies magis confirmatur. Mea q̄dēz institutio omnibus in rebus constans semp̄ reperitur. Mea enī voluntas in officio semp̄ permanebit. Me q̄dem in honesto proposito eundem semper esse videbis.

CNecessari es q̄ vna de aq̄stes coses se esdeuenga.

CNecesse est enī: vt horū vnu sequat̄. Oportet enī: vt istorū alterū subcamus. Logemur enī horū aliquid sustinere debere.

CApres que va ari.

CQuoniā ita ratio comparata est. Quoniā ita desup̄ datum est Postq̄ ita fortuna iubet. Postq̄ ita sors cecidit.

CEreu anni com a verdader testimoni.

CHoc enim mibi: vt vero testi velim credas. Hoc equidē boes ciō: vt vero philosopho credere debes. Hoc pfecto ciceroni: vt vero oratori credere minime dubitare debes.

CYo so estat present adaquest fet.

CIn bac pfecto re ego interfui. In hoc ego negocio me cōperi. Quibus oībus in actionibus me scias interfuisse.

CO meu trebal es testimoni dela diligēcia q̄ he tengut per andreu.

CTestis est enī optim⁹ me⁹ labor in andrea. Testis ē enī mea i andrea diligēcia. Testis ē mea in andrea offici⁹ magnitudo.

CNosaltres tenim q̄ testimoniis tots aquells: los quals conegeren estes coses

COmnes enim: qui illa nouerunt testes habem⁹. Omnes enī qui hoc tractare solent p̄ nobis testabuntur. Omnes pfecto qui bic profitentur firmā fidem prestare poterunt.

CYo done grā fe aquiscunq̄ de tes paraules.

CEgo enim singulis verbis tuis singula testimonia tribuam. Ego cuiq̄ actioni tue fidem optimā faciliter presto. Ego enim unicuiq̄ orationi tue auctoritatē maximā adhibeo.

CAri com diu tulli.

CUt testatur cicero. Ut est apud ciceronez. Ut inqt̄ cicero. Ut

Virt⁹ cōstantie et patientie

Virt⁹ cōstantie et patientie

Virtus fidei.

cicero sentire videtur. Ut ciceronis sententiā esse videmus. Ut apud ciceronem constare videtur.

TYo he opt prometre totes aquestes coses.

Thec oia pmissa fuisse audiui. hec oia confirmata esse cognoui hec oia certa esse vidi. hec omnia ita rata esse: ut dixi percepit.

TAgom par que es ari.

Thocego eiusmodi esse statuo. Et quidem hoc arbitror. Tam tum enim videoz intelligere.

TEom yo deya de primer/o abans.

Tut paulo ante dixi. Ut initio & ante scripsi. Ut paulo ante p strinxi. Ut paulo ante pposui. Ut paulo ante dictū. Ut est a me paulo ante pscriptū. Ut est a nobis paulo ante cōmemoratum. Lui^r rei modo mentionē feci. Sed illd idē qd initio tibi scripsi

TAgo puch yo dir.

TIlud equidē affirmare possum. neq; enī hoc est tacendū. neq; enī hoc in postremis ptermitteſ. neq; hoc relinqueſ in posteru

TI tens lo poder.

TPtatem habes. Auctoritatē retines. facultatē possides. Tu bi enī auctoritas data ē. facultas ē enī cōcessa. Idonea est enim oblata cōmoditas. Rem pfecto idoneā es cōsecutus. hoc enim iu te est. hoc enim facillime potes. In hoc enī plurimū vales.

TNo es en lo mon.

TNon enī est in mundo. non cui cōstat in rebus humanis. nunq; pfecto reperitur.

TLato ha prouat moltes coses.

TLato enī multa pertractauit. Lato enim p multa expertus est. Lato enī multarū rerum vsum habet. Lato equidem pluri morum negociorū experimentum tenet.

TRestaurar les forces.

TAduocare vires. Restaurare animū. Reformare statuz. Re integrareſ acultatem.

TYo he posat tota mia esperança en tu.

TOmnē enim meā in te spē collocauī. Ois enī mea spes in te posita est. Omnē pfecto spem cause mee gubernande in te uno firmaui. Omnis enī spes huius negocij pficiendi in te collocata

Sinonima

est. neminem alium q̄ te mibi patronum esse volo.

TYo no dubte q̄ tu vullies fer qlsevol cosa p̄ mi.

Virtus
speci.
TNanḡ illud nō dubito q̄ oia opa pro me libēter sis factur?
namq̄ enī dubitauī qui tu mibi libēter faciere velles. nō eqdē vi
q̄ veritus sum qn̄ tu semp̄ rōmibas meis recte p̄sulere velles.

TYo tinch esperança.

TIn spem tñ venio. Hec enim mibi spes est. Hoc enī mibi spe
rare licet. Hec enim futura esse coniecto.

TNoy ha cosa p̄ gran que sia: que yo no crega que
tu la puges fer.

TNil enī tantū est q̄ a te cōfici posse non cōfidam. Nulla enī
res tā difficilis esse posset que tibi non foret factu q̄ facillime.

TYo se be quant me pots a jadar.

TScio enī quantum ponderis orō tua sit habitura. Scio enim
quantum officij auctoritas tua sit habitura. Scio enim quantum
tua cōmoditatis p̄mendatio sit habitura. Scio enim quantum
facultatis tua presentia sit prestigia.

TYo spere q̄ tu seras vii homie de gran valer.

TTe eq̄dem maximū boiez futurū esse existimo. Te pfecto vir
fore p̄stantissimū iudico. Te enī oī expectatōe maximū spero.

TAquest negoci es en tal punt q̄ si deu nons aiu/
da molts danys ne rebrem.

Virtus
speci.
TIn enī qdē locū res est deducta: vt nisi deus nobis subuenie
rit maximis incōmodis afficiemur. In talē enī statum negotia
sunt cōpulsa: vt nisi diuina clemētia nobis opem prestiterit acer
bissimas simus calamitates p̄fessuri. In eā enī conditionē no
stre rationes coacte sunt: vt nisi deus nos benignē respiciet d̄ sa
late nostra actum esse videatur.

TLa fortuna nos ha posat en tal punt.

TIn enī enī casum fortuna cōpulit. In enī pfecto infortunii
soys me instruxit. In casum quidē tempestatis me fatum iniicit
In eum enim extremum me casus dedurit.

TCosa enujosa.

TRes enim molesta. Res pene intollerabilis. Res indigna.
Ago cs chites rabōs molt de escarnit cō rebocbar.

CIllud enim est maxime in tuis rationibus irridēdum. Illud est in tuis epistolis plurimum iudicandum. Illud enim quod scribis merito videtur deludendum.

CAgo es leja cosa.

Cfurpe enim existimo. Est enim plurimum inconueniens. Puto enim illud esse plurimum abhorrendum.

Come sole nat p amenjar e beure e dormir.

Chomo enī natus ad desidiā excolandā. Hoīs enī vita ad nis bil aliud nata q̄ ad fruges psumendas. Dominis vita tota lane guoribus dedita est.

CAulo es de menys valor q̄ los altres.

Culus est virtutibus inferior. Aulus est potestate imbecillius. Aulus est vsu rerum indoctior.

Reprobē
sio igno-
rantie.

CLa letra no te vergonya.

CEpistola enim non erubescit. Littera enim nullum cōspectū veretur. non enim scriptura expauescit.

Reprobē
sio igno-
rantie vt
supra.

CAgo ses seguit p creure molt laugerament/e no per neguna altra culpa.

CHoc enī credulitate nō culpa ptractū s̄e. hoc eq̄dē errore non cōuicio accidit. hoc pfecto nimia facultate nō fraude factū est.

Excusatō

CLa vergonya es molt perillofa en la guerra per a portar molts ala mort.

CPudor in bello periculosus cabrinū mortem subire coegit. Vercundia que in periculis repudianda est cesari male cōsulit. Timor enim infamie qui in difficillimis rebus moderādus est multorum boniūm causa mortis fuit.

CSinonima confutationum.

Chec est quinta ps buis libri: in qua de dictis cōfutationū dicemus: et primo quid sit cōfutatio. Est enī cōfutatio dictorum aduersarī expulsio.

CYot ame mes que adegu

CEgo nemini in te amādo pcedo. Tu enī sic a me diligiris: vt nemo altius magis. Eo enim in te amando beniuolentie obtineo principatum.

Simonia

CYo niuyra si not ame nies q̄ ami mateit.

CSed ne viuā: si amādo tibi concedā. Sed moriar: nisi te amo re superem. Sed peream: si te beniuolentia non vincam.

CYot ame apres de ton pare nies q̄ tots los altres

CPatrē tuū excipio preterea nemine. P̄t̄ tuo cōcedo preterea nemini. Nō pene minus te diligo q̄ pater tuus semp̄ amauerit.

CNo cregues q̄ a altrianie nies que a tu.

CLane existimes neminē te mibi cariorē. Laue putes aliū me magis q̄ teipm̄ diligere. Laue arbitreris nemini maiore q̄ tia bi amore prestare. Laue credas neminem ardenteri me beniuolentia q̄ te complecti.

Si po conerere lo q̄ tu vots: yo satissare a tō desig.

CSi intellexero qđ voles voluntatē meā tuo desiderio adiūgā Si sciā qđ tu p̄stitueris menū p̄filiū: ad tuū accōmodabo. Si mihi p̄suadere potero qđ desideres faciā sponte mīca qđ cupis. Si qđ cupis imaginari potero te abnīte libētissime p̄ficiā. Si qđ voles prenósticare possem nulla tua mībi opus esset adiunctione.

CRes noui empachara p̄ a seruirte.

CNon me impedit in mucitie dñm tibi p̄fim̄. Neq̄ vllus me dolor p̄turbabit qn̄ me tibi accōmodā. Neq̄ vllus labore me tecuebit: qn̄ totū me tibi p̄rebeā. Neq̄ vlle me occupatiōes retardabunt: quin tibi satissaciā. Neq̄ vlle me impedit offensiones: quin quod a me voles diligentissime perficiam.

CYot ame nies q̄ not amen tos parents.

CNeq̄ enī in te diligēdo cui q̄ cōcēde tuoꝝ. Amici enī tui in te amando mībi cōcedant necessic est. Neq̄ enī in te colendo cui q̄ tuorū amandi locū cōcederem. Omnes enī necessarios tuos in te obseruando facillime superauī.

CPenſa enī tu mateit q̄ eres vñ altre yo.

CFinge te enī esse qui ego sum. Persuade tibi iā te me alterum̄ esſic. finge te vicē meā sustinere. Inducas tibi meā causam esse. Preponas tibi meas rōnes agere. Suscipe amāt̄ meas p̄tes.

CAgo pertanq̄ ami.

CDoc meum est onus. hoc ad me attinet. bcc etim̄ me tangūt. bcc rōnes meas videntur attingere.

CRecordat de affauoir nostra emisstat.

Fac habeas rationē nře beniuolentie. fac nostri amoris sis diligentissime memor. fac nostre amicitie inferuas.

Que es lo q̄ ha mancat a nřa beniuolentia.

Quid enī nře defuit beniuolētie. Quid nře beniuolētie con//
iunctioni pretermissum suit. Quid nostre familiaritatis societa
ti adiungi potuisset. Pareteia
amoris.

Fes que sia ari com dius.

Verum fac esse oia. fac ea esse: vt dicas. finge omnia ita: vt
scribas se habuisse. Verum hec ita sunt.

Yo vul q̄ tot homi sapia quet so amich.

Ego vt me tibi amicissimū esse et equi et iniq̄ intelligāt cura-
bo. Neminē verebor dñ me tibi obsequentissimum demōstrare
possim. Non timebo oia subire picula dñ tibi prosim. Ego inui-
dis atq̄ inuidentib⁹ oib⁹ meā tibi beniuolentiā prestabo.

Si nos altres no porem estar junts personalmēt
almenys serem yo de pensa.

Si vna esse non poterimus aioz tamē cōiunctione fruemur.
Si mecum esse non poteris ego tamē assidua cogitatōe te cōple-
ctar. Si presentiam nostraꝝ colere non valebimus licebit tamē
mutuam inter nos recordationem celebrare posse.

Porq̄ no posarem tot nře poder p la salut dela
cosa publ:

Pro salute patrie: cur nō omnes exponimus facultates P̄o
patria conseruanda: cur non oia sustinemus. P̄o reipublike cō/
modis et ornamentiſ: cur non tota potestate vtamur. P̄o cō/
muniſalute: cur non omnia bona profundamus.

Porq̄ yo not dech afanorir.

An ego tibi nō obtemperē. An ego tibi nō obſeq̄r. An ego ti
bi nō morem gerē. An ego nō me tibi facilimū p̄esiē. Pareteia
amoris.

Yo comunicare ab tu familiariment.

Agā iā tecū familiaritate. Loquar iā tecū aperte. Agā iam te
cum pingui minerua. Non simulabo tecū quicq̄. Iam tecum me
tibi patefaciam. Pareteia
amoris.

Yot fare mes ferueys q̄ tu not penſes.

Cincam officijs meis cogitationes tuas. Existimationez de

Simonia

me tuam plurimum superabo. Maioribus enim meis te benemeritis exornabo quod tibi in mentem venire posset.

Tyo fare per tu diligentias totes coses.

CAgam enim ois pro te diligenter. Ego tunc cogitando tuum re ipsa nullum pro te tempus pretermitto. Nihil enim a me pretermittitur quod ad te pertinere existimat. Videlicet ea a me expectes quod ab amissimo expectanda sunt. Nihil enim a me negligitur quod tibi conducere existimat. Id agam in rebus tuis: ut nulla sis meo diligentiam desideraturus. Ita pro te elaborabo: ut nullam sis meam negligentiam accusaturus.

Encara quod yo faga per tu quam posse: non posse impfer lo que so obligat.

Cum plus pro te fecero quod potuero: minus tamen perfecero quod debuero. Eum magis pro te elaborauero quod mea potestas pacietur. Nulli tamen parti tuorum in me beneficiorum satisfecero.

Si nomoria per tu: encara non par bauerte prou satisfet.

Si cogito per te vitam amittere. non tamen immortalium tuorum in me beneficiorum satis memorem esse viderem. Si mibi pro te voluntas moriendi esset: nulli tamen partitum in me officiorum vide rer satisfecisse. Si mibi pro comodis tuis vita esset effundenda: non tamen viderer tuorum in me officiorum parti satisfecisse.

Quant yo posse.

Quantum in me erit. Quantum mibi concedetur. Ut primus potestas erit. Quantum idonea mibi potestas oblata est. Quanto studio diligentia labore vigilantia consequi potero. Id omne ad arbitrium tuum libertissime conferam.

Tyo asauoresch la voluntat tua tant quam dech.

Ego ut debeo ad tuas rationes me adiungo.. Ego ut parer ad tuam voluntatem me confirmo. Ego ut tua in me iura depositulant. De tibi totum accomodo.

No puch negar honestament cosa degua a nulli.

Aciceronis voluntate honeste dissentire non possum. A ciceronis sententia per amplissima eius in me merita honeste dissentire non possem. Per ciceronis familiaritatem atque amores non licet mibi absque eo dissentire.

Tu nō ha degu mēs diligent per tu que yo.

Tūnibil cuiq̄ cōcedo: qui tui studiosior sit q̄ ego. Nemo in hoc me vincere potest: qui tue dignitatis sit cupidior q̄ ego.

Tu n̄ may he fallit/ni fallire ari cō acoitum e treballar per tu.

Tu neq; enī vñq̄ desisti. neq; enī vñq̄ desistā p̄ te agere. neq; vñlū vñq̄ tēpus intermisi te iuuādi. neq; vñlū vñq̄ p̄ te labore desugi. neq; vñlā vñq̄ rem p̄ te omisi neq; obmittam curare.

Tu p̄ ago may cessare treballar per tu.

Ego tñ rem tuā curare nō cessabo. Ego tñ cām tuā descendere non desistā. Ego tamē negociū tuū agere non pretermitto.

Tu yo may mancare a cato.

Tu neq; tamē catoni defecturus sum. neq; tamē catonē deserturus sum. neq; tamen catonis causam derelinquam.

Tu q̄ yo no p̄ o're adiuuar si sere auisat: fare mēs diligentimēt q̄ tots los altres.

Si quid ignorabo de eo: admonitus oīm studia vincā. Si vaticinari nō potero de eo: certior factus oīm officia superabo. Si quid aiaaduertere nō potero de eo p̄ doctus nemini cedam.

Tu res mēys fare lo que na comanes.

Ego enīm curabo facere: quod iubes. Ego tamen curabo: qd̄ desideres. Ego tamen suscipiam: quod mones.

Tu encara q̄ yo volria fer totes coles p̄ amo: de tu.

Tu quanq̄ ego oīa tua causa fieri desiderē. Et si oīa pro te face re velle. Tamen si oīa amore tuo libenter susciperē. Jam t̄ ex cōmoditate tua nibil velle subterfugere.

Tu crech q̄ nīra amistat no poria esser majo.

Tu non enī p̄utassim: ad amore nīm aliquid posse. nō existimas sem: beniuolentiā nostrā augeri posse. non mibi persuadere potuisse: nos in amore coniunctiores fieri potuisse.

Tu me injuries pregant me.

Tu iniuriam a te fieri mibi puto: cum a te roger. Injurious mihi es: cum me roges. Rem m̄bi ingratam facis: cuz aliquid p̄ecibus a me contendis. Magna me afficiis iniuria: cum rogando officium meum postulas.

Officia
diligētie.

Simonima

No poria fer mes del que he fet.

Ego plus (q̄ feci) facere non possum. Ego magis (q̄ egi) ad mitti non valerē. Ego amplius (q̄ sum consecutus) conari non possem. Ego maiori studio (q̄ egi) rem curare non potuissim. Ego maiores vires (q̄ ostendi) prestare non valerem.

Tot hauria p̄stamēt tret de aq̄stes congores.

Neç punctū qđem t̄pis in molestijs fuisses. Tē q̄ primū in cōmodis liberassem. Tē illico in column redidisse.

En ago yo fare mes del que dich.

In hoc toto gencre plura faciaz: q̄ dico. In bac causa magis elaborabo: q̄ ostendē. In rebus maiora sum acturus: q̄ demon strē. Doceni in negocio sum plura prestiturus: q̄ pollicear.

Si yo haure algū be: tun hauras ta part.

Cum sit modo aliquo mibi cōmoditas: faciā te participem. Dūmodo honestus mibi sit status: te mibi adiungam. Dum sit mibi fortuna mediocris: magis te rationibus assistam.

No poguera acōseguir major p̄fit del q̄ he agut

Nactus sum tempus ita idoneū: q̄ in re ipsa nibil carius mihi adiungam. Nulla erat rationibus comoditas oportunioz. Alijs emi rationibus res melius agi non poterat.

Ereu ago de mi.

De me sic velim existimes. De me sic veli iudices. De me hoc arbitrii potes. De me hoc tibi polliceri licet.

No resmenys te afauozire.

Tibi tñ sum patron. Tibi tñ sum auctor. Tibi tñ nō sum de futurus. Tibi tñ sum facillimus. Tibi sum obsequentissimus

Si sera mester yom posare a tot perill.

Neç si occasio tulerit ullum labore defugiam. Neç si neceſſe fuerit ullum periculum euitabo. Neç si casus inciderit ullam incommoditatem pertimescans.

Entretant yo treballare per tu.

Interim magnam curam pro te sustinebo. Interea affiduas diligentiam pro te acturus sum. Sedulā interea pro rebus tuis sum tibi vigilantiam prestiturus.

Com se nulla q̄ vaja la cosa.

Officia
utilitat̄ &
diligētie.

Officia
utilitatis

CQuoquo modo res se habeat. Quoquo pacto negotiū gerat.
Quaquaretiōe fortuna succedat. Quoquo pacto fors cadat.

CSi la fortuna me regira.

CSi fortuna optatis meis respōderet. Si fortuna votis meis Officii
successerit. Si cogitationibus meis fortuna benigne correspon-
dere voluerit. Si res caderet ut vellē & optarē. Si res ex senten-
tia gereret. Si mibi optata cōtingerent. Si deus nos benigne
respererit. Si qđ opto mibi feliciter ptingeret. Si deus res nras
fortunabit. Si de⁹ negocia nřa secūda reddiderit. Si de⁹ deside-
rio nřo auiuere voluerit. Si deus secūde itueri nos voluerit.

CSi lo negoci nom ve al reues.

CNisi res male mibi successerit. Nisi opinio mea frustra fuerit.
Nisi spes mea dīcipiatur. nisi fortuna me fefellerit. Nisi fortuna
proprium consilium de manibus detorserit. nisi casus aliquis
optata interpellauerit.

CNo poria dir quant me alegraria: si trabies a ca-
ro de enuigs e malenconia.

CNon enī perscribere possim: qđ mibi erit gratū: si catonē quie-
tum reddideris. Nō possu; v̄bis explicare: qđ erit mibi iocūdū:
si catonē ociosum p̄sticeris. Nullo satis posse; dicēdi genere de-
clarare qđ mibi erit acceptū: si catonē molestijs liberaueris.

CPerdonam si defense a bieronim⁹.

CIgnosce mibi bieronimū excusanti. Sufferas me bieronimū
defendentē. Patiaris me bieronimū conseruantem.

CPerq̄ yo no dech desigar la amistat deles perso-
nes virtuosas.

CQuid enī est cause: cur nō bonoz familiaritatē desiderē. quid
obstare videſ: cur nō iustoꝝ mibi p̄sortiū adoptē. Quid enī est
rei: cur nō mibi sit in optatis officiosos mibi debere cōgelare.

CEſſer grat.

CBeneficiorum memor esse. Nutnis beneficijs respondere. Officia
Parem officiorum vicissitudine reddere. Eandem voluntates defidrijs
preſtare. Equalē gratiam referre.

CA fets benefets.

CBeneficia cōculit. Ofſicia reddidit. Merita pxſtitit. Bene-

Simonima

merita retribuit. Promerita retulit. Demerita persoluit.

E De bu al altre.

C Omutuo. Vicissim. Inuicem. Alterius vicibus. Alternatim.
Mutua vice. Eadem vice. Idem. Itidem. Pariter. Equaliter.
Ultro. Citroq.

C La paga / o remuneracio.

C Remuneratio. Retributio. Vicissitudo. Mutua retributio. Ea
de grā. Par voluntas. Par studiū. Lōsilis grā. Silis retributio

C Ingrat / o desconerent.

C Ingratus. Bñficiorū imemor. Sordidus. Bñficiū perdere
Officū amittere. Meritū effundere. Benemerituz profundere.
Domini ingrato beneficium conferre. Domini sordido bene-
facere. Dominem ingratum beneficijs exornare.

C Pompilio ha furtat.

C Pompilius furatus est. Pompilius accepit vnde non est lici-
tum. Pompilius res alienas usurpauit.

C Asini es mort.

C Asinus mortuus est. Occisus est. Excessit e vita. Ex hoc se-
lo migravit. Aiam reddidit. Aiam efflauit. Aiam effudit. Aiam
egit. Vita priuatus est. Ex hac vita decessit. Mortē obiit. Dicm
suum obiit. Obiit. Periit. Interiit. Occubuit. Iacet.

C Ereus tu q̄ yo baja oblidat lo q̄ has fet p mi.

C Oblitū me putas caritatez humanitatis tue. Immemore me
existimas tui erga me officij laboris diligentie vigiliaz pecunia-
rū. Ingratū me arbitraris liberalitatē bñficioz erga me tuoz.

C Si yo vilch: yot sere bon amich.

C Quod si vita mibi ptigerit: me tibi amicissimū demōstrabo.
Quod si vixero: me tibi q̄ facillimū declarabo. Qd si vita mibi
sup̄stes fuerit: me tibi bñficioz memore prestabo. Quod si vita;
producere potero: virū me tibi cōmodissimū patefaciam.

C Si yo not satissas: nomi tendre p homie.

C Nisi ob tuā erga me beniuolentiā tibi comulatissime satissas-
cero: boiem me esse non arbitrabor. Nisi pro immortali bñnis
in me benemeritis parcm tibi gratiam retribuerim: virū nō me
bonum estumabo. Nisi tua erga me officia paribus meritis cō-
probaueris: ipse me bonum non iudicabo.

Cum puch contentar amī mateix: pque ab efecte
nō puch satisficer.

Ego non possum meipm satissacere cū ea que tibi desiderem
re ipa psequi non possum. Cum nullā ptem tuoz in me meritoz
in referēda grā conseq valeā. Nō possum mibi animo acqescere.
Non enī vlo modo mibi satisfacio: cū non referio: qbus rebus
tibi grās referā. Nunq̄ cni mibi acqescam: nisi prius (que a me
velis) ex semētia pficiam. Utinā mibi summa cuz acerbitate te
adducēdū cē video: cū tibi nō possent arbitratu meo satissacere.

Cum etiū me tant q̄ sere pten de tot lo q̄ tu faras.

Ego tanti te facio: q̄ qcquid egeris: sum pbaturus. Tm enī
tibi attribuo: q̄ qcqd decreueris appprobabo. Pro summo i te
amore oia (q̄ tibi placere videbūtur) rectissima & vera existim
bo. Nibil enī pmittere posses quod mibi posset displicere.

Cum uias fet mes hōra q̄ yo no spaua / ni dīmanaua

Eplus enim mibi a te prouīsum est: q̄ postulaueram. Magis
enī mibi opitulatus es: q̄ speraueram. Maiorā quidem in me
benemerita contulisti: q̄ ad te centenderam.

Cum yo no consentiria q̄ gasparino molt amich meus
fos mal tractat.

Cnolo enī gasparinū optime demeritū delinquere. Nō enī pate
rer gasparinū mee vntis amplificatorē ipunc ab iniq̄s oppug
nari. Non enī possem sufferre: vt iniq̄ gasparinū met admodū
amatorē in pune laceſſerent. Non enī met esset officij: q̄ suffer
re det erē q̄ perfidi gasparino mei amantissimo detraberent.

Cum moere simo dich lo quem par.

Cum oriar nisi qd sentiā exprimā. Nō posiu abduci: quin me ef
fundā. Cum oriar nisi effluā. Excrutiorz nisi totū me patefaciam.

Cum placuit a deu.

Deo id volēte. Deo nobis fauente. Deo id nob̄ anniente. Su
peris approbatibz. fortuna suffragāte. Deo comite. Deo duce.

Cum lo que deu no nulla.

Cum quod deus omē aduertat. Qd infortunii de effugiat. Quē
casum deus non permittat. Qd incompōdum deus auferat. Quod
superi prohibeant. Quod utinā nūc cucliat.

Officium
gratitudi
nis.

Officium
gratitudi
nis.

Sinonima

Tyo pregue a deu q̄ lo negoci vaja be.

Tecum queso: vt consilia sint tibi salutaria. Superos exorzo: vt quod acturus sum tibi non obsit. Deum obsecro: vt quod consti tuas tibi bene succedat.

Officia
desiderij.

Tyo no dire nies.

Tnō teneo te plurib⁹. Plura scribere nō de beo p̄fertiz. Plura dicenda nō sunt. Omnino plura me scribere non est necesse.

Virtus
prudētie.

TDe aço no satissa molt escriure.

TPlura nō sunt l̄ris cōmittēda. Non enī m̄bi placet de hac re plura scribere. Nibil enī attinet plura dicere. neq; enī supiora re petā. Singula pscq nō est necesse. Plurib⁹ te adhortari non der beo. Plura suspicari nō possum. Sed hic audies ex illis. nō dicā plura. Sed plura dicemus alias. Verū hec prope diem. Et multa alia curē. Sed de his ex aliorū litteris certior fies. Impedioz verecundia pluribus tecum agere.

Tyo te scrit largamēt p̄q milloz coneges ma opinio

THoc scripsi ad te pluribus: vt meū psilū melius intelligeres. Hoc plurib⁹ egi: vt qd sentire dilucidius cerneret. In hoc sui: vt q̄ mea esset sentētia clariss pspiceret. Hoc verbosius cōplex⁹ sum: vt institutionē meam apertius cōp̄ebenderet. In hoc sui prolixior: vt de voluntate mea certior fieret.

TYot escrich mes larch q̄ no creya.

TSi plura q̄ statuerā scripsi. Hec ad te pluribus verbis scripsi: q̄ solerē. Hec de te scripsi verbosius: q̄ putarem. Sed hec satis multa q̄ plura potius expectabas. Huc enī vt venirem longioz q̄ volui defixit oratio.

TYot dire breuiniēt lo que de sies larch.

Illa(q̄ maiora sunt) breui exponā. Illa(q̄ apliore orōne) ceciderat) breui p̄rehendā. Illa(q̄ sequunt) breuiss p̄stringentur.

Tyo te escrich aço a causa q̄ tu sabelles.

THoc ob ea cām ab te potissimū scripsi: q̄ existimares. hoc ex hac re p̄cipue tibi significau: vt intelligeres. hāc meā sententiaz tibi notā esse volui: vt scires. hec ex illa cōditione tibi denotau: vt deliberares. hec ob eas rationes tibi aperuit: vt preparares.

TSabs lo que jot dich:

TScis quid dico? Scis quid loquor? Scis quid intelligo? scis quid cogito? scis quid volo?

Virtus
prudētie

Nos deu tot plar/o no son de escriure totes coscs.

Difficile est loqui. Non omnia sunt litteris committenda. nibil temere scribendum est.

Hels altres sabras lo que resta.

Sed cetera cognosces ex alijs. Letera tibi nunc iabunt alijs. De ceteris per altos certior fies.

Not elcrich aço sens causa.

Non scribo hec temere. no dico sine causa. noli putare hec me frustra dicere. non enim incassum hec p'memoroz. Nec preterea scripsi: q' causa necessitudinis intercedit.

Perque nulos ho entéges: yot dire clarament tot lo fet.

Quod vt plenius exponaz alteri rationes: necesse est. Qd vt clarius intelligas: longioribus verbis utar. Quod vt apertius declarem: longiori utar oratione. Quod vt cruxie ex plicem: atque tende que sequuntur.

Cirtus
prudētia.

Si la cosa sabes plar p si materia.

Si res ipsa loqui possit. si negotiū possit p seipsum loqui: q' secure declararem. si causa ipsa statim demonstrare possit. si ratio ipsa vires suas per seipsum exprimere possit.

Yo he fet aço mirant lo temps.

I3d egi tēporib' obtēperans. 3d feci fortune credēs. 3d ami si necessitatī parens. 3d constitui facto assentiens. 3d preternu si oportunitati obsequens.

No deuenē esser homi tostēps de bun parer.

Nō est semp in eadē opinōe gmanendū. nō enī semp in eodē aio esse debemus. non semp vnum p'siliū sequi debemus.

De temitar es la fortuna.

Subcunda est fortuna. Temptandū est. Expiandum est.

Ari com lo temps requerra.

Ver tempus nos admonebit. Ut dies nos cogere videbitur. Ut utilitas nobis persuadebit. Ut res incubere contigerit. Ut rationes negotiorū nobis consulere videbuntur.

Totes coses has molt de mirar y pensar.

Omnia tibi p'proposere debes. Omnia sunt tibi cogitanda.

Simoniua

Dia sunt tibi aīo & cogitatōe ptractāda. Oīa sunt tibi puidēda.
Dia sunt tecū deliberanda. Dia tecum cōmentari debes.

Tu no crech q̄ haja mal tan grā q̄ nos puga seguir.

TNeq; ullū malū esse posset: quod ego non putē impedire posse.
Neq; vlla tā magna iactura est: q̄ ego non existimē accidere
posse. Neq; vlla tā magna calamitas est: quā ego non mihi per
suadēam posse contingere. Neq; ullum incōmodoru; genus est:
quod ego euenire posse coniectam.

TAgo toqua ami.

Thuto hoc nibil mea interesse. Non est hoc alienū a dignitate
mea. Hoc existimo rationibus meis nō inconueniens. Hoc enī
ad me attingere video.

TYo no se quina força tenē estes paraules.

TQue vis insit in his verbis: nō intelligo. Quā facultatē apor
tet hic sermo: non satis inibi ostat. Quaz oportunitatē babeant
hec verba: non aspicio. Quā substantiā perstringit hec ratio: nō
mibi notum est.

TAgó fa molt al nostre cas.

Thuto hoc non valde ad rem pertinere. Existimo hec causam
nostram parū attingere. Non video hec ad rem facultatem bar
bere. Arbitror hoc ab instituto nostro alienum esse. Eredo hoc
rationibus nostris parum debere prodeſſe.

TYo ame mes la virtut q̄ los bens de fortuna.

TNe quidem non ex fortuna: sed ex virtute pēdere vidisti. Nō
enī diuicias: sed virtutes sum sectu; Non equidem homies co
pijs opulentos: sed virtutibus celeberrimos excolui.

TAgom par que sia no res.

THoc totū nibil esse possum intelligere. Hoc nibil significare
facile pspicio. Hoc nullam facultatē babere facile dījudico. Hoc
frivolum atq; ieiumium esse liquidissime constat.

TAgó es niemys del ques diu.

TSed hec maiora sunt: q̄ dicātur. Uerū hec minorē vi; babēt
q̄ existimentur. Sed hec minus timenda sunt: q̄ homines arbi
trantur. Sed hec teneriora sunt: q̄ videntur.

TGuarda no temes mes del degut.

Illud cogita: ne rem magie periculosam existimes: quod sit necesse. Illud vide: ne sine periculo temere iudicaueris. Illud pro videoas: ne timendo magis temere cogaris.

Virtus
prudētie
& sapiētie

Tu eres tamen discretus: quod consereras loquacem mes spediēt.

Sed ea predictus es prudētia: ex qua tu in meliora pare possis. Sed ea tu insignitus ex sapientia: quod maiora mouere possit. Sed eo tu instructus es pro filio: quo melius bec puidere posses. Vix tu per singulari industria tua hoc modius transigere poteris. Sed tu hoc faciliter multo per tuo singulari eloquentia iudicabis. Sed tu hoc melius ex te et ex te p̄stitues. Reliq̄ sunt in tempore et optimā quidem.

Atu non manca consell.

Sed tibi cōsilium non decessit. Tibi enim cōsilium deesse non potest. Sed tibi cōsilium non deficit.

Tulli a dit abans loquacem sequit.

Que omnia acciderunt: tuluis dixit futura. Qui autem casus euenierunt: cicero multo antea predictit. Que autem sunt consecuta: cicero est antea prenoscitus.

Virtus
prudētie
& sapiētie

Tyo no fas res sense acerte consel.

Nibil faciam insolenter. Nihil agam sine causa. Nihil temptabo incōsulte. Nihil moucam imprudēter. Nihil utar temerarie.

Tyo he fet/ o dit ago ultra moni costum.

Atque hec preter meā consuetudinē dixi. Atque hec tanta preter meos pristinos mores effudi. Atque hec preter meā solitam viuēdi institutionē feci. Que oīa preter naturam meam aspersi.

Tyo fas de altra manera quod non hauia dit.

Sed aliter quod diri facio. Sed aliter quod p̄stituerā efficio. Sed aliter quod videbar ostendere psequor. Sed aliter quod pollicitus ago. Sed aliter quod dixeram ostendo. Sed aliter quod speraueram ordinō.

Si tu tens altra parer: quisamem.

Quod si alia res te mouet: fac ut sciā. Quod si aliud tibi propo situm esset: fac me certiorē. Quod si alia duceris voluntate: fac intelligā. Quod si animū alio querteris: fac ut mibi signifiques. Quod si sententiā mutaueris: fac me admonitum reddas. Quod si opinio perstina tibi non placebit: fac ut sentiam.

Officia
sapiētie.

Si no tens altra malencomia/ o altre enuiā.

Sinonima

Si nibil te perturbat. Si nibil impedit. Si vacuus es molestiis.
Si oculos es animo. Si tranquilla es voluntate. Si nulla affi-
cieris molestia. Si ex occupationibus subleuatus.

Tyo nudi apres ma opinio.

TMea postea mutata est ratio. Deinde psilum meum mutavi. Po-
stea mece ratones immutare sunt. Aliam postea rem agere cepi.

TAra es altre temps/o altra condicio.

TNunc alia est rō. nūc aliis est status rez. nūc est tēpoy cursus.
nūc alia est viuēdi p̄ditio. nūc est alia boim opinio.

TEs vñ remey.

TEst vna cautio. Est vna prouisio. Est vnum remedium.

TYo no dubte q̄ tu no faces mes discretamēt q̄ yo
not auise.

TNon dubito: qn tu p̄uideas: plusq̄ ego te admoneā. neq̄ ve-
reor: qn tu sapiētius agas: q̄ ego tibi agiam. nec diffido: qui tu
melius p̄tractes: q̄ ego tibi declarem. necq̄ besito: qui tu cauti
causam producas: q̄ ego tecrudiam.

TSit plau.

TSi libet. si placet. si videt. si fert animus. si p̄modum est. si vo-
luntas est. si patit animus. si facultas patit. si voluntati est. si cer-
tum ducit. si fieri possit. si ideneus tibi videntur.

TYo no he singit cosa deguna.

TNibil simulaui. nibil ficte dixi. nibil simulate dixi. nibil tecuz
excogitaui.

TYo no fare res maliciosament.

TNon agam astute. non simulabo quicq̄. nibil ficte dicam. nis-
bil simulare faciam. nibil tecum excogitabo.

THou ignoras / o beu sabs tu.

TNon enim te fugit. neq̄ te fterit. neq̄ te latet. neq̄ te arbitror
ignorare. Tenes enim memoria. De quo memoriam accepisti.
neq̄ cum ignoras. Illud te sugere non arbitror.

TSegonis me par.

TUt mihi videoz. Ut mihi videris. Ut mihi videtur. Quēad
modū coniecto. Ut conjecturā accipio. Ut arbitrari possum. Ut
possim existimare. Ut opinio mea est.

TDigam bo cubaix stil/o grosseramente.

CDifferamus populariter. Disputemus familiariter. Agamus pingui munera.

CEn aço noy ha dupte.

CNeq; hoc est obscurz. Docen̄ nemini dubiū est. neq; tñ dubito. neq; vllā habet hesitatōe. neq; in magnā dubitationē cadit.

CGlòria q̄ derastes eltar les q̄stions/o desamistats.

CSed velim desinas arma seq. sed velim bella agere deseras. sed velim inimicicias obmittas. sed velim simulatos effugias. sed velim discordias euites. sed velim ab insidijs abborreas.

CGlòria q̄ estigueses en pau.

CS; veli pacē colas. Veli ocūi tibi adoptes. Veli paci p̄fulas. Officia sed tu velim ocio te exponas: sed velim quietem adames. prudētie.

CPren exemple dels homens virtuosos.

CPropone tibi: quod clari hoies facere soleant. Logita: q̄ re cte rationes sapiētes obseruarunt. Exemplū fac tibi: sentētias in te officiorum viorum.

CEisenips has de pensar aco.

CSimul et illud cogitare debes. simul z hoc animaduertendū est. simul et ista sunt deliberanda.

CQo qual es cosa que satisfa als dos.

CQuo mea tuaq; patitur etas. Quo ab utroq; cōmune fieri pos set. Quod neutri nostrum obesse videtur.

CQo que ses seguit: m̄es es sospita que veritat.

CQue acciderunt: suerunt non tam re q̄ suspičōe. Que naper euenerunt: non tam vera q̄ videnda fuerunt. Que facta esse dicūtur: non tam gesta q̄ ficta esse videntur.

Officia
admoni-
tionis.

CMoltes altres coses son semblants adaq;stes.

CSunt enī intrabilia generis eiusdem. Sunt enim per multa huiusmodi consilia. Sunt enim infinite huius conditionis.

CQue diras si te scrich tot laltre?

CQuid si cetera dicā: Quid si reliqua scribē: Quid si oīa aperi em: Quid si omnia plane faciam: Quid si nibil taceant:

CQue sera: si.

CQuid queris: si. Quid tū: cum. Quid iam: si. Quid erga est: Quid queris: Quid expectas: Quid tum postea sequetur.

CZot aço te he dit p̄que me entégues.

Sinonima

TQue oia collegi: ut intelligeres. Que oia coadunavi: ut scires. Que oia tibi significavi: ut cognosceres. Que oia tibi scripsi: ut certior fieres. Que omnia tibi admonui: ut cogitares.

TTotes les altres coses son generals y comunes.

TLetera sunt signa comunia. Reliqua sunt signa universalia. Aliae sunt omnes coniecture generales.

TYa crech que has hoit ago.

TI puto enim hec te audiuisse. Existimo te hoc intellexisse. Arbitror hoc tibi notum esse.

TYo veig q per estes rabons tu non fas res.

TNo te intelligo istis rōibus nibil pficere: no vides: reb^z istis nibil pdesse posse. No aia duertis istis molestijs asse qui posse.

TSi les mes pregaries noy vale:yot demanie ago en gracia.

TQuod si non possum aliqd proficere suadendo: gratia et precibus a te contēdo. Quod si monitōib^z meis obtēperare nolueris: precibus saltē psequaris. Quod si amātissimis p̄suasionib^z non lris summis tamē supplicationi bus fac mouearis.

TYo fare p mi mateit/bi posare totes mes forges.

TAgam pro meipso et moliar. faciā p meipz: et vires meas experiar. Negociū egomet suscipias: et conabor quod possum. Egredior ego ipse rem istam: et quid consequi possim. Causaz ipaz egomet subicio: ut quid fors tulerit p̄teptem.

TMas tu be sabs les pratiques dels homens.

TSed tu nesti mores hominum. Sed nosti hominū consuetudinem. Sed nosti hominum voluntatem.

TNot cures deles coses variables y mutables.

TNecq; colas res mundanas inanes atq; volatiles. Necq; min^z cures incerta humilia brevia sagatia instabilita. Necq; nimū desideres ea que sunt boībus incommoda: nocua ignominiosa.

TYo no se perque no stodies.

TLur studio non inuigiles: nescio. Lur studia non excolas no intelligo. Lur te virtutibus non exponas: causam non video.

TLur hoc non velis asse qui non existimo.

TAgo pertany a la tua virtut.

CHOC inter est ingenij tui. Hoc virtutis tue. Sed de hoc tu vis Officium deris. Hoc tu pro tuo ingenio considera. Tue partes sunt. admonitionis.

TU NO HAS MEISTER Q̄ SIES ERGITAT/MI PREGAT.

SED abhortatōe nō puto te idigere. H̄; mea tibi admonitōe nequaq̄ op̄ esse existio. sed ut arbitror p̄ceptis meis nō egebis.

EN AQ̄STA COSA NO HAS DE POLAR SCUSA ALGUNA.

IN BAC RE nullā tuā accipio excusationē. Sed in hoc negocio nulla tua apud me excusatio yllam est fidem habitura.

TYO NO DUBTE:QUE LO.

Neq; ei vereor me. neq; certe dubito qn tc. neq; ei existimo q si.

TYO NO CURE DE ALLO.

Nec illud quidem curo. Nec illud certe molior.

EGO HA DE ESSER.

H̄; hec sp̄are licet. Hoc enī optādū est. hoc ei expectare decet.

TYO VEIG Y SE MOLT BE QUĀT ME POTS AJUDAR.

QUĀTŪ me possis adiuuare: facile itelligo. quātō mibi p̄sidio Officia ēē possis: clarissime p̄spicio. qntū ei rōibus meis p̄delle valeas: admonitionis. clariss. me mibi p̄stat. Quantū rebus meis cōsulere possis: est mihi liquidissimum.

TYO NO DUBTE Q TU HO VULLES P AMOR: MIA.

Neq; enī dubito: quin mea causa velis. Neq; enī vereor: quāto tope p̄delle mibi desideras. Neq; enīm vila moucar besitatio ne: quanto pere mibi faucre cupias.

A qn dech yo recomanar: fino al q tostemp̄ ma defensat.

EGO quem potius debeo inuocare q̄ eū: qui causas meas vim cere solet. Ego cui me p̄otius cōmodem: q̄ eū: a quo salutem accepere consuui. Ego cuius auxilium potius requiram: q̄ eius: cuius ope & p̄sidio meus status incolumis seruatur.

TYO NO DUBTE Q ESSENT TU BENIGNE A TOT BONI: A MI QUE SO ANUCH NO AGES DE AFAUOIR.

Nec dubito: qm̄ cū oībuo benigne feceris: mibi etiā tibi amicissimo faucre velis. Nec enī vereor: cū in om̄ies liberalissimus sis: mibi cūā tui amentissimo: tem̄bi accōmodare vclis. Necq; etiam besito: quin cum iñimicis tuis officiofūz te p̄estiteris: mihi diciam gratissimus futurus sis.

Simoniia

Eyo no he mestter per acabar aquest negoc:i: si no la tua auctoritat.

Virtus fi
dei et spei

Nibi autē in hac causa nūbil aliud opus est:nisi vt auctoritatē tuam interporas. Nibi autē hoc in tempe nūl deficit nisi: vt sententiam tuā adiungas. Nibi autē vt que velim consequar nūbil aliud desidero:nisi vt te facilimū p̄destes.

Egos fara:si tulli ho volra.

Id erit firmū:si ciceronis voluntas intercesserit. Id stabilit̄ tuum fore arbitramur:si cicero nobis officiū suū p̄estiterit. Id erit optime p̄fectum:si ciceronis suffragium interuenierit.

Que es mestter q̄ yot comane la mia causa: pus tu la tens per propria.

Sed qđ meā causam tātope tibi cōmendē:quā tu cōcēm tecū eē existimes. Sed qđ ego de ea re tam vehemēter a te p̄tendā: quā ad teip̄z p̄tinere arbitraris. Sed qđ ego de his negocijs tātope te obtundā:que per seip̄a tibi cōmendatissima sunt.

Eyo tinch sperança q̄ lo temps se adobara.

Virtus fi
dei et spei

Spem tñ babeo tpa aliquñ futura meliora. Spero tñ aliquñdō fortunā mibi mitiore ēuenire. Nullā enī spem īuenio:vt felicio rem mibi status conditionem aliquādō consecutus sim.

Eyo no dich p̄ opinio:mas p̄ rabo.

Non enī opiniōe:sed certis signis hoc tibi significo. Nō equidem aliorū auditū:sed certis rationibus hoc tibi scribo. Nō enī īanūm sed vera rerū experientia hec tibi narro.

Ela cosa no es feta dubtosament.

Neç enī obscuris p̄sonis res agit. Neç enī in p̄ramis causis negociū geritur. Neç enī dubijs p̄ditionibus factū cōfūatur.

Eyo nomi cure q̄ tu ho p̄regues p̄ be/o per mal.

Quā in partē hoc accipias nō labore. Quo aio hec recipis nō nimis curo. Quia ratione interpreteris parui facio.

Si yo agues de fer aço arā:aximiateix faria.

Virtus fi
dei et spei

Si hoc mibi negociū integrū esset:hoc idē ego sentirē. si bee quidē rōnes solitissimo mibi arbitrio p̄cederent:nō alia volumate constaret:quā nūc me esse cognoscis. si oēs hoīes aliud mibi p̄suasifent:ego tñ hac eadē v̄sus essenti s̄ni:quā audiūsti. Ed buc in eadē s̄ni sum:vt que fecerim recta mibi videantur.

pro confutationibus. EXLVIII

Cum desculparia voluntariamēt dauerat tu.

Cibenter tibi me & facile purgarē. Cibenter tecū iracundiam euomerē. Cibenter te coram que mibi obicis refutarem.

Cvensaries tu p ventura essent yo injuriat: nomi degues yo enuijar.

CPutares fortasse: ut indignis ego iniurijs lacefitus nō succenderer. An existimares: q̄ acerbissimis ego in pmodis effect⁹ nō mouerer. An fortassis crederes: q̄ ego tā insigni iniuria per cussus obdormire. An forsita aiaduerteres: q̄ ego tā intollerabili iactura pfectus nō excusari deberez. An tibi hoc iudicas: q̄ ego tā calamitosis offensionib⁹ xpulsus iracundia nō cādescere.

CAgo no es de cōportar en neguia manera.

CHoc enī quidē nullo pacto ferendū est. Neq̄ enī hoc vlla raztione tollerandū est. Neq̄ enim hoc vlo pacto sustinendū.

CQui pendria ago en paciencia si yo no.

CQuis enī hoc ferre poss̄ ppter me. Quis tolleraret nisi ego. q̄s enī pateref: nisi ego. q̄s enī hoc equo aio ferre posset: nisi ego.

CZu deus cōportar paciemēt totes coses.

COmnia quidem sunt patienter tolleranda. Omnia enī sunt patienter perferenda. Omnia sunt sapienti prudenter temperāda. Omnia sunt equidem facili animo accipienda.

CPer vētura fa mestre dirte algua cosa q̄ no volries

CAt tibi fortasse aliqd dicēdū est: q̄ noles. At tibi fortasse aliw quid dicendū sit: q̄ non sentias. At tibi forsan aliqd laudandum erit: quod nō probes. At tibi fortassis aliqd moliendū fuit: q̄ non valeas. At tibi fortasse aliqd sustinendū: qđ queas.

CAgo a molts toca: e no atu soles.

CHoc enī tibi est p̄mune cū multis. Hoc enī est oībus vniuerſale. Hoc enī attingit omnes. Hoc enī est insitum oībus.

CNo deus recusar la fortuna coniuncta.

CNeq̄ enī debes quod p̄muni fortuna dederit recusare. Neq̄ enim fortune cōmuni rationibus obſistere debes. Neq̄ enī tu scires quod fors ferat recusare.

CMes has guanyat q̄ no perdut.

CPlus tibi virtus dedit: q̄ fortuna abſtulit. Plura tibi cōpa-

Virt⁹ for
titudinis
& pſtātie.

Virt⁹ pa
tientie et
pſtantie .

Virt⁹ pa
tientie et
pſtantie .

Sinonima

raſti: ꝑ a miserie. Impliꝝ qđem nactus: ꝑ perdiſeris.

TQue diras tu si aço es miloꝝ.

TQuid si hoc melius. Quid si hoc cōmodius. Quid si hoc conſi-
ducibilius. Quid si hoc conuenientius.

TSi tu no penſes q̄ aço noſ pertany.

TSi non alienū tua virtute putabis. Si non indignum tua au-
toritate existimabis. Si tuis rationibus noſ incōueniens esse di-
cas. Si hoc tibi non incōmode arbitraueris.

THun remey bia p̄ apartarſe de malenconia: y es
la virtut y leſtudi deles letres.

TSed est vnu pſugiū quietis videlicet virtutes līaz. Sed est
vnu portus ad salutē. s. bonaꝝ artū discipline. Sed est vna spe-
cies cōſolationis līaz studia. Sed est vnu remediū tranquillita-
tis scientiarū in celebritas.

TLes quals coſes yo les declararia: ſi les fabes
miloꝝ que tu.

TQue oia proſequerer: ſi melius q̄ tu viderem. Que oia com-
memorarer: niſi tu clarus q̄ ego intelligeres. Que omnia expli-
careni: ſi ego apertius q̄ tu cognoscerem.

TMas yo temi q̄ tu mi reprēndras de eſſer larch.

TSed vereor: ne iā mihi ſuperelle verba putes. Sed dubito ne
dicendo me prolīxū nimis eſſe dicas. Sed timco ne meam dicē-
dationē longam nimis accuses. Sed vereor ne multa a me di-
cta ſiguacua eſſe dicas.

Aigui no mes majoꝝ amich/ni mes liberal q̄ pe. R

TNemo ē mihi petro. R. melior. nemo eſt mihi petro. R. ami-
citor. Nemo eſt mihi petro. R. liberalioꝝ.

TYo dire ab perto/o yo parlaré ab reuerencia tua

TPace tua loquor. Pace tua dixerim. Pace oīm infirmabo.

TYo no ſe que es lo que puch fer.

TEgo qđ posſum neſcio. Ego òmnia ſit facultas non intelligo
Ego quid valeā non cognosco. Ego qđ a me posſum non ſatis
mihi coniſtat. Ego q̄bus virtutibus uti posſum non conſpicio.

TYo no dire de mi nun gabare del que yo no ſe.

TNunq̄ id mihi attribue: quod non ſuerim conſecutus. Nunq̄

*Virtus
pa-
cientie
et
modestie*

*Virtus
prudētie
et modeſ-
tie.*

enī defitebor: me ad tantā diligentia nō puenisse. Nunq̄ inficia
bor: tantā me scientia nō didicisse. fateor enī ad tantū me sapiē
tie gradum non accedisse.

TYo sabia be lo que feya.

Neque enim cum hoc faciebam: eram amens. Neque enim dum Virtus
modestie hoc curabā: stultus erā. Neque perfecto cū hoc agerē: eram desipiēs. Neque enī (cum hoc tractabant) ignorabam quid agerem. Neque enī (cum hoc temptabam) inanire videbar.

THo deu esser repres mon parer.

Non enim est consiliū meū accusandū. nihil egi q̄ iure posse
reprehendi. nihil enī viciū babet nostri consiliū deliberatio.

TQuin mal hi hauia en aq̄lles paraules: si no res
prensio dela erra y del mal fet?

Quid in illis verbis nisi crimis refutatio? Quid in ea pōt ra
tēe repiri nisi erroris repulsio? Quid in eo simōe erroris fuit ni
si calumnia refutatio? Quid enī viciū epistola cōmet nisi cōtra
improbos liberam defensionē.

Si aq̄ot desplau no mi tornare pus: o nou fare pus

Si hoc tibi displicet: non vtar post bac. Si hoc tibi non plas
cet: deinceps pretermittā. Si hoc tibi debeam: in posterū missu
faciam. Si hoc tibi inuidiosum est: in futurū attingam.

TYo uot deuria fatigar: mājorment en tātes ocu
pations comi tens.

Oncris imponere quicq̄ non deberez in summis p̄fertim
occupatiōbus tuis. Laboris tibi quicq̄ cōmittere non audeo.
In acerbissimis p̄fertim modestijs: quibus opprimeris. Non
deberem te virū summa auctoritate p̄editū defatigare: p̄fertim
cum sis uobementissime defatigatus.

TU pories trobar en aq̄o escusa.

Possit enī mibi denegare occupatio tua. Posses bāc meā re
titionē recusare. Posses bāc meā volūtate refutare. Posses bāc
p̄ me p̄uintiā subterfugere. Possit tua dignitas labore recusare

TSi la cosa es tal q̄ bonamente se puga fer.

Si res facultatē babere videatur. Si negociū videbitur esse Excusatō
geicnduz. Si rcs utiliter agi poterit. Si quoquo modō res fieri

Simonia

poterit. Si rei oportunitas potestatem habebit.

Tu no tens raho de acusarme en res.

TNeq; enī babes: quo me accuses. Neq; vlla est causa: qua merito reprobēdere possem. Neq; quicq; a me pmissu; est: qd criminādum esse videa;. Neq; vlla iusta mecum postulandi causa oblatā est. Neq; quicq; egi: quod iure corrigere possis.

TSi tu hi fosses estat p̄sent nou hauries fet milo;

gaf a tō

TNeq; enim tu inclius (si presens adesses) rem curasses. Neq; enim accuratius (si affuiisses) rem egisses. Neq; enim tu cōmodius (si affuiisses) negocium egisses.

Ego ques diu de damia es falç.

THoc quod de damiano dicit falsum est. Hoc qd in damianu; obicitur translatū est. Hoc qd damiano impingit vanum est.

TQue diras tu: si eites cose son falces?

TQuid: si que dicta sunt falsa sunt oia? Quid: si ostēdā hec oia esse inania? Quid: si hec omnia nulla esse demōstrarem? Quid: si hec vana cōstent? Quid: si hec omnia ficta esse confirmem?

TYo fas molt poc cas/o estima de mal dients.

TMaloz ego sermōib; nō moueoz. Invidentiū ego maledicſ fidē nō adbibeo. friuolis ego boim rationibus non assentioz.

TYo no conech a marc p tan ingenios: q sia mes sufficient que galceran.

TNon enī eam cognosco atiē ingenij marci: vt ipse meliora cogitet q noster galcerādus. Non tantū intelligo marci cōsilij calliditatem: vt ipse anricu; queat conficere.

TSi parle clar: en aço deu me esser perdonat: que arim es forçat fer ho.

THoc loco si videoz clarius respondere nemo miretur: cu; id necessitas postulet. Hoc loco si apte dispuo: nemini durū videozri debet: qm necessaria causa impellit. Hoc loco si qd sentio: libe re aperio: tollerādus sum: cū res ita me penitus facere cogat.

TDer ventura not marauilles: perq; tc.

Excusatō

TNe forte mireris cur. Ne forte decipiariſ opinione cur. ne forte te false tibi persuadeas. ne forte male exstimes. Ne forte falsa ducariſ opinione.

Quant fuy:yo contra los bons.

Qn̄ ego vñ p̄ bonis sui impedimēto: Qn̄ ego bonissimum cor natus offendere: Quādo ego bonis aduersarius vñq̄ fuit:

Nō timch res de quet escriga.

Non babeo qd scribā. Non mibi occurrit quo te generē l̄az visitē. Nō mibi in mentē venit qbus verbis tecū colloquar. Nil est in presentiaꝝ quod potissimum tibi significem.

Nom acorre res.

Nibil mibi in mentē venire pōt. nibil mibi in mentē succedit

Yo so estat breu en escriure.

Equidem scripsi partius q. Evidem sui breuior quia. Qui Excusatō dem breuis complexus sum.

Mes l̄es son tals q̄ no les goſe comanar a tot hom; empo si tiñtre de qui fiar puga jot escriure.

Meē qdem l̄es sunt eiusmodi: vt eas nō audeā cōmittere. Si quē tamē cui fideliter et recte cōmittam inuenero: dabo operā: vt p̄ crebras meas l̄as visitem. Si quēq̄ nactus fuero: cui recte sit fides adhibenda ita efficiā: vt mice ad te littere deserantur.

Yo te escriuria mes largament: simo tc.

Scriberē plura: nisi. Plura essez dicēda: si pluribus tecū agerem: nisi. Longiori vterer ratiō: si. Longior essem in dicendo: si.

Yo te escrit breumēt perq̄ la cosa nom alta.

Hec breuius ad te scripsi: quia id nō mibi placet. Hec breuioribus perstrinri: quia reo hec non me delectat. Hec paucioribus egit: q̄a sine magno dolore aptius hec exprimere non possum.

Ago no ve p̄ defecte de nřa amistat.

Neq̄ obliuione nře amicitie hoc accidit. Neq̄ intermissione nostre benivolentie hoc cuenit. Neq̄ diminutione nostre coniunctionis hoc contigit.

Es fi de que es ago: o a quin proposit?

Quo sum hoc: Quid hoc sibi vult: Cuē ad finē hoc spectat: Quo igitur hec suspectant: Hec que dixi coſpectant ut.

Yo no goſe p̄gar mes afectad amicē: p̄ no eſſer viſt oblidarnie dla tua acoſtūda liberalitat p̄ cortefia

Excusatō

Simonima

CNon ausus sum vobemētius a te contēdere: ne sentētie tue liberalitatis oblitus esse videar. Pluribus verbis non audeo tecum agere: ne te amplissime tue beneficentie oblitus esse putem. Maiori quidem studio quicq̄ a te petere non debeo: ne liberalitate tue consuetudini iudices diffidere.

CAra derē les burles/o prou nos bajā burlat.

CSed iā satis iocati sumus. sed hoc extra iocū. sed de hoc alias ridere licet. sed alias iocabimur. sed ridicula missa faciamus.

CEgo mihi par molt larch ans ques acabe.

CHoc ita longū est: ut optatum sit. Immortalis mibi videtur anteq̄ rem hanc consequar. Nunq̄ diem videre video: ut hoc mibi contingat.

CYo seguesch lo temps.

CFruor dum licet. Tēporibz obsequoz. Parco necessitati.

CNo he fet allo tan prestament com volies p no hauer pogut.

CUt quod seriu: q̄ expectabis rē efficere: id rei difficultate eō in simili est. Quod tardius q̄ volebas tibi scripscrim: id nūciorū carentia nō negligentia factū est. Quod dūtius q̄ credebas ad uentū meū distulerim: id occupationibus velim attribuas.

CEgo es carrech deles mīes ocupacions.

CHoc attribuas occupationibus. Ne rei magnitudini affigures. Ignosce timori. Misericordia temporū.

CDeguita altra cosa nomi dete.

CNeq; tñ villa res alia me tenet. Neq; tamen alto impedio: ne gocio. Neq; tamen villa me ratio meuet.

CDel reſtant uot puch dir res de cert.

CDe ceteris rebus nūl affirmare possum. De reliquis negotiis certi nū bil habeo. De reliquis accessionibus certū quicq̄ polliceris non possum. Reliquam nullam spē em video.

Si yo bi trobas algū camí: yo faria lo q̄ tu desiges

Si quis esset in biadus id qd sp̄eres aggredicer. Si quā rationē cōcerem: id quod desideras psequi posse prosequeret. Si quā viā pscutari possim ad id quod petis oia pararemus.

CRo solanicit en ago: mas en q̄licuoī altra cosa.

Con non solum modo in hac causa: sed etiam in ceteris alijs. Neq; solum in hoc negocio: veruetiam in alijs omnibus. neq; enim in his dumtaxat rebus: sed multo magis in ceteris.

Co restant no pertany gens a tu.

Creliqua nibil ad te attinent. Reliqua nibil te tangunt. Ecce
ra sunt eiusmodi: ut nibil ad rem tuam pertineant.

Cago es culpa dela fortuna.

Cfortuna culpam sustinet. Nec fortune tribuitur. Nec tempo Excusatio
ribus assignantur.

CPer ventura diria algu.

Cfortassis diceret quisq;. forsitan diceret quisq;. forsitan quisq;
sciscitaretur. Quereret aliquis fortasse.

Diries p vētura q es joue: mas es noble y de valor.

CAdolescentem inquies ac nobilem: et prestantē ac primarij
Puerum dices at doctū ac sapientem et expertū. Juvenem asse-
ris at amicū at fidum necessariunt.

CNo era niigu de major: honira.

CNec erat quisq; honore superior. Nec erat alius sapientia
prestantior. neq; repcrietur aliquis virtute prestantior. necq; ha-
beatur qu s̄q; rebus gestis illustrior. neq; erat quisq; auctoritas
te preclarior.

CPer ventura encara bi ajustarien ago.

Cfortasse etiam illud adderent. Forte etiam illud adducerent.
Fortasse etiā hoc nō taccrēt. forsitan illud etiā assūgarent.

Yo not puch satifser sino ab bō aīo y bona voluntat

CSed nibil mibi ad satisfaciendū preter bonā voluntatē reli-
ctum est. Sed nulla mibi facultas ad remunerandum preter ani-
mum gratissimū concessa est. Sed nullū mibi officiorū gratificā-
di genus preter ardētissimū desiderium datum est.

Ano es cosa tan laugera ques baja de fer ab gaules

CNec enim verba fatis valent: ut negocia presidunt reqrunt
Nec opus est: ut ad rem nudus accedas. Nec bona voluntas fa-
cis est: ut res facultatem desiderat.

CAco vull quem pdones: q per causa dela fortu-
na no be pogut fer/o acabar.

Excusatio

Sinonima

CId velim ut ignoscas: quod inuita fortuna facere non potuerim. Id cupio mihi inducetas: quod negante fortuna curare non valuerim. Id obsecro mihi non imponas: quod nolente fortuna non perfecerim.

CNot marauelles si non he negociat ago.

CNeque quicquam est quod mireris: si hoc non egerim. neque estulla quod te nearis admiratio: si rem hanc non curauerim. neque enim est causa cur in aliqua admiratione: si hoc negotium non perfecerim.

CSi aliqua desauentura non impacha.

CNisi banc mihi facultate aliquis casus eripuerit. nisi banc occasione aliquod infortunium perturbauerit. nisi banc oportunitatem aliqua in qua sors immutauerit.

CCom yo tendre major prosperitat: yot satisfare mes largament les obligacions quet tinch.

CNeum in te animum multo officiosorem atque meliore cognosces: cum mihi oblata fuerit proximior tibi satisfaciendi facultas. Quos beneficiorum fructus tibi debeo: cum oportunius videbit potestas uberiorum/pstantiores/cumulatoresque recipies. Ego eni semper omnibus in rebus (quas a te pertinere arbitrabor: cum exposita facultate consequar)mirificum me tibi comitem demonstrabo.

CEs molt de mirar/o de treballar.

CQuanta est opera. Est enim aduertendu. Est igitur diligenter procurandu. Est igitur vigilanter leuitandu. Est enim dies ac noctes elaborandu. Est enim vobemeter insudandu. Properandum est. Eleritate opus est. Maturitatem res desiderat.

CYo to aguera mostrat per experientia: si la fortuna no m'io agues vedat.

CQuod ego clarissime demonstrarem: nisi imprimitus casus hoc mihi eripuisse. Quod ego rei ipsa perbassem: nisi fortuna proprii consilii de manibus extorsisset. Quod ego optime perfectissimum: nisi sors aduersa officium nunc in te turbasset.

CTu veus quant ma faltat la elperanga.

Zameta/ **C**Quantum spes me fecerit: vides. Quantum de spe deciderimus: intelliges. Quantum nos spes deluserit: prospicis. Quantum spe decepti sumus: cognoscis. Quantum tristati sumus: speravissime sentis.

Tú no tinc espanya algúia del be dela cosa pu.

Exigua est spes salutis reipublice. De statu reipublice nullaz si em concipio bonā. Nullam habeo exploratā rationē status ca-
temis. Nullam habeo exploratam fidem aduentus catonis.

Del ques diu de franca non sabem res cert.

Que de bello gallico audim⁹:adbuc sine capite sunt. Que de
gallia nobis nūciant⁹:adbuc sine certo auctore pseūm⁹. Que de
gallis dicit⁹:ad huc sine certe nūtio significant⁹. Que de gallicis
bellis nobis deserunt⁹:adbuc solūmodo ex rumore habuimus.

Ago no es cosa de burlar/o de rjalles.

Nibil est q̄ rideamus. Sed ego non video q̄q̄ turides. Sed
ego risus p̄uocare nō possum ⁊ si tu risum exhibeas. Sed ego le-
tari non possuz ⁊ si tu risu insanire videaris. Sed ego iocari nō
possum q̄uis in gaudio despicias.

Si aço es veritat tot es p̄dut/o nov ha remey.

Actū est: si hec vera sunt. Si hec ita sunt: n̄bil est q̄ cogitem⁹.
Si hec vera p̄dican⁹: n̄bil est q̄ amplius laborem⁹. Si hoc ita
c̄estat: vt fertur non op̄us est: vt deinceps siustra defatigemur.

Si aço se seguir: lo fet ira mal.

Si hoc ita interuenerit: actum esse de spe nostra putemus. Si
hoc diu interuenerit: male futurum est. Si hoc vires ceperit incō-
mode subsequetur.

No es melter q̄ tinges ansia de fer bo.

Nibil est quod facere gestias. n̄bil est quod curare miliaris.
n̄bil est quod statuere conaris.

No negoci ses seguit d' altra manera q̄ yo nō creya.

Res enī aliter acta ē: q̄ putauerā. nō eq̄dē enī finē sors dedit:
quem speraueram. Longe secus accessio successit: q̄ expectavi.

Yo no sé en quina manera.

Nescio quom̄. nescio quo pacto. nescio qua rōne. nescio qua
causa.. nescio quo auspicio. nescio qua celoz constitutione.

La errorz y vergonya han fet morir a marti.

Martinus falso errore ductus ad periculū aptissimū accessit.
Martinus sp̄e falsa productus ad p̄estem ante oculos positam
profectus est. Martinus cius virtutis fama p̄fusus ad interitū

Zamēta-
tio aduer-
sus fortu-
nā et spez
deceptā.

Zamēta-
tio in cō-
modoz.

Sinonima

palam notum deductus est. Martinus pudore victus ad mortem omnibus suspectam irruit sponte sua.

TMolts se pleuerē de mi p̄ esser yo tant humia.

Zamēta/
tio in cō/
modoꝝ.

TSed quidam homines mea facilitate immoderate fruuntur. Multi profecto mea humanitate ingrate nimis vñtūr. Sed pleriq; nimiam de me sibi licenciam assumpserunt.

TSi es be q̄ tots siam pa nostre profit.

TQuod si est astuti hoīs oīa ad suam vtilitatem referre. Quod si sapientiā ducimus nos solos amare. Quod si laudez dicimus om̄ia ad rationes cōuertere. Quod si oīa que coīa esse debet non strum cōmodum redundare curamus.

TSi conech q̄ lo q̄ yo fas:me sera poch agrait.

TSi mea in hoīes seruitia pfundere ac p̄dere videor. Si mea in hoīes beneficia ingrata esse intellexero. Si mea apud hoīes promerita inter moritura esse conspexero. Si mea apud hoīes merita nibil esse valitura cognouero.

Als q̄ uos agradarā dīl q̄ fare:uols enugare mes.

TNō p̄mittā:vt q̄busdā hoīb̄ insanire videar. Nō hoīes obtūdā:si eos opa mea nō delectabit. Nō apd̄ hoīes d̄lirabo:si eis nō placuero. Nō frustra laborabo:si mea diligētia ingrata videbit.

TClodi encara no es alla hon y om̄i creya.

TClodius nondū pfectus eēt:quo iā se delatū existimat. Nonēdū idē clodius psecut̄:q̄ iā prope pfectisse arbitraf. Nondū clo-
dius illū rerū finē videbit:quē iam tenere sibi p̄suadere videt.

TEu sabs ja la mia malenconia.

Zamēta/
tio ingra-
titudinis

TNosti mei stomachi fastidium. nosti mei animi indignatio-
nem. nosti q̄ soleam ab indignis abhorcre.

TYo puch viure sense march.

TUtilitatibus marci satis carere possum. Commodis marci leuiter vacare possez. Adiumentis marci leuiter supsedere possuz.

TMiloꝝ es comportar qualseuol cosa q̄ esser somes als indignes y mals.

TSed q̄duis est melius q̄ indignos sequi debere. Sz oīa vt putas cōmodius est pati:q̄ indignis parere. Sed malo cuiusuis seruitutē tollerare:q̄ boīm p̄fidorum vultum subire.

To es facil cosa es de dir que de fer.

Tacile enim dictu est. Hoc est facile existimatu. Hoc enim fas cilius est dictu q̄ facto.

TYo uot atorze ago.

Thoc tibi nō pcedo. Hoc tibi nō assentior. hoc ita nō esse sensio. Id enī iure negare possum. Id falsum esse possum pfirmare

TAgo nomi par verdader.

TNeq̄ enī hoc est verisimile. neq̄ hoc videt̄ esse psentaneū. neq̄ hoc videt̄ esse pbabile. Hoc enī vanū esse cōstat. Hoc enī totū falsum est. Tantū enī hoc abest a veritate: vt m̄bil sit alienius.

TYo nou puch creure.

Tnō enī possuz credere nō existiare. nulla qdē rōe in mentē mi bi venire pōt. nō enī possuz alio mō mibi psuadere. nō enī pos sum abduxi op̄i vt. hoc enī mibi in mentē cadere non valeat.

Rep̄ben
sio mēda
cij. Lamē
tatio iga
titudinis

TAquesta rabo val poch.

TSed hec ratio leuis est. sed hec excusatio accipienda non est. sed hec causa tenuis est. sed hec res parū probabilis est. s̄ hec sententia tenuis est. sed hec conclusio nulla est.

TAquesta rabo no es mester.

TSed hac ratōe m̄bil opus est. sed hoc negotiū nō est nobis ne cessariū. sed hunc sermonē idoneū nō putamus. sed hac disputa tione non egemus. sed hoc genere vti nobis non licet.

TLes forges manquen.

TVires deficiunt. Mēbra cadunt. Anim⁹ lāguet. Anim⁹ cōtrabif. L adit animus. Vires eneruant. facultates minuuntur.

TTu no sabs ab quin home debats?

TNescis enī quo cū hoie tibi negotiū sit. Ignoras quidem cui tu hoīm cōtradicas. Non enī recte nosti quem oppugnas?

Rep̄ben
sio mēda
cij.

TLos enuejosos y mal diēts no hā pnegut a daniel

TTotum enim danielē non nouerunt detrabētes. Omnia profecto danielis officia non didicerunt. Omnes equidez danielis virtutes non tenuerunt inuidibomines.

Rep̄ben
sio indig
ne iniqui
tatis.

TZamia vida es penguda en boca de mal diēts.

TIncidit mea vita in boculas maledictoz. Sed cōtigit meus status in detractionē malorū. Sed evenit mea fōrs in peculane

Simonima

tiam inuidorum. Sed hanc quidem conditio natus sum: ut sa-
cile detractores inueniam.

Co^{lo}s quis delitentur dir mal dels altres: facilment
trobaran qui dira mal de ells.

Cui detractioⁿib^z delectantur facile pareret q^{uod} pareret sibi vice rese-
rant. Qui malo dicendi genere letantur mutua gram recipiant.

Co^{lo}s bia q^{uod} reprenenent als altres: y ells deuriem
esser repressos.

CSunt eni multi: q^{uod} cū ceteros corripiunt nō reprehensione carēt
Pleriq^z existūt: pfecto q^{uod} ceteros lacesſere nō desinūt: ipi admo-
nitōe plurimū indigēt. Lōplures eisdem ceteris detrabunt: qui
sunt turpibus vicijs ac ab hominādis sceleribus coinquinati.

Co^{lo}s bia q^{uod} noⁿ saben en sos fets/ y volen saber
en los dels altres.

Rephben/
sio indig-
ne in:
qui
tatis.

Co^{lo}Multi sunt: qui suas rationes nō nouerūt: et aliena inepte cu-
rant. Pleriq^z existunt: qui suas causas non satis cognoscūt et in
alienis moleste se implicant. Per multi reperuntur: qui scipios
non cognoscunt et alienos arguunt.

Co^{lo}Si nonis aguescen injuriat: no mudariē nostre
proposit y voluntat.

Co^{lo}Et nisi homines nos acerbissimis eoru*m* iniurijs alienassent:
nos pfecto non essemus immutati. Nisi hoies intollerabilis
bus iniurijs nos lacesſissent: ni pristina pfecto sentētia stetisſemus.
Nisi sufficiemus ab aliquibus (a quibus nūc opus fuerat) de
relictu: pristinam voluntatem retinuſsemus.

Co^{lo}Si los homiēs fossen leals y bons: no estarien en
trebal ni en fatiga.

Co^{lo}Si fides ab his coleretur: a quibus obſeruari deberet: nullo
quidem labore defatigaremur. Si ab his adiūcti essemus: a quibus
debemus: non moleste laboraremus. Nisi ab his deieci fuſſemus:
a quibus minime opus fuerat omnino que desideram^z esse
mus conſecuti. Nec iam perfecta fuſſent: si effet in his beneficio-
rum memoria: in quibus maxime esse deberet.

Co^{lo}Si nostres contraris non empachassen: nos al-
tres aconſeguirien nostre intent.

CSi aduersarij rem non impedirent: causam nostrā obtinere, Zamēta,
mus. Nisi inimici nobis fuerint impedimento: rem nostrā impe
trabimus. Nisi res p aduersarios fuerit impedita: facile (quod
volumus) cōsequeremur. Nisi mīdi rem perturbarint: ad id (qd)
optamus) faciliter perueniremus.

Nos altres tenū enemichs poderosos en aqust fet nre

Cin cā nrā habem⁹ potētes inimicos. In reb⁹ nr̄is habemus
p̄fidos nobis aduersos. In nr̄o negocio habem⁹ nobis auaros
infestos. In nr̄a dignitate bēmus cōplures nobis contrarios.

Mas tuu coneres la malicia dels homens.

CSed nosti boīm iniqtatē. Sed intelligis quāta sit boīm p̄fu
dia atq; iniqtas. Sed iā didicisti q̄ntē sint boīm p̄ditiones. Vo
luptates verū p̄spexisti quāte inter boies versantur insidie.

TJa crech sapies lo quens ha empachat.

CQue nobis ip̄cedimēta suerūt: arbitror te suspicari. Que nos
impedierūt: existimo te cognoscere. Que nobis nocuerūt: te cre
do aia duertere. Qui nobis difficultatē attulerunt: te scire arbi
troz. Qui rem nobis perturbarunt: te fugere non existimo.

Ago es lo quē fatiga/o aço es lo quem torba.

CIstud me mouet. Istud me turbat. Istud me sollicitat. Istud
me incendit. Istud me exagitat. Istud me inflammat.

Perq algūs me p̄seguirē: o p̄q man de maltractar.

CQuid enī est q̄ me p̄sequant̄: Quid ē enim q̄ m̄bi detrahāt:
Quid enī ē q̄ m̄bi obesse studeant: Quid enī est q̄ me pertur
bant: Quid enī ē q̄ me impedian: Quid enī ē q̄ me laceſ
sant: Quid enī ē q̄ m̄bi incōmodēt: Quid enī ē q̄ me mo
lestent: Quid est q̄ m̄urijs me affiant:

Que es q̄ nos pot resistir ales forges scis poter.

CQuid ē enī: quod cōtra vim sine vi fieri possit. Quid est enī
quod contra potentia sine potētia agi possit. Quid est enī quod
contra vires sine viribus cenari qu. s̄q̄ posset.

La injuria enī efecte es poqua: mas la malenco
ni es gran.

Offenso parua est: sed animi indignatio maxima. Emissio re
rum ex ḡua ē: sed stomachi perturbatio acerrima. Jactura tenui
is erit: sed animi exacerbatio summa.

Zamēta,
tio iniqtat
is male
rum.

Sinonima

TPerdoniam q̄ yom clame ab rabo.

Cognosce iracundie mīcē: que iusta est. Parce meis querelis: q̄ iuste quidē habentur. Da vēnā m̄bi de p̄ditoꝝ p̄fidia cōquerenti. Patiaris me contra iūquos ture incādēscētēm.

TEncara la tua grā humanitat fa q̄ yot diga mō parer sens recel.

CAdhuc patit̄ tua summa humanitas mīc: q̄ sentiā libere dice re. Adhuc patiatur tua max̄ia sapientia: q̄ m̄bi libet in mediū adducere. Adhuc patitur tua optima bēniuolēntia: me liberaliter tecum expurgare posse.

Nom par q̄ haja may negociat causa mēs dīfīcl.

CNūq̄ enim vidcoꝝ tractasse causam dīfīcliorēm. Nunq̄ p̄fecto rem molestiorēm sustinuisse videoꝝ. Nunq̄ certe negocīus intractabilius me egisse constat.

THiras p̄ ventura quē aprofítē/ mi quem aconsolē aq̄stes coses en tans malis.

Zamēta/
tio iniq̄ta/
tis malo/
rum.

CDices fortasse: qd̄ me res ista cōsolatur tantis malis: Dices quid m̄bi ista conducedent in tantis incohōdis: Dices: quid me ista iuuabunt in tantis tribulationibus: Dices: quid me ista sustentabunt in tantis calamitatibus:

CAq̄st es yu dolor̄ terrible.

CEst omnino vix cōsolabilis dolor. Est penitus quasi intollerabilis molestia. Est omnino ferme irrecuperabilis iactura.

Ab la grā dolor̄ q̄ tinch: nōt puch esriure lo restāt.

CNon possum reliqua scribere dolore impeditus. Non possum cetera dicere iracūdia perturbatus. Non valeo reliqua prosequi molestia confectus.

CQue creus: que te escrit̄?

CQuid enī me tibi scripsisse existimas: Quid meas lras signifcare putas: Quid est q̄ meas litteras verearist̄?

CMay agera yo pensat aço.

CEgo hec nunq̄ suissem suspicatus. Ego hec nunq̄ posse accidere existimau. Doc ego nunq̄ cuenire cogitassim. Doc enīm nunq̄ m̄bi in mentem venisset.

CQue es q̄ tu no p̄eus lo q̄ es clar a tot bem.

TQuid tu solus aperta non vides. Quid tu ex omnibus que iam contraria sunt non cognoscis. Quid tu unicus que omnibus clarissima sunt non intelligis. Zameta, tio igno- rantie.

TMolts hā aconseguit dignitat sens virtut.

TMulta insignia dignitatis sine virtutibus assecuti sunt. Quae appius consecutus est: bonorum vocabula habitura sunt non dignitatis insignia. Complures in magistratibus dicti sunt prestatantes: quorum nemo habitus est officiosus.

TPerq sere yo diligēt en aquelles coses: en les quals son negligents aquells qui principalment toquen.]

TQuid ego in ea causa inuigile: in qua is cuius p̄cipua res agitur obdormiat. Quid enim in his rebus me ostente: in quibus bi (ad quos potissimum pertinent) negligentes existunt. Quid enim in his rationibus me excutiem: in quibus (illa quoꝝ p̄cipua cōmoditas tractatur) incertissimi reperiuntur.

TElosaltres estau perillolos.

TUos dormitis in periculis. Uos non videmini que eminēt intelligere. Uos in periculis otio marcescitis.

TA questa rabo mes pertany ad aquells qui son/o son estats negligents.

TSed hec oratio esset magis aperta ad eos: qui nibil scribunt. Refber-
sio diligē-
tie Sed hoc dicendi genus magis conueniens habetur his: qui longiori inertie se exposuerunt. Sed hec disputatio magis illis conueniret: qui otio marcescunt.

TU eſtē tant percos q̄ ja noſ cures de eſcriurem de aliqua coſa.

TZam valde lentus factus es: q̄ nibil curas mihi scribere. Ja factus es plurimum delicateſ: qui nibil agis. Speciosus iam nisi mis effectus es: qui nibil curas.

TU no fas cas de res/o a tot hom tens en poch.

TNibil curas. Dia floctifaciēs. Dia reprehēdens. De nibilo curās. Dia negligēs. Dia parufaciēs. Deos boiesq despiciēs.

TPer aque dire mcs.

TQuid multa. Quid plura. Quid reliqua. Quid cetera. Quid alia omnia.

Sinonima

Tuas no coneres la negligencia de anthoni.

Tu sed nosti anthonijs tarditatē. Sed te non fugit quod sit anthonijs pace efficax. Sed non es ignarus quod anthonijs sit frigidus. Sed nosti quod anthonijs sit ineptus.

Tu yo no mudare lo p̄posit sit veure fermi y constat

Rephens
sio diligē
tie.

Tu neq; etiā ego nunc voluntatē immutabor: si eandē te cōstitutionem insperero. Neq; etiam aliā sumo deliberatione: si in eo dem te proposito constitutū esse cognouero. Neq; aliā consilioſum rationē immutabor: si te firmū esse prospexero.

Sinonima conclusionum.

Tu ista sexta & ultima pars huius libri: in qua videbis

mus de sinonimis p̄clusioni: & primo quid sit p̄clusio.

Est itaq; cōclusio principalis locoꝝ complexio.

Tu es quē vides be:pus coneir quet amie.

Tu igit̄ me amabis: si hoc idem me in te facere existimes. Tu igitur mihi inferuias: si mutuā me tibi vicez prestaturū arbitris. Tu igitur me complectaris: si eandem beniuolentie vicissitudinem me tibi correspondere putas.

Tu yo volria si era possibile quē amasses com bas acostumiat.

Tu si poteris: veliz me ames: vt soles. Si adduci poteris: cupio vt mutuo me diligas. Si fieri possit: velim tuū p̄ristinū erga me amorem conserues. Si effici poterit: cupio: vt solita nostre beniuolentie cōiunctio integra conseruetur.

Tu es quem tinges aquila amor que yot tinch.

Tu fac igitur mutuo me diligas. Eadem igitur fac me beniuolētia cōpletearis. Parē igitur fac mihi voluntatem p̄estes.

Tu es que siam de aquila materia voluntat y amor que tostems som estats.

Tu igit̄ inter nos simus aīo: quo semp suimus. Simus igit̄ ea mente:qua antea p̄stituimus. Persistamus igitur voluntate: qua merito esse debemus.

Particio
mutui aꝝ
moxie.

Tu es quē afauor esques: ari cō me bas p̄onies.

Tu igitur (sicut mihi pollicit̄ es) fac tec̄ oīb̄ meis adūgas.

Tu igitur (ut mibi promisisti) prospice quod a te contendō. Tu igitur (sicuti de me recepisti) te mibi accommodes.

Tuleria quē atēgesset lo que mas promies.

Velim igit̄ (qd̄ mibi pollicitus es) p̄soluas. Quod p̄misisti velim tua fide satisfacias. Quā mibi sp̄em dedisti velim re ipsa mihi prestes. fac igitur (qd̄ es mibi pollicitus) re ip̄a experiar. fac igitur mibi (ut dixisti) ita opus appareat. fac igit̄ (ut mibi amāter demonstrasti) ita fac te constare in telligam.

Tesquem amies tant com me elcrius.

Tu igit̄ (ut scribis) me carissimū habcas. Tu igitur veliz (ut dicas) me tibi conjunctissimū retineas. Tu igitur velim (ut polliceris) me re tua reponas.

Terque yom acomani ala amistat tua: me deus asauorir.

Tuoniā igit̄ ego in amicitiā tuā me p̄misi: me ergo exornare atq; exaugere debes. Quoniā igitur iusticie tue me dedi: ergo rationib; meis iure ipso opitulari debes.

Petitio
pmisiōz.

Tyot prege q̄tinges mes faenes p̄ recomanats.

Te igitur peto: vt ratiōes meas cōmendaras habcas. Ad te igitur contendō: vt statū meū cōlectaris. A te igitur hoc desidero: vt fortunas meas me tibi assumimas obseruandas.

Tes me aq̄sta grā / o fes aço p̄ amoz de mi.

Hoc igit̄ nr̄e beniuolētie largire. hoc igit̄ nr̄e beniuolētie cōcedas. hoc igit̄ nr̄e p̄ditiōi fac p̄cedas. hoc igit̄ nr̄e affinitati fac remittas. hoc igit̄ prisce nr̄e cōsuetudini prestare debes.

TAjudami donchbs p̄ ta virtut.

Adīua me tua virtute. Cōplectere igit̄ me tua sapientia. Suscipe igit̄ me totū tuis beneficijs exornandū. Ama me igit̄ iwa solita beniuolentia. Defende me igitur tuo solo patrocinio.

Tyot pregue quē velles defensar e asauorir: aci com requir nostra amistat.

Te igit̄ oro: vt me ita tuearis: sicuti amicitia nr̄ai depositulat. Te igit̄ obsecro: vt meas rationes ita defendas: sicuti nostra necessitudo requirit. Te igitur obtestor: vt mea ita confidues: sicut amoz noster ubere videtur.

Simonima

Deficatio
auxiliij.

Yot prege quē tinges p̄ recomanat/o quē defenses
CQuare te oro: vt causam meaz agas. Quare te obsecro: vt me
tibi in omnes partes defendendū putas. Quare a te contēdo: vt
me totum conseruandum recipias.

Yot prege q̄ afauo resques la dignitat mia.

CA te igit̄ peto: vt dignitati mee suffrageris. A te postulo: v
bonori meo opituleris. A te igitur efflagito: vt auctoritati mee
inseruas. Ad te igitur cōfugio: vt rōibus meis te accōmodes.

Yot prege molt afectadament.

Deficatio
auxiliij.

CItaq̄ te etiā atq̄ etiam rogo. Itaq̄ vchementissime obsecro.
Itaq̄ plurimū obtestor. Itaq̄ a te maxiope contendō.

Yo demane la tua beniuolēcia y liberalitat.

CBeniuolentiā igitur & liberalitatē a te opto. Gratiā igitur et
officiū tuū a te desidero. Auctoritatē igitur et voluntatem tuam
a te deposco.

CEn potestat tua esta defer q̄ yo baha lo q̄ desige.

CEst enī in tua potestate id agere: vt maximopere desiderē faci-
liter impetrare posse. Est igitur tue facultatis curare posse. vt qd̄
vchementer ex opto plurimū cōsequi valeā. Est igitur tue volūta-
ris omnia posse proficere: que cupiam.

Yot p̄ge q̄ la esperāga q̄ tinch en tu no sia frustada.

CRogo igit̄ ne fallas opinionē meā. Te igit̄ obsecro ne spem
meā despicias. Te igit̄ oro ne spes mea frustrata maneat.

CFes q̄ poses gran diligencia en la faena mia.

CMagnam igitur pro causa mea operā fac adhibeas. Summū
igitur pro meo negocio fac studiū addas. Vebemente igitur
rationibus meis diligentia fac adiungas.

CVull donchs que saries.

CVelim igitur intelligas. Velim igitur ratū habeas. Velim
igitur tibi p̄suadeas. Velim igitur exploratum teneas.

CSi yo atench ago me par que haure ates lo que
mes enlo mon desijaua.

Deficatio
auxiliij.

CEgo deniq̄ meipm mibi videbor restitutū: si rem banc affe-
qui valebo. Si igitur hoc meū ad te negociu conficitur: oīa p̄ro-
fecto videbor consecutus. Si igitur hoc feceris existimabo mibi
q̄ maximopere desiderauerim contigisse.

Tomi recomane a tu.

Totum igitur me tibi trado. Totum igitur me tue fidei commendabo. Totum igitur fac me complectaris.

To tunc tota la mia esperança en tu.

Tnunc reliqua spes mea in te posita est. Nunc me totum tue commendabo fidei. Nunc in alio nemine q̄ te ipso sperare licet. Nunc omnis spes in te solo dependet.

Si tu fas ago p mi: fer mas grandissimi plaer.

Si effeceris: magnū pfecto fructu; videbor recepisse. Quod si feceris: voluntati mee maxiopere obtēperaueris. Gratissimus igitur mibi feceris: si in hac re morem mibi gesseris.

Tot prege ago.

Illud tandem te oro. Illud deniq̄ te obsecro. Illud finaliter te obtestor. Illud postremo a te contendeo.

Treballa q̄ la mia honra sia salua.

Da igitur operam: vt ratio mee dignitatis obseruetur. Amicitie igitur nostre velis babere rationem.

Tra honra que faras a daniel: fare compte que la fas a mi.

Quocūq̄ igit̄ officia in danielē cōtuleris: ca oia mei p̄m recepisse p̄tabo. Te existimare volo: q̄buscūq̄ danielē obſtrūcris officijs eisdē me tibi obligatū sc̄mp fore. Quidqd igit̄ officij et honoris in danielē cōſtitueris: id ip̄m in re mea te cōſtituſſe exiftimabo. hoc igitur si a te im̄petrauerō summo me tibi beneficio tuo affectū arbitrabor. Quātam igitur diligentiam in dan. cuius causam exposueris: tanti me a te fieri dijudico.

Si tu fas ago: satiffara molt a tu/ y a mi.

Hoc igit̄ (vt facias) nō ſolū mea ſed tua intereſſe arbitrabor. Defēatio
auxiliū. Hoc ergo (vt cures) cōis equidem cōmoditas de poſtulat. Hoc igitur ſi fereris cōmuni cōmodo in ſervies.

Si tu fas lo q̄ yo defige: jot tendre p bon amich.

Si igitur quod volo ſtatueris: te mei ſtatus amatorē ex ſtūma bo. Si ergo quod cupio perfeccris: te mibi amicū ſi. mū iudicabo ſi itaq̄ quod a te pecto c̄nraueris: te cōmoditatis mee ſtūmofis ſumum eſſe cognoscam.

Sinonimia

Ceterum sim tens p boni homine?

CQuare si me vir bonū existimias: Quā obrē: si me virū gratiū esse credis: Quas ob res: si me tuis bñficijs dignū esse iudicas: Quapropter: si p bac re vebemēter elaborare p rospicis.

Cum faras gran merce si fas ago p mī.

CEx oībus igitur rebus nibil est: q̄ mibi gratius facere possis. Hec igit̄ tibi erūt cure: quēadmodū cōfido. hoc igitur (vt q̄ pri mū facias) valde rogo. hoc igitur (vt spero) perficis.

CExararas totes coses com yot haure mester.

Cdia igit̄ relinques: cū res mea auxiliū tuū postulabit. Letera alia pretermittes: cū negociū meū opa tua indigebit. Nibil igit̄ curabis: cum tibi causam meam curare contingit.

CNo pories creure quant me alegre si tum fas aquesta merce.

CNon posses existimare: q̄ mibi gratū sit futurū. Non tibi per suadere valeres: q̄ iocundum fore putes. Non facile credere posses: q̄ mibi hoc erit acceptum.

CQue si tum fas aq̄st plaer/o sim fas esta gracia.

CQuod si hoc mibi bñficiū effeceris. Qd si hoc me bñficio ex ornaueris. Qd si hoc in me beneficiū contuleris. Quod si in hoc mibi adiūmēto esse volueris. Qd si me adiūueris. Qd si te mibi facillimum ostenderis. Quod si ex his me molestijs exueris.

CEn la qual cosa tum faras gran plaer.

CQuare rē mibi admodū gratā effeceris. Quapropter gratissi mū mibi efficeris. Rē igit̄ mibi feceris q̄ gratissimā. Mibi igit̄ erit q̄ iocundū. Rem igit̄ mibi acceptā p solueris. Rem igit̄ aptissimā p solueris. Rem igitur aptissimā prestiteris.

CLa qual cosa: sim fas.

CQuod si feceris. quod si erit factū. quod si erit a te profectū.

CFaras tant permī com p tu mateir.

CPeo me igit̄ elaborabis: tanq̄ si tua res agat. fac igit̄ causas meā suscipias: vt si tuū negociū tractares. Non minori igit̄ cura ratōes meas plectere: q̄ si propriam dignitatē cures.

CSi yo poges ago atenyer tenria p benauenturat

CQuē ego diē si video; satis felicē arbitrabor; Quāz ego rem si

Defeatio
auxiliij.

perfectā esse cōspexero: me fortunatū existimabo. Quam ego acessionē si tandem cōsequar: optime actū esse putabo.

CYo fare p tu tot lo quet satissara.

CEgo q te velle queq ad te p:inere arbitrabor oia studiosissim⁹ Dēp̄catio
me diligēter curabo. De me sic velim iudices: saluti tue psto me ḡc cois.
semp futur⁹. Ego tibi ac tuis nō desum: neq defuturus sum.

CYo fare tot lo queni manes.

CFaciam quod me roges. faciā igitur quod petisti. Perficiam
ergo quod iussisti.

CYo fare arc com me conseilles.

CIta vt mones efficiā. Itaq vt precipis agā. Itaq vt suadcs Oblatio
faciam. Itaq vt consulis pergam. pmissio/
mis dili/
gentie et
beneficij.

CPus q ari ho vols:yo ho fare p amo: de tu.

CQuod quoniā tu ita vis tuo igitur amore pficiam. Quod qm̄ ita iubes tua igitur causa curabo. Quod quoniā ita placet faciaz gentie et
igitur desiderio tuo quod voles. beneficij.

Si res vols d̄ mi:yo fare q no ho d̄manes debādes

CSi quid igit̄ a me petieris pficiā:ne tu frustra a me petiſſe vi
dearis. Si quid igitur a me voles faciā:ne postulatio tua inanis
habeatur. Si quid igitur a me desiderabis curabo: ne tua in me
spes frustra videatur.

CRecordant me de nostra antiga amicis: toſteps
te afauozire.

CEgo igit̄ memoria n̄e veteris amicitie monit⁹ te semp ama
bo. Ego igit̄ tua ſtute p:doct⁹ tibi semp fauebo. ego itaq tua in
me obſuātia ⁊ modestia moneor tuas rōnes libētissime tueri.

CZa voluntat mia en p:es tu:fera toſtemips tal
qual deu eſſer.

CNeus igitur in te animus erit ſemper: qui eſſe debet. Neum
igitur officium ſemper futurum eſt idez:quod eſſe ſolet. Nea igi
tur amandi in te iuuitio eadem ſemper conſeruabitur:que me
rito conſtarē debet.

CYo eſtib molt aparellat.

CItaq ſum animo paratus. Itaq ſum voluntate promptus.
Itaq ſum re et opere expeditus.

Obligat
tio p:ni:
ſionis di
ligentie ⁊
beneficij.

Sinonima

Tot lo q̄ vo fare p̄ tu:me altera molt.

TOmnia igit̄ (que p̄ te faciā) m̄bi iocundissima videbuntur.
Quaecunq; igit̄ (pro te suscipiam) erunt m̄bi gratissima. Que
igit̄ pro te sustinebo erunt m̄bi delectabilia.

Tyo posare p̄ tu tot monpoder.

TQuaecunq; igit̄ facultas erit m̄bi: arbitrio tuo semp̄ disponet.
Omnis igit̄ mea p̄tās pro sentētia tua exponetur. Quantum
igit̄ in me est:ud totū erit tibi paratissimum.

Tyo tñch p̄ propi lo que mas recomanat.

TQuod causam tuam m̄bi commendas: meam te puto m̄bi
comendare. Quod res tuas m̄bi complectēdas cōmiseris: meo
as esse existimo. Quod dignitatē tuam a me curari velis: m̄cā
simul curaturus sum.

TFinalment aquest es mon parer.

THoc deniq; deliberavi. Hac tandem sum voluntate. Hac suj;
finali opinione. Hac sum posticma estimatione. Hac deniq;
sum deliberatione.

TEnquara que no haia ates lo que volia: nomi pe
sara de hauer ho asajat.

TEt si nibil pfecto rem tamē esse temptatā letabor. Et quāq;
nibil impetrē: fortunā tamē me exptū fuisse gaudabo. Et si for
tasse nibil fuero psecutus: placebit tamē: rerū pditionē pscruta
tum fuisse. Zametsi stustra labor: auero: moře tibi gessero: dū bo
minū voluntates atq; mores expertus fuero.

TMas mirar boem.

TVerum bcc videbimus. Verū ista curabimus. Sed hoc age
mus. Verum de hoc deliberabimus. Et ceterum hoc tractabimus
Verum hoc transigemus.

TResta quens vejā personalment.

TRestat igit̄: vt coram sermonem babeamus. Reliquum est
igit̄: vt vna esse velimus. Extremum illud est: vt vna delibere
mus. Summa illa sit: vt nos simul conuictiamus. Caput illud
maneat: vt nobis presentibus vna cōnientemur.

TO portador te dira les altres coses.

TReliqua tecum ager tabellarius. Cetera per tabellarium coe
gnosces. Alia omnia tibi nūcius significabit. Si qua restant ex
aliorū sermonib; certior fies.

Obliga
tio p̄mis/
siōis & be
neficioz.

TNostre senyor deu endrece lo que vols fer.

Tu qđ agere velis de⁹ approbet. Tu qđ p̄stitueris exopto: vt tibi bene succedat. Tu qđ feceris cupio tibi feliciter euenire.

Signifi-
catio dili-
gentie.

TUolria quē auisasses del q̄ deliberes fer.

TUelim iſ if(qđ acturus sis) me certiorē facias. Ueliz igitur (qđ p̄stitutur⁹ sis) me admonitū facias Ueli iſ if(qđ molitur⁹ sis) mibi significes. Uelim(qđ cōſili⁹ sis incepturn⁹) mibi denū cies. His igitur de reb⁹(qđ deliberatur⁹ sis) fac me doceas. De his igitur negocījs(quid sis ordinaturus) fac vt sciam. Hac igitur de re(quid te facturum putas) fac mibi notifices.

Desideri-
um utili-
tatis ami-
corum.

TYo tiñch plaer q̄ lo negoci vaja ari.

TItaq̄ rem gestam esse gaudeo. Itaq̄ negotiū ita esse cōfectū valde letoz. Itaq̄ factū nostrū ita approbatum iocundor.

TUo negoci finis aci es estat ari.

TRes igitur ante hoc acta sic est. Negociū adbuc sic se habet. hoc est quod factū est. Tenes igitur quo nam pacto res gesta sit. his ergo rebus certior factus tenes: quid agendū sit. Que igitur acta sunt: vides. Que igitur constituta sunt: collige.

TAra sabras lo que yo he fet.

TNunc a me que acta sunt clarissime: satis intelliges. Nūc que sunt a me constituta. Nūc quid egerim cognoscis. Nūc quid decreuerim prospicis. Nūc quid constituerim vides. Nūc quid acturus sum accipis.

THas entes lo meu parer.

THabes igitur meum consilium: habes quid augurer: Tenes igitur rationem mei consili⁹: Intelligis igitur summam meaz: Prospicis igitur: que mea sit institutio:

TJa has entes quē ha induit a voler mal a clodi.

TAccepisti q̄bus rebus adductus sim: vt cū clodio bellū suscep̄ perim. Intellecessis: qua cā p̄motus sum: vt clodiū p̄petuo odi am. Vides ergo: que me cā mouet: vt clodij inimicissimus cē de beā. Certior igit̄ fact⁹ es: que iniurie me a clodio abalienarunt.

Admoni-
tio cogni-
tionis.

TEri com te dit poch ha.

TEt paulo ante tibi dixi. Sed vt ad te scripsi ante. Sed vt ante a tibi significaui. Sed vt antea admonui. Sed vt antea tibi declarauit.

Sinonims

Co restant altres to dirā.

Cetera cognosces ex alijs. Que igitur sequuntur alij tibi significabunt. Quamobrem sempronius explicabit. De ceteris rebus ex rumoribus certior fies.

Cari que resta.

Caput igitur hoc est. Restat igitur. Reliquum est igitur. Cetera sunt igitur.

CPer la qual cosa/puys es ari.

CQuare quod reliquū est. Quod cū ita sit. Que res cū ita consistent. quod quando assēcuti sumus. Reliquum est. quid si ita est. Nec igitur petitionis caput hoc est. Cum igitur ita sit. Itaq; vi deas. Ergo ita accidit. Igitur cognoscere potes.

CLes quals coses si tu les mirastes: trobaries que son ari com yo dich.

Admonitione cognitio
nisi
tio: cogni
tionis.
CQue omnia (si colliges vera) esse existimabis. Que omnia (si animaduertis) recta esse conspicies. Que omnia si ponderabis ita ut dixi cōstare videbis. Que omnia si memineris me vera predicare iudicabis.

CMas p tornar al preposit nōstre.

CSed vt codem reuertar. Sed vt redeamus ad illud vnde diuertimus. Sed vt redeam ad id vnde cepi. Sed vt redeaz ad caput ipsum. Sed vt ad rem ipsam reuertar.

Per la ql cosa: escrit aço cloure/p no escriure més.

CQuare si hoc vnum proposuero finem dicendi faciam. Quare si hoc aliud addidero concludam. Quare si hoc vnum edixerо scribendi modum imponam.

Admonitione cognitio
nisi
tio: cogni
tionis.
CHeester es/fe/amor/p diligencia.

CFide igitur & celeritate opus est. Amore igitur & diligentia res depositulat. Voluntate igitur & maturitate necessitas requirit.

CPuys hauē parlat dela malicia dls homies: mésster es q tostems nos ne recordem.

CEt quoniā de hois pfidia agere cepintus: illud continuo mente. Et quoniā de maloz iniquitate tractamus: illud sedulo considerabis. Et quoniā de hominū sceleribus mentiones fecimus: illud semper cogitare debemus.

CRecordat donchs dago/o tendras carrech dago.

Choc igit̄ memēto. hoc igit̄ sit tibi cure. hoc igit̄ curabis. hoc igitur semp̄ recordare. hoc igitur sedulo in mentem habeas. hoc igitur semp̄ aio plectere. Teneas igitur sedul o memorie.

CFinalment pensa aço.

CDeniq̄ illud cogita. Tandez illud existima. Postremo illud animaduertere. finaliter illud considera.

Admoni
tio cōsilij

CConsidera be ton negoci de vna parte de altra.

CConsidera nunc vicissim tuum factum. Aduerte nunc itidez rationes tuas. Vide nunc pariter statum tuum. Logita nūc yl tro citroq̄ accessiones vtriusq̄ partis.

CPensa diligentmēt quin cōsell hauem de pendre.

CAccuratissime igitur tecū delibera: que consultanti institutio sit recipienda. Non cessabis igitur tecū puoluere: que agendi ratio sit nobis obseruanda.

CTu ho faras milor.

CFacies itaq̄ meli?. Ages itaq̄ pmodi?. Curabis itaq̄ prudētius. Deliberabis itaq̄ sapiēti?. Cōstitues itaq̄ probabilius.

CAço es lo que yo volia escriure.

CHec igit̄ sunt: q̄ tibi nota eē volui. bec igit̄ pstant: que te scire oportere arbitratus suz. bec igit̄ sunt: que te scire desiderabam.

CPer lo q̄ yo te dit: deus fer lo que te consellat.

COibus bis de causis debes quod dixi obseruare. bis igitur de rebus oibus debes mibi obtēperare. bis igit̄ rationibus sententie mee debes acquiescere. bis igitur rationibus sententie cōditionibus debes mibi acquiescere.

Admoni
tio cōsilij

CAra fes lo quer vules.

CNunc quid tibi videtur facies. Nūc ex sūia quod voles cōstiteutes. Nūc tui cōsilij est quid tibi agendū sit. Nūc tenes quod debes cōstituere. Nūc tuū factū considera. Nunc tu ex rebus et ex ratione ceteraz cōiectaz quid cōmode fieri possit curabis. Nūc tu pro tua prudentia quod bonum videbitur p̄ficies.

CDonchs si tu faras lo q̄ pot dich.

CSi igitur me audies. Si igitur mibi obtemperabis. Si igitur mibi morem gesseris. Si igitur mibi credece volueris.

Simonima

TYo he p̄sat de una noua manà de dir: perq̄ me entengesses.

Thoc dicendi genere ad te vsus sum: ut intelligeres. Alia scribendi ratiōe in declarando factū vsus sum: ut cognosceres. Quæ usitato p̄mentandi modo tecū c̄gi: ut scires.

TEs q̄ sies constant en lo bon p̄deposit.

Tfac igitur in consilio te audias. fac igitur constanti aio persitas. Noli igitur ab inceptis desistere. fac igitur in voluntate p̄maneas. fac igitur ne quisq̄ ab officio te auferat.

Tu coners q̄ totes aq̄stes coses son desmesurades

TCognoscis igitur:bec oia esse inania. Tenes igitur:bec esse ieuna. Habes igitur:bec esse vana. Intelligis igitur:bec omnia non valere. Perspicis igitur bec vim nullam habere.

TPriuat de molts profits y soccorros: no puch restar sens dolor.

TItaq̄ priuatus p̄ magnis presidijs cogor debere dolere. Itaq̄ orbat amplissimis adiumentis astringor merito excruciarī.

TFinalmēt yo estich ara sens pensament algu.

TDeniq̄ nunc sollicitus non sum Deniq̄ nunc molestijs liber sum. Deniq̄ nunc excurijs subleuatus sum. Deniq̄ nunc sum laboribus subleuatus.

TYo spere de cada dia.

TExpecto igit̄ te q̄ primū. Te igit̄ in dies opioz. Venies igit̄ tur mibi expectat̄. Nō potes existimare q̄topere te desiderem̄.

TYo espere les tues letres de cada dia.

TExpecto igit̄ tuas l̄ras. Opioz igit̄: ut tuc mibi l̄re idies deferrant̄. Tuas igit̄ l̄ras summa cū audiitate desidero. Incredibile me tenet desideriū vidēdi tuas l̄ras. Eupio igit̄ tuas l̄ras q̄ p̄ mi videre. Sūma igit̄ teneoz voluptate tuas p̄lectēdi l̄ras.

TFes donchs quem escriges souint.

Tfac igit̄: sepe mibi scribas. fac igit̄: aliquo me tuo scripto lacessas. fac igit̄: vt tuis me l̄ris sepe numero visites. fac igit̄: vt crebre tue l̄re ad me deferant̄. fac igit̄ mibi l̄ris correspondas. fac igit̄: vt sepissime q̄ tuas l̄ras mecum agas. fac igit̄: vt tuis litteris intercedentibus de statu tuo siam creberrime certioz.

Admoni
tio cōsilij

Signifi
catio do
loris & re
p̄bēsiōis.

Signifi
catio desi
deriū.

Thes q̄tinges tan gran animo quanto es mester p̄ba conseruar la cosa pu.

Prouide fac animū tñ babeas: quantū opus est ad rem publicam p̄seruandā. **P**rouide fac tanta sit in te virilitas: que satis valeat: vt p̄muni s status p̄seruetur. **P**rouide fac p̄sueres: vt tui animi prestantia vniuersis ciuibus salutem parcat.

Thes que sies esto: q̄at.

Tu fac animū fortē magnōq; sis. **T**u fac animū fortē babeas. **T**u fac de tua virtute sustētes. **T**u bono fac sis animo.

Nou fages fins que sapies com elta lo negocí dela guerra.

Noli igitur aliud moliri: nisi belli furor prius effruescit. **N**ō igitur aliquid coneris: nisi prius belli rumor raucus factus sit. **N**oli igitur quicq; temptare: nisi ip; ius audiamus: quemadmodum negocium sit confectum.

Finalment te prege quet dones ala virtut.

Itaq; te valde hortor: vt virtutibus incūbas. **I**taq; te vebemētissime contēdo: vt virtutes summo studio cōlectaris. **I**taq; non hortor solū: sed etiā te vebemētissime rogo: vt summam virtutibus operā diligentiamq; adhibeas. **E**ura igit: nūbil aliud nisi vt virtutibus inuigiles. **A**ge igitur hoc vnu: vt virtutes cōlectaris. **I**n hoc uno igit inuigila: vt virtutū ornamēta cōpare. **T**e igit oro: vt oēs tuos neruos in virtutis gloriā extendas. **T**e igit obsecro: vt oībus viribus ad summā dignitatis prestatūtā incumbas. **T**e igitur vebemētissime abhortor: vt omni cura studio ac vigilantia ad immortalitatis existimationem insudes.

Ab studi atenperas tot lo q̄ volras.

Oia igit (q̄ vis) tuo studio consequere. **O**ia igit (q̄ cupis) tua industria cōparabis. **O**ia igit (q̄ desideras) tua diligētia nactus eris. **O**mnia igitur (que exopto) tua virtute perficies.

Per la ql cosa pot amoneste q̄ tornes ala virtut.

Qware ad virtutem censeo reuertere. Quia propter ad studia litterarū iudico te deberet redire. Quamobrem ad egregias borborū artium disciplinas abhortor te conuertas. Quia de re etram viuendi institutionem referas moneo.

Signifi-
catio desci-
derij

Abhorta-
tio ad ma-
gnitudi-
nej aimi.

Sinonimia

Fes q̄ derada la companyia dels mals te acompanyes ab bons y ab virtuosos.

Exhortacio ad virtutes & ḡlia

Ergo neglecta improboꝝ societate fac te bonis adiungas. Ergo spreta vicioꝝ familiaritate officiosos cōlectare. Ergo abiecta imperitorū consuetudine doctos fac excolas. Ergo dumissa sordidoꝝ coniunctione fac liberalibus te adbereas.

Yo tinc esperāça q̄ de aço seras molt loat.

Hanc igitur rem confido maximā tibi laudem allaturā. Hoc igitur negotiū spero amplissimā tibi existimationis cōmendationem p̄estaturā. Hanc igitur virtuteꝝ maxime laudi tibi fore confido. Hanc igitur disciplinā sumimā tibi dignitatis amplitudinem pariturā mibi persuadeo.

Fes que sia talla si com lo principi.

Fac igit: vt p̄cipijs exitus correspōdeat. fac igit: vt p̄mis ultima cōsentiant. fac igitur: vt anterioribꝝ postrema pueniat.

Fes q̄ la tua virtut satissaça al parer en quet tenē.

Fac igitur: vt tua virtus opinioni hominū correspōdeat. His igitur virtutū presidijs te fac exornes: que apud oēs virū te maximum efficiant. Effice igitur: vt quam sp̄cim apud omnes concitasti: eam clarissimam demonstres.

Fes lo quet pertany.

Fac igitur: quod tuum est. fac igitur: quod ad te attinet. fac igitur: quod tua virtus depositulat.

Fes donch q̄ lo teu nomi sia immortal.

Adhortacio ad virtutes.

Perge igitur: vt agas nomenq; tuū p̄menda immortalitatī. Tu igitur: vt instituisti p̄sequere. Sequere igitur: vt cepisti. In vigila igitur toto aio: vt debes. Incumbe igitur: vt soles.

Fes algua cosa ni jauçāt la virtut tua: p̄que atēges laoꝝ e gloria immortal.

Fac igitur aliquid ex ingenio tuo de promas: quod hoīes dclectet. Aliquid igitur ex industria fac cōponas: quod posteros adiuuare possit. Scribas igitur aliquid ex litterarum virtute: quod nomen tuum reddat immortale.

Yo spere q̄ tu portes del studi de valencia algua asenyalada virtut.

C Nunc autem expecto: ut ex studio valentino aliquid tue virtutis eluceat. Nunc autem operior: ut ex tua studioz disciplina aliquam magnam nominis existimatione reportes. Nunc autem expecto: ut ex tuo virtutu officio aliquid celeberrimum exoriatur.

C Fes qui sies efforçat en virtut mes: q may ests estat finis aci.

C facigitur: in agendo gloria te vineas. fac igitur: in administrandis virtutibus te ipsum superes. fac igitur: in gerendis magistratibus solatijs virtutes tuas excolas.

C Milor potu pensar que yo escriure: quina va/lor/o força tinga aço.

C hoc quam vim habet tu potius existimare potes: q̄ ego scribere. Hec res quam facultatem habitura fit: tu faciliter cognoscere potes: q̄ ego dicere. hoc negotiū quid sibi velit: tu melius intelligere potes: q̄ ego te possum admonere.

Abdorta
tio ad v̄tu
tes & glia

C Tu miraras aço milor segons ta prudencia.

C Sed hec tu faciliter pro tua singulari prouidentia iudicabis. Sed hec tu melius p magna sapientia tua estimabis. Veru3 hoc tu prouidentius p accuratissima tua intelligentia prouidebis.

C Degu no pot saber o conerer milor: q̄ tu: com ni quāt aq̄stes coses se deuen fer/ni q̄ les deu negociar.

C Sed in his rebus oībus qd ratio depositulat: qd cā requirat: quid tpa ferat: tu prouidentius cognoscere poteris. Hec igitur negotia/ ubi/ quomō/ qñ: t p quos tractari debeat: q̄mo melius q̄ tu prouidere pot. Has igitur rationes oēs pmodius tu ex rerū et temporū accessionibus constituere poteris.

C Fiant dla nra amistat te escrit molt clarament.

C hec ad te scripsi liberi cōfisus beniuolentia nra. hec tecum egi aptius singulari nro amore confisus. hec tibi plenius significavi spe amicitie nre pductus. hec expressus tibi nota esse vobis mutua amoris coniunctione commonitus.

C Yo te escrit aço: nō pque tinges p discret: mas p que conegete lamor quet tinch.

C Hoc igit̄ tibi scripsi: non vt me tibi prudentē ostendere: sed singularē me tibi amore declarare. hec igit̄ tibi significavi nō

Sinonima

ut meū consiliū tuo anteponerē: sed vt optimā meam' volnntas
tempatefacerem. Nec tibi nota esse volui non vt prudentiā ostē
derem meā: sed vt ardentissimū meū in te desideriū ostenderez.

CQuicquid tibi scripsi non egi vt te monerē: sed vt (quāta eēt
mea erga te beniuolētie magnitudo) significarē. Quicquid attigi
non feci vt ad hoc te magis incitarē: qui diligentissimus es: sed
vt (quāto te amore cōlectar) scire posses. Quicquid tibi aperui:
nō eo feci: vt tibi cōsulcrem: qui nullius indiges monitione: sed
vt (quanti te facerez) intelligeres. Quicquid aspersi non egi: vt
meū consiliū vellem callidum demonstrare: sed vt me tibi amie
cissimum cognosceres.

CYot escriure mes largemēt: quant tindre mes
temps/o mes espay

Signifi //
catio mo
destie cō
sili et cui
tatōis ar
rogantie.

CSed bec pluribus cū plus otij nactus fuero. Plura dicam ali
as: cū pmodiorē scribendi facultatē habuero. Pluribz tecū agā
cū ampliorz mibi tpis pmoditas supreditabit. Longiori utar di
cendi ratiōc: cū maiorz tpis oportunitas mibi oblata fuerit.

CYo te agera escrit mes largamēt: si lo correu nō
ages donat tanta pressa.

CPlure scripsissem: nisi tabellarius festinasset. Plura litteris
comissem: si mibi p tabellarij festinationē licuisset. Longioribz
te litteris visitassem: si tabellarius operiri voluissest.

CPerdonam si te escrit breu.

CIgnosce igitur celeritati lītarū. Parce igit festinatōi epistole
dabis igitur veniam si litteras celeriter extruscerim.

CYo fare si.

CSed iamhic finem impono. finē igit dicendi facio. Sed iaz
bis modum facio. Ponam in extremo quod sentio.

finis.

Hieronymus amiguetus Hieronymo dagio
diuini humaniq; iuris moderatori eximio optimoq;. S.

Octo ad optatum finem integer rime rector Stephani fissi ora
toris clarissimi sinonima ex ytalico fidei i valentinum reda
cta ducisse (qibus memorie commendatis epulas quicunq; necnon
et orones ordinare poterit) dignum fore existimau adiungere que
sequitur. Nam optima epule ordinatio non solu pribus superiori
bus ostare videtur: verinetiam subscriptionibus: que intergo epi
stolarum ponunt: salutationib; que in fronte scribuntur: exitibus
quibus epule claudi soleat: et mensu quotationib; qui in Nonas:
Idus: et Kalendas diuiduntur. Volui etiam inferre titulos uniuersorum
personarum ordini ascribendos iuxta eorum naturam et ordinem. Sup
est igitur dignissime rector: ut iuuenes (qui litteris incumbunt)
ingentes tibi gratias agant qui tua gratia hoc pulcherrimo opere
fruentur. Et vale meq; in animo tuo recordas. Nam amor quo
te pro se quocegit: ut tibi potius q; alteri scriberem: me premita
rem: tueq; prestatie hoc opus dicarem. Iterum vale ex valentino stu
dio decimoquarto kalendas Decembrias.

Inicipiam igitur a diuinis personis. et primo
ad summum pontificem.

Domi nici gregis pastorem: Sacrorum antistitem: Christiani cultus moder
atorem: Christiani nominis vexilliferum: Patrem patricem: Patrem
diuum: Elementissimum: Sanctissimum: Beatisimum: Amplissimum:
pietissimum dicimus. In fronte epularum cuius sic exordiemur salutatio.
Hieronymus. A. Diuino Alexandro sexto sacroq; antistiti summo
maximoq; felicitatem. vel sic scribemus. salutatio.

Clementissimo patri Alexandro sexto post oscula pedum bear
torum Hieronymi. A. sese promissum plurimum facit. vel sic.

Clementissimo ac beatissimo patri sacrosancte romane ac vni
uersalis ecclesie Alexandro pontifici maximo post oscula pedum
beatorum hieronymus. A. sanctitatis tue suppliciter adiulatus
sese commendum facit. In epistolaq; aut medio eius clementia: san
ctitate: beatitudinem: amplitudinem: pietatemq; appellabimus.
Qui talcm in epistolarum ergo titulum dare licet: Diuino Alex
andro sexto dominici gregis pastori pientissimo: romaneq;
basilice pontifici maximo optimoq; vel sic.

- subscriptio. Sanctissimo patri sacro sancteç rhomane ac vniuersal ecclesie
 Alexandro pontifici maximo.
Cumimus vno p̄tifex scribēs patriarchis/ archiep̄is/ & q̄bus
 cunctis minoribus pontificib⁹: eos fr̄es reliquos filios p̄ litteras
 publicas appellabit. Unde ad pontifices scribens inferiores
 salutatio. sic in fr̄arum fronte p̄fatur. Alexander sext⁹ diuino dei nutu oui
 lis dñici custos designat⁹ dilectis fratrib⁹ germanis ep̄is salu-
 alia salu- tem et apostolicam bñdictionē. vel sic Alexander dei grā seruus ser-
 tatio. uoz dei dilectis in christo fratribus germanis ep̄icopis Salu-
 tem et apostolicam benedictionem.
 salutatio. **C**esarē vero sic aggredit⁹. Alexander sext⁹ diuina dispositiōe
 xpiani cultus moderator dilecto filio. N. rhomanorū impatori
 augustō faustoqz salutē et apostolicam bñdictionem. vel sic Alexan-
 der sext⁹ dei grā fūus seruoz dei fidelissimo in xp̄o filio rhoma-
 norum impatori semp̄ augusto deuoto ac fideli suo Salutem et
 apostolicam benedictionem.
 salutatio. **C**Regibus/ principib⁹/ ducibus & marchionib⁹ scribens eos
 Christianissimos: serenissimos: sacratissimos: invictissimos: vi-
 ctariosissimos: excellentissimos: magnificos: illustrissimosqz ap-
 pellabit. Exemplū. Alexāder ep̄s fūus seruoz dei serenissimo ac
 dilecto in xp̄o filio ferdinādo bispannie regi Salutē et apostolicam
 bñdictionē sic. Alexāder ep̄s fūos seruoz dei illustrissimo pr̄ci-
 pi. N. Salutem et apostolicam benedictionem.
 salutatio. **C**Scismaticis: paganis: gentilib⁹ et excoicatis. S. & apostolicā bñ-
 dictionē detrahēt. Lui⁹ loco subdet sp̄us mentis & psilij saniori-
 vos ad vitatis rōnem deducere dignet⁹ sic. Alexāder dei grā xp̄i
 ani plebis antistes mahumeto teucroz maximo sanioris menti
 spiritū rectiusqz psilium exoptat. vel sic. Alexāder ep̄s fūus ser-
 uorum dei. N. teucroz maximo sanioris mentis sp̄us et consilij
 angelus melioris tibi tuisqz consulere deoptet.
- Ad pontifices minores.**
- salutatio. **C**p̄tifices vno minorē: cardinale: patriarchā: archiep̄m: ep̄m:
 protonotariū: abbatesqz appellabim⁹. Quib⁹ bōs titulos adiū-
 ciem⁹: p̄tificem nāqz minorē: in ptem dñici gregis custodē a/
 scitū: amplissimū: admodū venerandū: obsuandissimū: deuotis
 simū reuerendissimū: pictissimūqz dicem⁹. In fr̄te vno ep̄laꝝ
 si cardinali scribendū sit sic incipim⁹. Hieronym⁹. B. Johanni
 de vera scē balbīne cardinali p̄tifici amplissimo. S. vel sic. bieroꝝ

nym². A. Reuerēdissimo in xpō p̄i ludouico. N. scōꝝ q̄tuor coronaꝝ scē romane ecclie cardinali post oscula manū fese. commissum facit. Nā bec est driā inter summū p̄otificē et m̄iores: q̄ summo p̄otifici dicim² post oscula pedū: minorib² vō post oscula manū. In medio vō epl̄e ei² amplitudinē: obfuantia: p̄stan-
tiā: pietatēq; appellabim². In epl̄az tergo eius hūc titulū assig² supscripta-
nabim² Jobāni devera scē balbine cardinali p̄otifici: p̄i pien-
tissimo: obfuan-
dissimōq; vel sic. Reuerēdissimo in xpō p̄i Lu-
douico sanctoꝝ q̄tuor coronatoꝝ scē rhomane ecclie: Cardinali
illerdeñ. dño meo ac benefactori p̄cipuo. **C**Si patriarche aut ar-
chiepo aūt ep̄o scribere voluerim² in frōte epl̄arum sic exordie-
mur. Hieronym². A. Laurentio zani annocheno priarche taz p-
bissimo Q̄ integrissimo salutē. vel sic. Reuerēdissimo in xpō pri-
salutatio. N. priarche cōstantinopolino post oscula manū hieronym². A.
se pmissum facit. In epl̄e aūt medio eisdē ferme et supioribus ti-
tulis utemur: sed in lītarum tergo sic dicem². Laurentio zani an-
nocheno priarche obfuan-
dissimō patri: nō minus pientissimo
Q̄ venerādo. vel sic. Reuerēdissimo in xpō pri. N. priarche p̄stā alia
timopolino obfuan-
dissimō: pietissimōq;. Eosdem inter se titu-
los seruabūt p̄thonotarii p̄terca in lītarum frōte sic salutare so-
lemus. Hieronym². A. Marcho cōtareno xpiane rei pu. gestorū salutatio.
p̄thonotario tam diligētissimo Q̄ fidelissimo salutē. In epl̄arū
eius tergo sic aggrediemur Marcho cōtareno rhomane basilice. supscripta-
prothonotario non minus acuratissimo Q̄ fidelissimo. **tio.**
CAbbates vero & reliquos sacerdotes: in lītarum fronte sic sa-
lutare licebit. Hieronym². A. Petro cornelio paupuz monacho
rum antistiti tam doctissimo Q̄ moderato felicitate. Itē biero-
nymus. A. Petro nigro flaminū decori salutē. In epl̄e aūt me-
dio: Reuerentiā: dignitatē: paternitatēq; appellabimus. In epi-
stolaꝝ vero tergo tali sunt titulo decorandi. Petro cornelio di-
ui francisci cenobitaz antistiti et religioso et optimo. Itē petro
nigro dūo iuliano dicate edis antistiti flami pietissimo opioq;
salutatio.

Ad religiosas foeminas.

CAbbatissas/ sacerdotissas/ sacras virgines moniales et foc-
nūnas religiosas bis titulis salutabimus: quibus abbates et re-
liquas sacerdotes: vt Hieronimus amigetus religioso Aldōse
scuertes monachaz sancte Clare dertulcū. abbatis tam reue-

uerende & moderate foelicitate. In medio vero epistole: bone
statem: pudicitia: castitate: deuotione: integritatemque appellabi
supscrip- mus. Eui tales in epistola ergo titulos dabimus. Reuerende
tio. Aldoce seuertes monachas sc̄e Llare abbatisse tā optie & duote

Ad cesarem.

CRomanū imperatorem: diūnū Cesarenī: Cesarcam maiestatē
Christianē rei p̄. tutorē: vexilliferūq̄ triumphatorē: Patrē pa-
tric: Augustū invictissimū: faustissimū: pientissimūq̄ dicenius.
Qui in fronte l̄aruz his decorādus est verbis. Hieronym⁹. A.
diuō foederico tertio xpianē reip̄. vexillifero: faustissimo: inui-
ctissimoq̄ foelicitatem. In ep̄lānū vero medio. Maiestatē: Se-
renitatem: amplitudinem: potestatē: celsitud: nēq̄ appellam⁹. Eui ta-
les in ep̄lāz ergo tituli tribuūf. foederico tertio diuō affante
spū R̄omanorū imperatori cesareisq̄ augustissimo: faustissimoq̄

Ad regem vel minorēm principēm.

CRegem: Duce: Principem quoq̄ ac comitē: Regie vel diu-
calis celsitudinis siue dignitatis decus: Heroycarū cultore vira-
tutū: Principat⁹ ornementū: Regij culminis splendorē & vni-
cum firmamētum: Christianissimū: Potentissimū: Magnifice-
tissimū: magnanimū: fortissimū: inclytū: foelicissimū: serenissi-
mū: illustrissimūq̄ appellabim⁹. In frōte vō ep̄lāz sic dicendū
erit Et p̄io in regia ep̄la Hiero. A. Ferdinādo regie dignitatis
deori & vnicō firmamēto foelicitatē. In medio vō ep̄le: maies-
tatem: serenitatē: potentia: amplitudinem: magnanum: tatē: foeli-
citatemq̄ dicem⁹. Eui tales in ep̄lāz ergo titulos adiūcim⁹. Ferdi-
nando regi xpianissimo regijq̄ culminis splendori serenissimo
illustriſſimoq̄: q̄ & maxis principib⁹ dicere poterim⁹: licet p̄prie
magnificos: illustres appellem⁹. Si vō p̄clarī sup̄ alios sunt in-
clytos: serenissimos foelices dicim⁹ vt exēplo pat̄z in cuius ep̄le
fronte sic salutabim⁹. Hieronym⁹. A. N. illustrissimo principat⁹
ornamēto foelicitatē. In medio vō ep̄la vt in regia ep̄la p̄cipue
si p̄clarī sup̄ alios sint. Eui talē intergo ep̄le titulus dabim⁹. N.
principi inclyto foelicissimōq̄. **C**Si ad ducē scribim⁹ hūc titulus
lū dare licebit. Hiero. A. multū illustri dño dōno Bobāni d̄ boz-
gia. Hādic duci magnificētissimo. Eui in ep̄lāz ergo hos titulos
dabim⁹. multū illustri dño dōno Bobāni de borgia. Hādic duci.
felicissimo.

CSi ad comitē scribimus his titulis decorabim⁹. Hieronim⁹
A. Spectabili dño dōno Cerapino de cintijs. Quiccomitē:

supscrip-
tio.

ad princi-
pem salu-
tatio.

supscrip-
tio.

salutatio.

supscrip-
tio.

magnanimo salutē. Lui in lītarum tergo sic scribendū erit. Spe ^{supscriptio}
ctabili dño dōno seraphino de cintilijs oliue comiti admodum
honorato ac dño meo p̄cipuo.

Ad equitem auratum.

Equitē: equestijs ordinis virū: Milicie decus/rei pu. columē
patrie: spem amplissimā fidelissimāq;. Splendidissimū genero
suz: excellentissimū: clarissimū: inclitū: magnanimū: potenter
fortē: strenuissimūq; dicem⁹ p̄cipue si in armis clarebit In ep̄la
rum fronte eius sic exordiemur. Hieronym⁹. A. N. equiti stre
nuissimo Salutē. In ep̄le vero medio splendorē: generositatē:
excellentiā: claritatē: strenuitatē appellabimus. Lui in ep̄larum
tergo tales adiūcimus titulos. N. Splēdidissimo equestris or
dinis viro: milicie decori reyq; publice firmamento.

Ad patricium.

Patriciū: Senatoriū: ordinis virū: Senatorē magnificū: spe
ctatissimū: nobile: generosum: ornatissimū: clarissimūq;: insig
nem: spectabile: integerrimū: prudentissimū: sapiētissimūq; du
cemus. In fronte cuius ep̄le sic inchoandū erit. Hieronym⁹. A.
Ant bonio. N. patricio: veneto/ornatissimo: spectatissimoq; sa
lutez. In ep̄le vero medio magnificentiā: spectabilitatē: nobili
tate: generositatē: claritudinē: integritatē: prudentiamq; dice
mus. Lui in ep̄larum tergo hos titulos dare licebit. Antbonio
baduano patricio veneto: senatoriū ordinis viro integerrimo
optimoq;. Illud quoq; annotationē dignū censem⁹: nō tantu
patricios verū et cōsulares quoscūq; viros vrbū p̄fectos: Con
sules: p̄consules: pretores honorū fascibus decoratos. Nec nō
et ceteros magistrat⁹: his plerūq; titulis nō absurde salutādos.

Ad plebeios.

Plebeios viros tripartitas regimus: aut enī: maiores sunt:
aut mediorimi: aut minores. Maiorē plebeiū: spectabile: sapiē
tem: prestātem: p̄cipiū: singularē officiosum: p̄sumatū viruz:
integerrimū: ornatissimū: beneficentissimū: spectatissimūq; du
cemus. In fronte ep̄le cui⁹ sit salutare licebit Hieronim⁹. A. Ja
cobō philerio viro p̄sumatissimo: ornatissimoq; salutē. In ep̄le
vero medio spectabilitatē: sapientiā: prestātiā: integritatē: bñfi
cētiamq; appellabim⁹. Lui in ep̄laz tergo tales titulos adiūc
mus. Jacobi philerio plebei ordī viro p̄cipuo ac singulari.

CMediorūm plebeiū: Egregiū: prudentē: humanissimū: benignissimū: probissimūq; dicemus. In frōte eplē cui² sic exordi
salutatio.
supscrip⁴ tio. endū erit. Hieronym². A. hieronymo. N. viro prudētissimōq; salu. In eplē vero medio. prudentiā: humanitatē: benignitatez: probitatēq; appellabim². Lui in eplarū tergo hos dare titulos licebit hierōymo. N. plebei ordī viro bū anissimo p̄bissimōq;
CMinorē autē plebeiū: discretū: moratū: industriū: solertē: exp
temq; diligentissimū virū: obsequientē acuratū: fidelissimūq; appellabim². In frōte vero eplē sic salutādus erit. Hieronym²
salutatio.
supscrip⁴ tio. A. anthonio. N. viro solertissimo expertissimōq; salutē. In eplē vero medio industriā: solertiā: diligentia: fidemq; dicem². Lui in eplarū tergo tales adiūciunt tituli. Antbonio. N. viro tā in
dustrio q̄ accurato.

Ad studiosos viros.

CStudioſos viros oēs appellamus: quos cuiq; sciētie deditos
videmus: quoꝝ titulos p̄ ordinē suis locis locabimus et primo

Ad theologum.

CTheologū diuinaꝝ humanaꝝ rerū interptem: sacraꝝ litte
raruꝝ cultore: sacrepagine professoem: diuini cultus moderatorē
diuine voluntatis expositorē: sapientissimū: eximū: excellentissi
mū: diuiniq; dicem². In frōte autē ei² eplē sic inchoabim². Hier
ronym². A. Jobāni de rius de boix diuini cult² moderatori exi
mio: sapientissimōq; foelicitatem. In medio vero eplē sapien
tiā excellētiamq; dicem². Lui tales in eplarū tergo dabimus
titulos Jobāni de rius de boix sacrepagine professori tam sa
pientissimo q̄ diuinissimo.

Ad iurisconsultū.

CJurisconsultū: diuinaꝝ humanarūq; legū interptem: pōtisi
cij v̄l cesarei iurisdoctore: diuini vel būani iuris moderatorē:
vtriusq; iuris professoē: legū diuinarū humanarūq; expositorē:
iuris cultoꝝ cōsultissimū: sapientissimū: optimū: eximū: excellē
tissimū: equissimū: integrissimūq; dicem². In frōte autē ei² eplē
sic exordiemur. Hieronym². A. hieronymo dacio diuini huma
niq; iuris moderatori crīmō opīmoq; salutē. In eplā autē me
dio: sapientiā: p̄bitatē: excellētiā: cōqtatē: integratēq; dicem²
supscrip⁴ tio. Lui i eplarū tergo tales titulos effignabim². biero. dacio diuinaꝝ
humanarūq; legū interpti tam excellētissimo q̄ equissimo.

Ad medicū.

CMedicū: humane salutis auxiliatorē: moderatorē: tutorē: cōseruatorē: remediūq; medice artis p̄fessorē: morboꝝ curatore: aegritudinū propulsatōrē: accuratissimū: promptissimū: exptissimū: diligentissimūq; dicem⁹. In frōte cui⁹ eplē sic incipiem⁹ Hieronym⁹. A. cathonio boteller humane salutis moderatori salutatio. excellētissimo salutē. In medio vero eplē sapientiā: excellentiā: doctrināq; dicem⁹. Lui tales i līaz tergo tituli attribuen⁹. Anto supscriptio. nio boteller medice arti p̄fessori tā accuratissimo ꝑ doctissimō.

Ad philosophū dialeticūq;

CPhilosophū Sophie virū: Nature exploratorē: causaꝝ speculatorē: Sapie amatorē: filiūq;. Sapientissimū: modestissimū: excellentissimū: grauissimū: speculatissimūq; dicem⁹. In fronte vero eins eplē sic inchoandū erit. Hieronym⁹. A. iacobo stephano philosopho integerrimo sapiētissimoq; salutē. In medio vero eplē Sapientiā: modestiā: excellentiā: grauitatē: speculatiōe: accumēq; dicem⁹. Lui tales in eplāriū tergo tituli adiiciuntur Jacobo stephano excellentissimo nature exploratori: nō minus accurato ꝑ speculatissimo.

CSi tantū dialeticus fuerit nominabimus cum. Subtile: acutum: peracutum: perspicacem: exactissimūq;.

Ad methamaticū.

CMethamaticū: Arithmetice vel geometrice: vñ s̄ideralis scie p̄fessorē: factōꝝ expositorē: diuini numinis p̄scium: siderū speculatōrē: p̄benthontei cursus exploratorē: vel imobilis magnitudinis meditorē: vel discrete q̄ntitatis supputatōrē: acutissimū: subtilissimū: accuratissimū: prudentissimū p̄spicacē: diuinū sapientissimūq; dicem⁹. In cui⁹ fronte eplē sic salutabim⁹. Hieronym⁹. A. Jacobo stephano s̄ideral scie p̄fessori sapiētissimo: cetero ratissimoq; salutē. In medio vero eplē acumē: subtilitatē: prudētiā: sapientiā: excellētiā: p̄spicacitatēq; dicem⁹. Lui tales i eplāriū tergo tituli tribuum⁹. Jacobi stephano mathematice arti professori nō min⁹ securatissimo ꝑ doctissimo. Ad musicū vateq;

CMusicū vateq; eisdē ferme titulis decorabim⁹: celest̄ armōnie imitatorē appellātes. p̄yeridū filiū: musaꝝ alumnū: appollini sa cratā: thesiadū choro dicatū: bipocrenidū choro: sacretū p̄saqū amicū: libetridū cultorē: p̄gaseo liquore saturatū: lauro insignē: pallida decoratū bedera: pitcheo fonte potū: castalis fontis domesticū: p̄nasi fumis nō ignaꝝ: cephalis gurgitis non.

salutatio.

supscriptio.
t̄p.supscriptio.
t̄p.

expertē: belliconiae rupis accolam; parnasij nemoris explorato
rem: Cirrhei iugi nō alienū. Bonū mōtis habitatore: P̄bebei
numinis interpretē: Testudine lyre moderatorē: Nouemnāx so
rorū decantatore: P̄arnasie edis ciuem: sacrū: diuinū: elegan
tissimū: facundissimū: suauissimū: iocundissimū: ornatissimū:
canorū: sonorū: argutū: decentissimū: celebriatissimū: expolitissi
mumq̄ dicem⁹. In frōte autē eorū ep̄larū: sic exordiemur si mu
ficus fuerit. Hiero. A. N. p̄bebei numis interpreti expolitissimo:
ornatissimo salutē. In ep̄le vero medio dñiuitatē: elegantiam:
facundiā: suavitatē ornatū: integritatē: nobilitatē: excellētiā:
q̄ dicemus. Lui tales in ep̄larum tergo merito titulos tribue
mus. N. musarū cultori tam ornatissimo q̄ elegantī.

Ad oratores.

Oratore: forensiū causaz tutorē: latini eloquij moderatorē:
pedestris oronis decus: patric lingue vnicū splendorē. reipu. cō
sultorē: sanctaz legū assueratorē: canorā virtutis tubam: rho
mane q̄ lingue decus: facundissimū: disertissimū: eloquentissimū
elegantissimū: limatissimū: expolitissimū: ornatissimū: copiosis
simū: grauissimūq̄ appellabim⁹. In fronte l̄karū: cu⁹ sit incho
abimus. Hieronymus. A. N. pedestris oronis decori salutem.
In ep̄le vero medio facundiā: elegantia: eloquentia: grauitatē:
doctrinā: excellētiā: nobilitatē: prestantiā: integritatēq̄ dicem
us. Lui tales in ep̄stolaarum tergo titulos dabimus. N. ora
tori facundissimo rhomane que lingue moderatori disertissimo
eloquentissimoq̄.

Ad grammaticam.

Grammaticū reipu. litterari columē: latini sermonis explorat
orē: humani studij principē: litterarie discipline moderatorēz:
auctore poetarūq̄ interpretē: humani codicis expositorē. lati
ni originis exploratorē: humanissimū: accuratissimū: disertissi
mū: ornatissimū: copiosissimū: doctissimūq̄ dicem⁹. In fronte
autē ei⁹ ep̄le sic incipiem⁹. Hieronim⁹. A. bernardo nauarro lit
terarie discipline interpreti disertissimo acuratissimoq̄. In me
dio vero ep̄le humanitatē: elegantia: eloquentia: doctrinā: excel
lentiā: nobilitatē: prestantiā: integritatēq̄ dicem⁹. Lui talis in
litterarum tergo titulos dabimus. Bernardo nauarro p̄triusq̄
lingue moderatori tam humanissimo q̄ ornatissimo,

Ad scolasticum.

Escolasticū quēq; de virtute benemeritū: litterarī discipline dīcatū: vtriusq; virtutis fīozibꝫ exornatū: litteraz haud expertem bonaz artū studiōfissimū: eruditū. in primis doctū: studijq; de cūs humāni dicem⁹. In fronte ep̄le cui⁹ sic inchoāndū erit. Hieronym⁹. A. Jobanni. N. litterarie discipline decori salutem. In ep̄le vero medio humanitatē/ elegantia/ eloquentia/ doctrinā excellentia/ præstantia/ integritateq; dicemus. Lui tales in ep̄stolaꝫ tergo titulos tribuumus Jobanni. N. vtriusq; vtutis taz studiosissimo q̄ acuratissimo.

salutatio.

supscriptio.

Ad cognatos.

Epater filiū vel nepotē: charissimū: dulcissimū: pientissimū: dilectissimū: lepidissimū: suauissimūq; appellabit. In frōte cui⁹ ep̄le pater filiū sic salutabit. Hieronym⁹. A. Cosme bieronymo amiguelo filio tā pientissimo q̄ suauissimo salutē. In ep̄clarum vero medio: charitatē: amore: benevolentiāq; appellabit. Lui intergo litterarū tales tribūntur tituli cosme bieronymo. A. filio charissimo suauissimoq;

salutatio.

supscriptio.

Elius aut nepos: patrē vel patruū vel amunculū. honorandū obseruandissimū: pientissimū: optimū: probissimū: humanissimum venerandum colendū dicet. Et primo filius in frōte ep̄le p̄ris sic exordiet. Cosma bieronym⁹. A. bieronymo. A. viro patrī tam humanissimo q̄ obseruādissimo salutē. In ep̄clarū vero medio. paternitatē: obseruantia: dignitatem: probitatemq; discere solet. Lui in ep̄stolarū tergo hos titulos tribuet. Hieronym⁹. A. patri suauissimo pientissimoq;

salutatio.

supscriptio.

Ad foeminas.

Foeminā: castitatis decus: pudicitie exemplum: honestatisq; speculū: pudicissimā: castissimā: integerrimā: honestissimāq; dicemus. In frōte enī ei⁹ ep̄le sic icipiem⁹. Hieronym⁹. A. N. honestatis pudicitie exemploq; salutē. In ep̄le vero medio honestatē: pudicitia: castitatē: integritatemq; appellabit. Lui tales in ep̄laꝫ tergo titulos assignabim⁹. N. foemine primarie integer rimeq;. Illud aut̄ est sciendū q̄ foemine viroꝫ suorū titulis decorande sunt: ut

salutatio.

supscriptio.

Proinde ex superioribus sum rei personeq; exigentia nō tantū in hoc scrū: vcrū et in altero vir acuratissimus quisq; ex se poterit concedentes titulos assignare.

Nam cardinales: arciep̄ci: ep̄ti: abbates subditos suos socios

vel fratres in litteris appellabunt.

CAbbas vero monachis sic dicet. **N.** abbas vallis digne indi-
gnus dilecto in xp̄o filio hieronymo monacho nostro salutem.

CMonachi abbati. venerabili in xp̄o patri dñō. **N.** monasterij
vallis digne abbati dignissimo.

CEpiscopus caplo Alfonsus de aragonia dei grā dertusensis
eps. Stephano d'garret maiori archidiacbono et caplo ecclesie
nre Salutē in dñō et sincerā caritatem.

CUel sic Alfonsus de aragonia dei gratia ep̄us dertusen. fra-
tribus et canonicis ecclesie nostre Salutem.

CSimplex vero cleric⁹ simplici elerico dicet sic. Dilecto fratri
prudenti: sapienti: discreto: circūspecto. sed melius honesto: vt
augustin⁹ breco sapienti antonio macip presbitero honesto fa-
ludem: intergo vero eplē dicet honesto sacerdoti domio lantbo-
mo macip p̄sbitero sedis dertusen.

CHeremite: humiliati pariter et conuersi ad inuicem sic scri-
bent. Dilecto in xp̄o fratri et amico p̄cipuo. **N.** heremite deuoto

CDomicellis sic viro nobili et plurimū curiali. **N.** domicello
proprijs vbiq̄ meritis insigni.

CMagister discipulis sic scribet: vt optime in dolis adolescen-
tulo galcerando petro dilecto discipulo meo vel i primis studio-
so et morato iuueni hieronymo ribesaltes caro & obseruandissi-
mo discipulo meo.

CDiscipulus magistrū cuiuslibz artis noīabit. in grā p̄ceptore
institutore ac doctorē supioritus tamē titulis distinguit.

CVir uxori sic scribet. Castissime mulieri beatrici: carissime ac-
lepidissime coniugi mee.

CUxor virū amantissimū carissimū vel suauissimū noīabit: vt
viro amantissimo carissimoq̄ hieronymo marito meo.

CAmicus amico dicit socio p̄cipuo: lepidissimo: dilectissimo
spectate pietatis vel fidei: vel eximij animi spectatissime affectō-
nis. vt lepidissimo iobāni argēto spectatissime affectionis ami-
co p̄cipuo:

CStudēs studenti sic scribet. latīnāz līrānū studiosissimo adō-
lescenti cū discipulo meo salutē: vel litterarij gignassiq̄ litterar-
riū ludi vigilatissimo adolescenti: vt latīnāz litterāz studiosissi-
mo anrico condiscipulo meo.

CMercatores parcōs diligētes: discretos: prudentesq̄ appella-
mus: vt prudēti iobāni boteller mercatorū disreto.

CScribis discretis vel doctis viris scribemus viris expertissimis: promptissimis fidelissimisq.

CReliqua p pauca crūt: que diuturno usu assiduaq̄ cōsuetudie et maiorū auctoritate apte ex cogitare oporteat.

CSupest nūc exitus quibus eplē claudiūtur ponere. Nam bis & similibus exitibus claudere vſitatissimū est.

CVale dec⁹ seculi nr̄i: sis foelix nōstiq̄ memor. Vale tibi q̄ p ſuadcas: te mibi cariſſimū eē. Vale me tibi p̄mendatū habeas. Tu foelix vale: & q̄de⁹ valenti⁹: q̄ qui valētissime. Eura vt recte valeas: ſed finē do lōgus ſui: caruitq̄ freno calam⁹. Tu leci⁹ va le: q̄ apis iñthimo: q̄ pifcis i vndis. Da opam vt valcas. Vale let⁹ ſanis atq̄ lōgeu⁹. Recte vale: & nos mutuo dilige. Vale in eo q̄ facit valere. Valeto longior ſui: vt ſcribēdi raritatē plixita ei p̄pensarē. Vale itez nec p̄termittas: q̄n me p̄mendes p̄ſtātiſ ſimio viro dño. N. Vale foelix: diuq̄ viuas: nr̄iq̄ memor nō dili gas oro: ſi ames. Vale militie decus. Vale religiōis p̄ & decus Vale i eo: q̄ marc. q̄ terras: q̄ ſidera fecit. Nos valem⁹ &. N. fra ter valz & pficit. Vale & ſalue p̄ſidiū nr̄m. Vale & ſalue cuz tota ple. Vale ex valētia octobris. x. veloti⁹ euro: dñi nox tulerat ſilē tia terre. fac valeas: meq̄ ames. Vale optata leta fauſtaq̄ valie audie. Valebis igit⁹: meq̄ ut a puer ſecisti amiabis. Vale p̄pēq̄ diē me expecta: intrea quoq̄ me iſra tuū cor p̄firmare digneris Vale: cura mi. N. vt valeas: hoc mibi grati⁹ facere nibil potes. Nō ſecus vale: q̄ tibi amicissimus optat. Has līras nemo post te Q̄ignis videat: omninoq̄ carcāt letore ſecūdo. Vale: & ſic q̄t ex me velis: p̄cipe: q̄ mox deſiderijs tuis datur⁹ ſuero manus / pe ctus / & aures. Vale: deus ſit q̄ triste q̄ quoq̄ raptum bec ſcripsi qui te conſeruet. Vale tam rapido curſu digitoz: vt vix oculi ſe querent. Interea vale ſuperisq̄ chariſſimus eſto. Vale iñ xp̄o cuius v̄ris aspiret gratia votis. Vale & ſic qd amplius ex me ve lis: ampli⁹ māda. Vale & veteres uiros in longu trabe fauores Si vales gaudeo: ſi gaudeſ ego triūpho. Vale longa die & voto foelici. Malitudinē tuā cura diligenter. Bene vale. Vale iurisſ ſultoz dec⁹: hūc quoq̄ libellū tuo noi aſcriptū / p̄missum / cb̄rū / gratū / & acceptū habitu⁹ ſpero

CDonatur inde datū vel data: Inde dies & numerus annosq; christiane ſalutis: vel ex iñ locis vnde epiftola mittitur.

OEmū vt vniuſquisq; pfecte eplas claudere valcas: ſupeft de kalendis / nonis / idibusq; ſcribere.

CQuotā autem cuiusque mensis volumen intelligere kalendis/nōnis/idibusue notabimus. Dividit enim unusquisque mensis in kalendas/nonas/et idus. Primus itaque cuiuscunq; mensis dies dicitur kalende in numero plurali. Sex nonas habent septimo die mensis Marcij. s. Maius. Iuli. October. Reliq; autem menses sic Januari. Februarius. Aprilis. Iuni. Agustus. September. Noverember. December. Nonas habent quatuor quinto die: unde in primis quatuor mensib; supdictis. primus dies est kalende. secundus sextononas. tertius quarto nonas et cetero. In ceteris vero mensibus: primus dies kalende erunt secundus quartuor nonas et cetero. Et unusquisque vero mensis octo habet idus: unum in superioribus Marcio/Maio/Julio et Octobre qui sex habent nonas. Idus est quattuordecimo die mensis unde in illis quatuor octauo die incipiemus dicere octauo idus: et in nono die septimo idus et sic deinceps. In ceteris vero mensibus in sexto die incipiimus dicere octauo idus et septimo die 7° idus et sic deinceps. Finitis idibus si sunt mensis ianuarij vel augusti vel decembris: quibus menses habent unum et triginta dies et dumtaxat quatuor nonas dicimur statim decimonono kolas septembribus si augustus sit et cetero. Nam is dies est decimus octauus ante kolas ut videbitur in exemplis. Et sic habebito quot dies mensis habet denominatos a nonis idibus ut patet in exemplis subtractis nonis et idibus residui dies erunt kalende. Quod ut summatim colligatur sit hic regula.

Menses que unum et triginta dies habent: si quatuor nonas habent incipiunt a. xvij. kalendas. Si sex nonas a. xvij. februarii vero semp a. xvij. incipit nisi sit bisextus qui tunc cum habeat nouem et viginti dies et quatuor dumtaxat nonas statim post idus dicimus. xvij. kalendas marci. Reliqui menses a. xvij. kalende incipiunt.

Hoc totum patet in his versibus.

Iunius aprilis september siue nōnember
Triginta luces: reliquis tñ una supsit
Octo et viginti februarius accipit ortus
Si bisextus erit tunc unus iungitur illis
Prima dies mensum romanis esto kalende
Sex nonas maius re october iulius et mars
Quatuor ast alijs tenet idus quilibet octo
Idibus expletis quot luces quere supsit.
Inde diem mensis primū supadde sequentis.

LXIX

- E**xemplū de mensibus 4° nonas et xxxij. dies habentibus.
- I**anuarius babet dies. xxxij.
- A**kłas ianuarij v'l intra kalendas ianuarias.
- b** quarto nonas ianuarias.
- c** tertio nonas ianuarias
- d** pridie nonas ianuarias.
- e** nonis ianuarij.
- f** octauo idus ianuarias.
- g** septimo idus ianuarias.
- A** sexto idus ianuarias
- b** quinto idus ianuarias
- c** quarto idus ianuarias
- d** tertio idus ianuarias
- e** pridie idus ianuarias
- f** idus ianuarij
- g** decimo nono kłas februia.
- A** decimo octauo kłas febru.
- b** decimo septimo kłas febru
- c** decimo sexto kłas februia
- d** decimo quinto kłas februia
- e** decimo quarto kłas februia
- f** decimo tertio kłas februia
- g** duodecimo kłas februari
- A** vndecimo kłas februarias
- b** decimo kłas februarias
- c** nono kłas februarias
- d** octauo kłas februarias
- e** septimo kłas februarias
- f** sexto kłas februarias
- g** quinto kłas februarias
- A** quartu kłas februarias
- b** tertio kłas februarias
- c** pridie kłas februarias

- E**xemplū de februario qñō nō est bisext⁹ t qñō est bisextus.
- f** februarius babet dies. xxviiij.
- d** kłas februarij v'l intra kalendas februarias.
- e** quarto nonas februarias.
- f** tertio nonas februarias.
- g** pridie nonas febr. t nō 2°.
- A** nonis februarij.
- b** octauo idus februarias.
- c** septimo idus februarias.
- d** sexto idus februarias.
- e** quinto idus februarias.
- f** quarto idus februarias.
- g** tertio idus februarias.
- A** pridie idus februarias.
- b** idus februarij.

Quādo est bisext⁹

c	decimosesto. kłas. marcij	17 ka. mar
d	decimoquinto ka. marcij	16 ka. mar
e	decimo quarto ka. marcij	15 ka. mar
f	decimo tertio ka. marcij.	14 ka. mar
g	duodecimo ka. marcij	13 ka. mar
A	vndecimo ka. marcij.	12 ka. mar
b	decimoka. marcij	11 ka. mar.
c	nonoka. marcij	10 ka. mar.
d	octauo ka. marcij	9 ka. mar.
e	septimo ka. marcij.	8 ka. mar.
f	sexta ka. marcij	7 ka. mar
g	quinto ka. marcij	6 ka. mar.
A	quartu ka. marcij	5 ka. mar.
b	tertio ka. marcij	4 ka. mar
c	pridie ka. marcij	3 ka. mar.

Et ita in augusto et decembri.

Exemplū de mēsib⁹ sex nonas
et vñū et trīta dies bñtibus.
Marcus habet dies. xxxi.

d K̄las marci⁹ vel intrakalē
das martias.

e sexto nonas marcas.

f quinto nonas marcas.

g quarto nonas marcas.

A tertio nonas marcas

b pridie nonas marcas & nō

c nonis marci⁹ (scđo nōas.

d octauo idus marcas.

e septimo idus marcas.

f sexto idus marcas.

g quintoidus marcas.

A quarto idus marcas.

b tertio idus martias.

c pridie idus mar. sič i nonis

d idus marci⁹.

e deciōseptimo k̄las aprilis.

f decimosexto k̄las aprilis.

g decimoquinto k̄las aprilis

A decimoquarto k̄las aprilis

b decimotertio k̄las aprilis.

c duodecimo k̄las aprilis.

d vndecimo k̄las aprilis.

e decimok̄las aprilis.

f nonok̄las aprilis.

g octauok̄las aprilis.

A septimo k̄las aprilis.

b sexto k̄las aprilis.

c quinto k̄las aprilis.

d quarto k̄las aprilis.

e tertio k̄las aprilis.

f pridie k̄las aprilis.

*Et ita in Iulio/ Maio/ octo
bri qui sex nonas et vñū et tri-
ginta dics habent.*

Exemplū de mēsib⁹ 4⁹ nonas
et xxv. dies habentibus.

Aprilis habet dies. xxv.

g K̄las apriles vel intra ka-
lendas apriles.

Aquarto nonas apriles.

b tertio nonas apriles.

c pridie nonas apriles.

d nonis aprilis.

e octauo idus apriles.

f septimo idus apriles.

g sexto idus apriles.

Aquinto idus apriles.

b quarto idus apriles.

c tertio idus apriles.

d pridie idus aprilis.

e idus aprilis.

f decimo octauo k̄las maij.

g deciōseptimo k̄las maij.

A decimosexto k̄las maij.

b decimoquinto k̄las maij.

c decimoquarto k̄las maij.

d decimotertio k̄las maij.

e duodecimo k̄las maij.

f vndecimo k̄las maij.

g decimo k̄las maij.

A nono kalendas maij.

b octauo kalendas maij.

c septimo kalendas maij.

d sexto kalendas maij.

e quinto kalendas maij.

f quarto kalendas maij.

g tertio kalendas maij.

A pridie kalendas maij.

*Et ita in Iunio/ septēbri/ no-
vembri q̄ quoꝝ nonas habent
et dics. xxx.*

Acom par que es així.	Aco puch yo dir so.	xxvij
Aqst negocis en tal püt que si deu nons ajuda molt tc.	xxxvij	
Aco es entes rabons molt de escarnir e de rebrochar.	xxxvij	
Aco es leja cosa Aulo es de menys valor q los altres.	xxxix	
Aco ses seguit p creure molt largamēt e no p negua altra co		
Aco pertany a mi.folio	xix	
A fets benifets.	Asini es mort.folio	xlij
Ari com lo temps requerira.	Aco toqua a tu.folio	xliij
Aco fa molt al nre cas.	Acom par que sia no res.fo.	xliij
Aco es menys del ques diu.folio	xliij	
A tu no manqua consell.	Aco ptany a la vtut tua.folio	xlv
Aqm dech yo recomanar suno al q tostēps ma defensat.	xlvij	
Aco ha de esser.	Acos fara si tulli bo volra.fo.	xlvij
Aco no es de comportar en neguna manera.folio	xlvij	
Aco a molts toqua/ e no a tu asoles.fo.	xlvij	
Aco ques diu de damia es fals.fo.	xlix	
Aco no ve p defecte de nra amistat.fo.	l	
A fi de que es aco: o a quin proposit.fo.	l	
Ara dexem les burles/ o prou nos ajani burlat.fo.	l	
Acom par molt larch ans ques acabe.fo.	l	
Aco es carrech deles més ocupacions.fo.	l	
Aco es culpa dela fortuna.folio	l	
Aco vulquē pdones q p causa dla fortuna no be pogut fer tc	li	
Aco no es cosa de burlar/ o de rialles.fo.	li	
Als que nos agradará del que fare:nols enujare mes.	li	
Aco nom par verdader.	Aquesta rabo val poch.folio	liij
Aquesta rabo no es mestre.folio	liij	
Aco es lo quem fatiga/ o aco es lo quem torba.fo.	liij	
Aquest es vn dolor terrible.folio	liij	
Ab la grā dolor q tinch no puch escriure lo restant.fo.	liij	
Aqsta rabo mes ptany adaqls q son o son estas negligēts	liij	
Ajudā donchs p ta vtut.	Ivj	
Ara sabras lo q yo be fet.	lx	
Axi com te dit poch ba.	Axi que resta.folio	lx
Aco es lo que volia escriure.	Ara ses lo quet yulles.folio	lx
Ab studi atenyeras tot lo que volras.folio	lx	
C Oneguda tinch la tua amistat.folio	lxij	
Com si psumis que haué d esser amichs:axi be desijat fuirte.	iiij	
Clarament pots conixer en quanta estima te tinch.folio	vij	
Clarament puch conixer lamoz quem tens.folio	vij	
Lō tots siá obligats mirar p la co:pux:pcò dirc lo quē parfatisfa		
sd aquella.folio	vij	

Considerant los seruicis q̄ mas fet:yo so obligat fer lo tc	ix
Lerquāt materia p̄ ba escriuret:me ba acorregut excitar te	x
Lom sia cosa leja oblidarse dels beneficis rebuts:yo may	xii
Lom totes les coses tues me sien molt acceptes:aq̄sta tc	xii
Lom tulli sia axi prudētissim q̄ mira molt enio esdeuenidoz	xiii
Lom la liberalitat tua sia a tots manifesta not marauelles	xvi
Lom te veig me par veja a mi mateix.folio	xv
Lom lig les tues letres me par q̄ parle ab tu.folio	xv
Lato ma promes de esser diligent per mi.folio	xvij
Loneixeret donchs q̄l son estats bons ciutadans/q̄ls tc	xxvij
Laramēt entēdrei pere bauer enganat:enujat:e trēcat tc	xxxij
Lom yo puch	xxxij.
Lom la cosa requer	xxxv.
Considera totes les circumstancies de mon estat.	xxxvi
Lreu a mi com a verdader testimoni.folio	xxxvij
Lō yo deya d primer	xxxvij.
Lato ba puat moltes co.	xxxvij
Lrech q̄ nra amistat no poria esser major.folio	xli
Losa enujosa.folio	xxxvij.
Lreu aco de mi fo.	xli.
Lom se vulla q̄ vaja la cosa.folio	xli
Lreus tu que yo baja oblidat lo que has fet p̄ mi.folio	xlij
Lom jo tendre major prosperitat:yot satisfare mes tc.	lj
Lodi no es alla bon yom creya	lj.
Lōsidera be tō negoci	lx
Deu sia en nostre adiutori/o deu nos ajut.folio	lij
Dies ba q̄ tinc amistat ab anthoni folio	lij
De cascū jorn sent noua alegria del amor quē tens.	lij
Doblat plaer be rebut de ta letra.folio	lij
Desiſe tenir tanta possiblitat:q̄ puga recōpenſartc	xi
Dela dignitat tua prench grandissim placr.folio	xvj
Del fet dela pau la cosa va axi com desijes.folio	xvij
Deu page ba andreu sobre tots nequissim.folio	xix
Dolorā dela incōstancia de mes paraules:si nos tc.folio	xix
Del principi fins ala si seria larga la narració.folio	xx
De cich enca te volgut be.	xxi
Dona si grā diligencia.	xxij
De liberal se ptany mostrarſe agradable.folio	xxij.
De totes les cōgozes he acampat gracia a deu.folio	xxij.
Dela guerra de p̄sia son estats complidamēt auſſats.	xxij.
Dela estamēt de nres amicbs boig cada dia lo que vull.	xxv
Dela tua facna encara no ne pogut fer rea.	xxv
Desquē recortenca	xxvi
Dies ba q̄ you tich deliberat.	xxvi
Declināt la edat ala velleſa fo amonestat mudar les ptijs	xxvi
Dit meban q̄s aparella gran guerra.folio	xxvij

Deles quals sciens la iniúcio e bonor te deuié incitar tc.	xxix
Dich donchs de quatre coses/de prudècia/de iusticia tc.	xxx
Dos coses me moué ba amarte. Dos coses me fan escri.	xxx
Dos coses te demane particularment.folio	xxx
Deles quals coses moltes me ptanyé anosaltres: e mol tc.	xxx
Deguia de aqüestes coses me alta Dels qls no mia negu fel	xxx
Dels quals la bu es molt de loar/ y laltre molt de vitupar	xxx
Dels quals la bu nos vol be/ y laltra mal fo.	xxx
Dels qls noy ha negu amrich. Dels quals negu estodia	xxx
Deles qls coses si agues de triar mes estimaria esser tc.	xxx
De qlsevol cosa de aqüestes dos he agut gran plaer fo.	xxx
Del bu al altre xlij. De aco no satisfa molt escriure	xlij
Dels altres fabras lo q restà De temtar es la fortuna xliij	xliij
Digam ho enbaix estil/o grosserament fo.	xlv
Deguia altra cosa nom dete Del restat not puch dir res tc.	l
Diries p ventura q es juc:mas es noble y de valor.	lj
Del ques diu de franca non sabem res cert fo.	lij
Diras p ventura:quê a pfite ni quê aconsolen aqüestes coses	liij
Deixaras totes coses com jot haure mester.	lvij
Donchs si tu faras lo que yo dich.	lx
Degu no pot saber o conixer milor que tu com ni qnt tc	lxij
Encara q anrich me baja molt enujat:ja perco tc.fo.	vij
En qlsevol loch quem trobc marauellosamet te loe fo.	vij
Encara que no tinges materia p ba escruret: no be volgut	vij
Encara q no tinga major plac que mostrarte la voluntat tc	ix
En tot lo que te agut mester:te trobat tant facil tc. folio	g
Encara que yo era cõtent del q per mi bas set:y ara emplo	g
Encara que tostems baja coneget la prudència tua:quât	xij
Enles coses ques poden prouebir cicero tc. folio	xvij
Encara no be coneget home mes prudent que francesch	xvij
En la gran congoxa vse de aqüsta cõsolacio:que en res tc	xvij
En tulli son aqüestes virtuts. En marti son aqüests vicis	xx
Essent me accepta la tua voluntat:be acõseguit encara tc.	xxij
Estudiant enles obres de tulli folio	xxv
Esperant yo les tues letres tulli ma dit:que nom tc.	xxv
Essent vengut marti a mi. Encara no era prou cert.	xxv
En aquell temps. Estant ocios en soncino folio	xxvij
Encara me mancaua lo que espaua p principal socos.	xxvij
Ell aset injuria a tulli folio.	xxvij
En aquell cas yo pensi moltes coses.	xxix

Ell es mestter que yo faca vna de aquestes coses. folio	xxv
En aquest nostre fet hi ha vñ cert remey. folio	xxx
Encara q̄ yo faca p̄ tu quāt pore: no pore may fer lo q̄ so ob.	xli
Encara que yo volria fer totes cosees per amor de tu. folio	xlii
En aco yo fāre mes d̄l q̄ yo dich. Entretāt yo treballare p̄ tu. xliii	
Esser grat. fo. xliii Es vñ remey. folio	xlv
En aco noy ha dupte. Ensemps has de pensar aco. fo.	xlvij
En aquesta cosa no has deposar escusa alguna. fo.	xlvij
Es molt de mirar/o de treballar. folio	li
Encara la tua grābūanitat fa q̄ yot diga mō per sens recel. liij	
En potestat tua esta defer que yo baja lo que desíje. folio	lvj
En la qual cosa tum faras gran plaer. folio	lvij
Encara q̄ no baja ates lo q̄ volia: nō pesara de haner ho zc.	lvij
C hes lo ques ptany a nřa amistat en recordarme tos nego.	vij
Hiant dela tua prudencia espere atenyer lo que desíje. fo	xvij
Hes que mires ab tota diligencia p̄ la cosa pub. folio	xvij
Ferrando ma contat la guerra: lo quem pesa molt. fo.	xxvij
Finalment me demanes quem par dela cosa pub. fo.	xxvij
Hes quem vulles be:pus coneixs quet ame. folio	lv
Hes quem tingues aquella amor que yot tinch. folio	lv
Hes q̄ siā d̄ aqilla matixa voluntat y amor q̄ tostēps som estats. lv	
Hes quem asauoresces axi com me has promes. folio	lv
Hes quem amies tant com me escrius. folio	lvj
Hes me aquesta gracia/o fes aco p̄ amor de mi. folio	lvj
Hes que poses gran diligencia en la faena mia. folio	lvj
Faras tant per mi com per tu mateix. folio	lvj
Finalment aquest es mon parer. folio	lvij
Finalment pensa aco. folio	lx
Hes que sies constant en lo bon preposit. folio	lx
Finalment yo estich ara sens pensament algu. folio	lx
Hes donchs quem scrigues souint. folio	lx
Hes q̄ tinges tan grā aio quāt es mestter p̄ ba cōfuar la co:pa.	lxj
Hes que sies esforcat. folio	lxj
Finalment te pregue quet dones ala virtut. fo.	lxj
Hes q̄ derada la cōpanyia dels mals te acōpanyes ab bons y ab	
Hes que sia tal lo si cō lo principi. lxj (virtuosos. lxj	
Hes que la tua virtut satisfaca al parer en quet tenen.	lxj
Hes lo quet pertany. folio	lxj
Hes donch que lo teu nom sia immortal. folio	lxj
Hes algūa cosa mijancāt la v̄tut tua: q̄ atēges labors egli	lxj

ges que sies esforçat en vtut mes que may ests estat fins aci.	lxv
Hant dela nostra amistat te escrit molt clarament.	lxv
G uarda que not fatiges m'aca en molt escriurem.	lvi
Gracies fas a galceran quem ha donat occasio de amarte.	vi
Gran plaer tinc que estigam en sana pau. folio	vii
Gran plaer tinc que portes amor a la patria.	viii
Gran es la eloquencia de tulli en ves tots los altres.	xv
Gran plaer prench que mos serueys te sien acceptes.	xvi
Gran plaer he pres que sies tornat sa y saluo.	xvii
Gran malenconia tinc dela tua aduersitat.	xx
Gran fama tens. folio	xxiiii
Gran desig tinc de reformar la cosa publica.	xxv
G uarda no temes mes del degut. folio	xxviiii
G auent tu fet tota cosa p la salut mia: ami to qua fer tabe.	ix
Hauet yo rebut dls teus gras suicis: dech pesar satisfierlos.	xiiii
Dun cas marauellos bi ha entrecuengut. folio	xxvi
Dun remey bi ha p apartarse de maleconia: y es la vtut y le studi	
Das entes lo meu parer. folio lxi. (deles letres. xlviij.	
G a crech coneixs la maldat de nostres enemicbs. folio.	xxv
Ja may fonch nero mes odios als romas qnt es joa a nosal.	xix
Ja he respost ala vna letra: ara respondre ala altra. folio	xxvii
Jaume esta constant encara en son proposit. folio	xxviiii
Ja speram la cosa feta. folio	xxviiii
Joban. A. es bu de mos principals amicbs.	xxviiii
Ingrat o desconegent. folio	xlvi
Ja crech sapies lo quens ha empacbat. folio	liii
Ja has entes quem ha induit a voler mal a clodi. folio	lii
G la antiga amistat nra e de nros pdecessos fa que abu faca	
La nra amicicia es quasi diuina. ii. (compte del altre. ii)	
La amor q de puericia enca no sols entre nosaltres ses coser.	iiii
Les tues lres he rebut semblants ala tua vtut graciofes.	iiii
La prolixitat de tes lres me forca esser larch en escriuret.	iiii
La breuitat de tes lres me fa esser curt en respondre.	iiii
La frequentacio de tes lres: me mostra la tua diligencia.	iiii
La amistat q tu tosteds bas tegut ab nres parets me obliga	iiii
Logra amor q labu al altres tenim fa q tat co ami te estime.	v
La humanitat tua en ves mi y bona voluntat q yot tinc tc.	v
La diligencia q sens solicitarme bas tegut en ves mes coses me	
dona termi esperanca de guanyar la mia causa. folio	v
La venguda dc marti de part tua; be pres ab molt plaer.	vi

- La diligència del maestre me ha molt aprofitat. folio vi
 La present te au:sara com me trobe en mos negocis. vi
 Lo quem has recomanat curare ab diligència. folio vi
 Los teus te dirà ab quāta affectio he negociat tes coses. viii
 Lo major carrech q̄ tinches q̄ la nřa co:pu. sia p̄fuada . viii
 La liberalitat de catō es gran folio ix
 Los grās fuicis q̄ mas fet me farà q̄ ab diligēcia me recordē. ix
 Lo amor q̄ tinches me forca fer p̄ tu lo que p̄ mi no faria. fo. ix
 Lo profit grā q̄ veig p̄ atu:me ba mogut aferte la present. x
 Lo que p̄ tu he p̄sat: satisfara molt p̄ baton profit. x
 La tua grā liberalitat en ves mi: no cōsent quē p̄gues del tc. x
 Los q̄ de grat nos fuerē:merexē que facam altre tals p̄ ellis. xi
 La tua grā q̄ may me ha mācat:me ha obligat p̄ ba tostēps ser.
 Lo q̄ p̄ mi has fet:be pres en grā cōpte. xi (uirte x).
 Lo senyal d̄l amor quet tinches me amonestà q̄ faca p̄ tu tc. xi
 La amistat nřa que p̄ molts benificis en ves nosaltres es tc. xii
 Lo recor d̄la tua bona volūtat me es tāt accepte q̄ volguera xii
 La tua grā vtut e nřa sancera amistat me faria fer p̄ tu tc. xii
 La prudēcia de ton entēdre:causa quet tinga p̄ recomanat. xii
 Lo teu discret consell me mou que yo sia de ta voluntat. xii
 La abundancia deles tues virtuts fa:que yot vulla seguir. xii
 Les tues excellēts virtuts merexē pu3 tost laor q̄ exortacio. xii
 Lo teu gentil enteniment:a tot hom contenta. folio xii
 La honra ques adq̄reix d̄la sciēcia:deuria afalagarte a estodiar
 La grādesa deles tues vtuts fa que yot tc. xiiij (aquella. xiiij)
 Lo teu concell me par tan bo q̄ facilmēt me mou aseguirlo. xiiij
 La pacia q̄ tens mostra claramēt q̄nt sies fort en tes coses. xiiij
 La tua justicia en ves tot bō fa:q̄ yo puga espar d̄ tu qlſeuol. xiiij
 La loable gouernacio d̄la tua vida causa q̄ tinga p̄ home tc. xiiij
 La virtut de tulli excelle tot triūpho e victoria. folio xv
 La prosperitat tua es a mi mes cara que a negu altri. xv
 La tua dignitat fa que mires molt be en tot lo que fas. xvij
 La letra tua be vist semblant ala tua nequicia. folio xvij
 Les tues letres varies e inconstants be rebut,fo lio xvij
 Les tues letres man donat gran fatiga:mas no larga. xvij
 La libertat deles bons es opresa per la nequicia d̄ls mals. xij
 Los homens no tenen rabo de fer me mal/ o dany. folio xij
 La malicia d̄ls homēs fa q̄ moltes coses son p̄ses al p̄trari xij
 La gran tempestat me ha detengut que no sia anat atu. xx
 Lo primer dia quet comēci aconixer te ami : no pensant q̄ tum
 (aguefics dc gñisi. xxi)

- Za virtut fench causa que yo trauí de amistat ab agost. folio xxij
Za venguda de tulli atu me ba fet esser breu en escriuret. xxij
Zo parlar de tulli me ba altat molt. folio xxij
Za cosa es anada be. Za cosa es anada a nostre placr. xxij
Za cosa iria a mon plaer: si pogues estodiar. folio xxij
Za roba es posada en sacomão. Za senyoria es q̄si pouda. xxij
Zegides tes letres tot hom ne ha pres gran aconsolacio. xxij
Zos homens muden de voluntat per moltes coses. folio xxix
Zos q̄ls p oy: o per enueja: o p ignoracia. o p arrogacia tostéps
Zo restant es tal. xxij (treballé en diffimlar nos. xxix
Zos q̄ls pert p guáyar hōra e vtut: altres p fugir ala tc. xxx
Zos q̄ls cnemuchs: q̄ p flaquesa de aio/ o p negligentia tc. xxx
Za amor nostra de cascundia augmenta. folio xxxij
Za amistat n̄a es vēguda en tant augmēt q̄ no la pot rom. xxxij
Za amor vera nos pot ben conixer sino sen fa primer esperienç
Zo parer meu me alta mes de cada dia. xxxv (cia. xxxij
Zo fet axi passa/ o axies. xxxvij Zo n̄e per dcu eēr loat tc. xxxv
Za virtut de tulli aprofita/ o plau a tot hom. xxxvij
Za bona volūtat y dreta cōsciencia val molt a viure be. xxxvij
Za tua venguda plaura molt a tots. folio xxxvij
Zo meu trebal es testimoni d̄la diligēcia que he tengut per an
Za fortuna nos ha posat en tal pñt. xxxvij (dcu. xxxvij
Zo home sol es nat p̄ ha menjar/ beure/ e dormir. folio xxxix
Za letra no te vergonya. folio xxxix
Za vergonya es molt perillosa en la guerra. folio xxxix
Zo q̄ yo no pōre adiuinar si sere auisat fare mes diligenciment q̄
Zo q̄les cosa q̄ satisfa als dos. xlvi (tots los altres. xlj
Za paga o remuneracio. xlj Zo que deu no vulla. xlj
Zo que ses seguit mes es sospita que veritat. folio xlvi
Za error y vergonya han fet morir a marti folio lij
Zo restant no p̄tany a tu. lj Zes forces manquen. lij
Zos ciuejosos y maldients no han coneugut a daniel. lij
Za mia vida es venguda en boca de mal dients. folio lij
Zos quis delitē en dir mal dels altres: facilmēt trobarā tc. lij
Za injuria en effecte es poqua: mas la male conia es grā. lij
Za bona que faras a daniel: fare compte q̄ la faras ami. lvij
Za qual cosa si fas. folio lvij
Za volūtat mia en ves tu sera tostéps tal qual deu esser. lvij
Zo portador te dira les altres coses. folio lvij
Zo negoci fins acies estat ari. Zo restant altres to dirá. lxi k lvij

- Les q̄ls coses si tu les mirasses: trobaries q̄ son així cō yo &c. i^g
 ¶ Molt p̄tanya a nřa amistat quens s̄ruā ia bu al altre. folio ii^g
 Molt me alegra lo recort dela nostra antiga benuolencia. ii^g
 Molt me han altat les letres tues. folio iii^g
 Molt me alegra d̄la tua diligēcia: p̄ que p̄ceç de bona volutat. v
 Mostrat me has vera amistat: en hauerte inimicat ab molts p
 Molt me so aconsolat de ta letra. vij (la bonra m.a. v
 Miquel te declarara tots mos negocis. folio viij
 Mira en quanta reputació te tincb. folio viij
 May me pesara treballar p̄ la cosa fu.
 Mogut yo de amor cerque que pore fer quet placia. ix
 Marti me ha significat que tu recordes de mi. xij
 Molts me porté cadadia admirables virtuts de tu. xiiij
 Molt me alegra dela bonra que has retut en ton offici. xv
 Molt estime l'amor quem tens. xvij
 Molt desijaria que poguessem esser ensembs. xvij
 Molt me alegra dela salut dels bons. xvij
 Major vergonya tingui: quāt te volgui plar que no deuia per la
 Mira quant te estime. xij (amor quem tens. xvij
 Molt estime la v̄gonya mas mes la libertat del parlar. xvij
 March ba tengut especial recort del que has fet p̄ ell. xvij
 Moltes coses boig cadadia que volria que fossen veres. xvij
 Moltes coses boig cadadia que volria fossen falses. xix
 May be vist home mes foll que march. xx
 Molt ba aprofitat així be la antiga amicicia com la magnitud
 Molt toca a tue ami. xxi (dels benificis. xxi
 Mira lo que yo be pensat. xxi
 Marcel en totes ses coses me te bon amich. xxi
 Molts se son efforcats p̄ destroir la cosa pub. xxvij
 Moltes coses bi ba en la tua letra dignes de reprehensio. xxix
 Moltes coses me venen en la fantasia en aquest fet. xxix
 May be dubrat que nom volguesses be. xxxij
 May me so tardat nim tardare en seruirte. xxxij
 Mester es. Mas tu deus tenir tal efforc q̄l de tu sc̄spera. xxxv
 Moltes altres coses son semblants adaquestes. xlvi
 Mas tu be sabs les pratiques dcls homens. xlvi
 Mes has guāyat q̄ no pdut. Mas yo temi q̄ tum rephende. xlviij
 Mes l'ires son tals q̄ no les gose comanar a tot l'ō: empo si tins
 Molt me plau la tua vo. xxxvij (deu dc̄q̄ si ar puga jot escriure. i
 Molts se pluegen de mi p̄ esser yo tant bunita. li

- Miloz es cōportar q̄l seuol cosa q̄ esser sotsines als idignes liij
Molts hi ha q̄ reprenē als altres:y ells deuriē esser rep̄sos. liij
Molts bia q̄ no sabē en sos fets:y volē saber enlos dls altres.liij
Mas tu coneres la malicia dls. May aguera yo p̄ſat aco.liij
Molts han aconseguit dignitat sens virtut.folio lv
Mas mirar hoem. lvij Mas p̄ tornar al proposit n̄c. lxi
Mester es fe/amor/y diligencia.folio lxi
Millor pots tu p̄ſar q̄ yo scriure q̄na valor o force tiga aco. lxij
No se ab q̄ regraciā te puga. No puch estar q̄ not faca moltes v
Ni may he mancat ni mancare ala bonra tua.fo. i vij
Nou podies fer ab major discrecio del que u has fet.fo. viij
No solamēt tu q̄ ests afectat ala scia:mas encara q̄l seuol al. xiiij
No puch p̄ſar q̄ es cō les tues vtuts mes son diuines q̄ hu. xiiij
No sonch tāt p̄edre cartago:qnt es lo q̄ tu has fet ab la vtat. xv
Noy ha cosa p̄ atots mes accepta que es la virtut tua. xv
Noy ha cosa q̄ mes me placia que es la voluntat quē tens. xvij
Nom podia arribar millor noua que saber que estas be.fo. xvij
No puch dir ho encarir quant desixe la cosa publica.fo. xvij
No ha pogut esser mes diligēt cicero en les laos tues dl q̄ esxvij
No bas tegut vgonya de no hauer me may escrit. folio xix
Not marauelles sim clame ab rabo de anthoni. folio xix
No tinch degū en q̄ puga conixer semblāca de beniuolēcia. xx
Nosaltres passam fretura dela tua auctoritat.folio xxiij
Nosaltres som de aquest parer.folio xxv
Nosaltres tenim gran deliberacio de prouibir.folio xxvij
Nosaltres axi p̄ la vtut cō p̄ la amor quēs tēs:y p̄ tos fricis xxx
Noy ha negu aqui mes vulla que a tu.fo. xxxij
Nostra antiga amistat requer que yo faca aco.fo. xxxij
No podies fer cosa mes accepta/o amigable.fo. xxxij
Nom podia esdeuenir cosa mes plasent.fo. xxxij
No sols te visitaria ab vna l̄fa:mas encara ab grās ple. xxxij
Nosaltres hauem fet p̄ tu ab diligencia gran.fo. xxxij
No sens causa. Noy ha cosa degūa q̄ ab diligēcia nos faca. xxxv
Noy ha cosa que mes te aprofite que la virtut.fo. xxxvi
Noy ha cosa p̄us conuenient de aco ala vida del homc.fo. xxxvi
Noy ha p̄us bella cosa que la virtut.fo. xxxvi
Necessari es que vna de aquestes coses se esdeuenga.fo. xxxvij
Nosaltres tenim p̄ testimonia tots aq̄ls:los q̄ls conegueren a/
No es en lo mon.fo. xxxvij (questes coses xxxvij
Noy ha cosa p̄ grā q̄ sea q̄ yo no la creguia q̄ la pugas fer. xxxvij

- No cregues que ba altri ame mes que a tu. xxxviii
 No puch negar honestamēt cosa neguna a tu li fo. xli
 Hoy ha degu mes diligent p tu: que yo. xlii
 Ni may be fallit ni fallire axi com acostume p tu. xliii
 Ni p aco may cessare traballatzc. No res menys fare lo xc.
 No poria fer mes d' q̄ be fet. No res menys te afauozirc. xliii
 No poguera acōseguir major profit del que be agut. xliii
 No poria dir quant me alegraria: si trabies a cato de zc.
 No puch contentar ami mateix: perq̄ ab effecte not puch. xliiiii
 Nos deu tot parlar. Not escrib aco sens causa. xliiiii
 No deu esser bō tostēps debū parer. No crech q̄ y baja zc.
 Nou ignores/o be saps tu. xlv. Not cures dles coses va. xlv.
 No deus recusa r la fortuna comuna. xlvij
 Nigu no mes major amich ni mes liberal que pere. R. xlvij
 No deu esser repres mon parer fo. xlix
 No tinch res de quet escriga. Nom acorre res fo. i
 No fet allo tan prestament com volies p no bauer pogut. i
 No solament en aco: mas en qlſeuol altra cosa. i
 No era nigu de major bōra. Not marauelles si no be nego. I.
 No es cosa tan laugera ques baja de fer ab paraules. ii
 No tinch esperanca algūa del be dela cosa pu. ii
 No es mester que tinges ansia de fer bo fo. ii
 Nosaltres tenim enemichs poderosos en aquest set nostre liii
 Nom par que baja may negociat causa mes dificil fo. liii
 No pories creure quāt me alegrc si tum fas aq̄sta merce. lvij
 Nostre senyor deu endrecc lo que vols fer fo. lx
 Nou faces fins q̄ sapies com esta lo negoci dela guerra. lxij
Ocupat en mos negocis: esqu assamēt te pogut escriure. vi
 Diucundissima noua deles coses q̄ poch babas fet. xv
 O cosa plasent. O vtut desijada. O moltes coses gēnils. xxi
 O moltes coses intollerables folio. xxii
 O cosa miserable. O superbia inaudita folio. xxii
 O ara bajam de conseruar pau/o bajá de fer guerra zc. xxviiii
Per liny que estigam: no rōdem sino amar nos. iiii
 Perq̄ tinch coneguida ta volūtat: pco desige molt la ami. iiii
 Per la tua līabe sabut. iiii. Pēsat be de auisarte del zc. vi
 Per deu e p los homēs te iure que no tinch cosa mes cara q̄ tu z
 Perq̄ tu en totes mes coses me has volgut socorrer: pco. z
 Duys tostemp̄ me so amprat de tu a mon plaer: vul q̄t zc. z
 Per la obligaciō gran quet tinch: nit e dia may cesse zc. z

- Per los qui p nos altres pills han sostēgut: es rabo que tc. xi
 Perq tostēps has amat la virtut pco no sens causa te loc. xiiij
 Pere ha tengut grā pabor de la tua letra fo. xv
 Pompeu ha fet coses molt vtils ala cosa su. folio xxij
 Pregant me quet a iudas: me par cosa digna fo. xxij
 Per la present cōprēch lo que q les altres he entes fo. xxiiij
 Per la present pots conixer en quin punt estā nīces coses xxv
 Per ha estodiar nom mancha aldre sino la voluntat fo. xxv
 Pus facil es ami respōdre ales tues līes: q excitar te a tc. xxvij
 Pensa en tu mateix que eres vn altre yo fo. xxvij
 Perq no posarē tot nīc poder p la salut dela cosa su. xl
 Perque yo not dech afauoirir fo. xl
 Perdonam si defense a ieronim fo. xliij
 Perque yo no dech desijar la amistat dles pfones vtuoses. xlij
 Pompilio ha furtat. xlij. Plaent a deu folio xlij
 Perque millor ho entēges: yot dire claramēt tot lo fet. xliuj
 Pre en exemple dels homens virtuosos fo. xlvj
 Pensaries tu p ventura essent yo injuriat: que nom tc. xlvij
 Per vētura sera mester dirte algūa cosa q no volries fo. xlvij
 Per ventura not marauilles pque fo. xlij
 Per vētura diria algu. Per vētura encara bi ajustariē aco. li
 Perq alguns me pseguexē: o pque má dc maltractar fo. liij
 Perdonam que yom clame ab rabo fo. liij
 Perque sere yo diligent en aúlles coses: en les qls son ne tc. lv
 Per aque dire mes. lv Perq: sim tens p bon home. lvij
 Perq yom acomani ala amistat tua me deus afauoirir fo. lvj
 Pus que axi ho vols: yo fare p amor de tu fo. lvij
 Per la ql cosa pus es axi. Per la ql cosa aco escrit clouretc. lx
 Pus hauē parlat dela malicia dels homēs: mester es que to. lx
 Pensa diligentmēt quin consell hauem de pendre fo. lx
 Per lo q yo be dit: deus fer lo q te consellat fo. lx
 Periuat de molts pfits y socorros: no puch restar sens doloz. lx
 Per la qual cosa yot amoneste que tornes ala virtut fo. lxj
 Perdonam si te escrit breu folio. lxj
 Quē mostres molt amarme: nom portes res denou fo. li
 Quant mes va: mes te ame fo. lij
 Que en res nom ajes mancat mostrau claramēt la cōseruacio x
 Quant hoig plar cato: me par que hoig a tu fo. xvj
 Quant me fora ris: sim bi fos trobat fo. xxvij
 Quant sere en bolunya yo studiare fo. xxvij

- Quant me pucb yo recordar. folio xxv
Qual de aquests sia vicios: qual virtuos se pot ben conerer. xxv
Qui es pus diligēt en lo negoci. xxxij Quāt sera mestre. xxxij
Que es lo q̄ ha mācat a n̄ra bennuolēcia. Quant pore. xl
Que diras si te escrit tot lalde. Que sera: si. folio xlvi
Ques mestre q̄ yot comane la mia cā:pus tu la tēs p ppia. xlvi
Qui pēdria aco en paciēcia si no yo. Que diras si aco es. xlviij
Qui mal hi hania en aqlles paules sino rephensio d̄la erra. xlii
Que diras tu: si estes coses son falses. folio xlii
Quant fui y yo contra los bons. folio l
Que es que nos pot resistir ales forces sens poder. folio liij
Que creus q̄ te escrit. Que es. q̄ tu no veus lo q̄ es clara. liij
Quesi tum fas aquest plaer: o sim fas esta gracia. folio lvij
CRespondre al primer capitol dela tua letra. folio iiij
Rebuda la tua letra comēsi de tenir ansia dela tua causa. fo. xxij
Respondre a dos letres tues. folio xxix
Restaurar les forces. xxxvij Res nō empacha p̄ ba fuirte. xxxix
Recordat de afauoir nostra amistat. folio xxxix
Recordat mc de n̄ra antiga amistat: tostēps te afauoire. lvij
Resta quens vejam personalment. folio lvij
Recordat donchs daco/ o tendras catrech daco. fo. lx
CScrites ja e closes mes l̄res: me arribaren les tues. fo. iiij
Sim cōsentis lart de ben dir: moltes l̄res te trameteria tc. iiij
Si tu fas p̄ tos amichs lo q̄ bas acostumat: yot pregue quē tc. vi
Solicitut tinch de cescun dia en tes coses/ o fets. fo. vi
Si la téprāca deu esser loada: p̄ cert podē iudicar a cato p̄ mo. xiiij
Si tu no conegeisses les vtuts de lojs: yo te enformaria tc. xv
Si no tinges espiēcia d̄la tua fidelitat: not gofaría comuni. xvij
Si geus dubtas la amor quē tens: mes largamēt te tc. xvij
Spediēt es satisfier algūa vegada ala maldat d̄ls mals. xix
Serquāt yo de quet escriuria: jaume me ha donat materia d̄ escri
Si tu mudes les pratiques: faras be. xxv Urct. xxv
Seguit ma lo que a molts se esdcue. folio xxvij
Si nosaltres fem aeo: guanyare grā hōra y consolacio. xxvij
Si nosaltres amā la co:pu: o la honor: en aco dcuē trabal. xxvij
Si yo nous mostrare la culpa de johā axi p̄ lo mal q̄ ha fet. xxxij
Sabras donchs lo q̄ ses fet dins y defora lu ciutat: y lo q̄s es in
Si tum vols afauoir. folio xxxv (stituit. xxxv)
Si les virtuts valen: tu obtindras la tua dignitat. fo. xxxvij
Si la patria se conserua: tu poras vsar deles tues vtuts. xxxvij

- Si aquestes coses son axi: millozs seran les altres. folio xxxvij
 Sapies que noy ba degu aqui mes estime que atu. xxxvij
 Si conexere lo que tu vols: yo satissare aton desig. xxxix
 Si nosaltres no poré estar junts psonalmēt: serē bo de pēsa. xl
 Si moria p tu: encara nom par bauerte prou satisset. xl
 Si yo haure algun be:tun bauras ta part. folio xlj
 Si sera mestre yom posare atot perill. folio xlj
 Si la fortuna me reexira. folio xlj
 Si lo negoci nom ve al reues. folio xlj
 Si yo visch yot sere bon amich. folio xlj
 Si yo not satisfas nom tendre per boine. xlj
 Sabs lo q yot dich. xlj. Si la cosa sabes plar p si mateixa. xlj
 Si tu tens altre parer: auisamen. folio xlv
 Si no tens altre malenconia/ o altre enuig. xlv
 Sit plau. xlv. Si yo agues de fer aco:axi mateix faria. xlviij
 Segons me par. xlv Si tu no penses q aco not ptany. xlviij
 Si les mies pgaries noy valen yot deman aco en gracia. xlviij
 Si scot desplau no mi tornare pus/ o nou fare pus. xlxi
 Si la cosa es tal que bonament se puga fer. xlxi
 Si tu bi fosses estat psent: nou bauries fet milloz. folio xlxi
 Si parle clar en aco deu me esser pdonat que axi mes forcat fer
 Si alguna desauentura nom empacha. l (bo. xlxi)
 Si aco es veritat tot es perduto/ o noy ba remey lij
 Si aco se seguix: lo fet ira mal. folio lij
 Si es be que tots siam per nostre profit. folio lij
 Si coneix que lo que yo fas me sera poch agrabit. lij
 Si nons aguessen injurias: no mudariem nostre proposit y vo-
 luntat. folio lij
 Si los homens fossen leals y bons: no estariem en treball/ ni
 en fatiga. folio lij
 Si nostres contraris nons empachassen: nosaltres aconseguir-
 riem nostre intent. folio lij
 Si yo atençb aco:me par que haure ates lo q mes en lo mon de
 Si tu fas aco pmi fermas grandissim plaer. lvij (sijaua. lvj
 Si tu fas aco: satissara molt atu y ami. folio lvij
 Si tu fas lo que yo desixe: yot tendre per bon amich. lvij
 Si yo pogues aco atenyer: tendriam per benauenturat lvij
 Si res vols de mi: yo fare q no bo demanes debades. fo. lvij
 ¶ Tan gran trebalbas pres permisi: que es gran rabi que pren
 ga altretant pertu. folio lvij

- Quant me puch yo recordar. folio xxv
 Qual de aquests sia vicios: qual virtuos se pot ben conerer. xxv
 Qui es pus diligēt en lo negoci. xxxij. Quāt sera mestre. xxxij
 Que es lo q̄ ha mācat a nřa beniuolēcia. Quant pore. xl
 Que diras si te escrit tot laldee. Que sera: si. folio xlvi
 Ques mestre q̄ yet comane la mia cā: pus tu la tēs p ppia. xlviij
 Qui pēdria aco en paciēcia si no yo. Que diras si aco es. xlviij
 Qui mal bi hauia en aqlles paules sino rephensio dla erra. xlxi
 Que diras tu: si estes coses son falses. folio xlxi
 Quant fuy yo contra los bons. folio i
 Que es que nos pot resistir ales forces sens poder. folio liij
 Que creus q̄ te escrit. Que es q̄ tu no vcus lo q̄ es clara. liij
 Quesi tum fas aquest plae: o sim fas esta gracia. folio lvij
TRespondre al primer capitol dela tua letra. folio iiij
 Rebuda la tua letra comēsi de tenir ansia dela tua causa. fo. xxij
 Respondre a dos letres tues. folio xxix
 Restaurar les forces. xxxvij. Res nō empacha p̄ ha fuirte. xxxix
 Recordat de afauoir nostra amistat. folio xxxix
 Recordat me de nřa antiga amistat: tostéps te afauoirc. lvij
 Resta quens vejam personalment. folio lvij
 Recordat donchs daco/ o tendras carrech daco. fo. lx
TScrites ja e closes mes lřes: me arribaren les tues. fo. iiiij
 Sim cōsentis lart de ben dir: moltes lřes te trameteria tc. iiiij
 Si tu fas p̄ tos amichs lo q̄ bas acostumiat: yot pregue quē tc. vij
 Sollicitut tinch de cescun dia en tes coses/ o fets. fo. vij
 Si la tēpráca deu esser loada: p̄ cert podē iudicar a cato p̄ mo. xiiij
 Si tu no conegeisses les vtuts de lojs: yo te enformaria tc. xvij
 Si no tinges espiēcia dla tua fidelitat: not gosaria comuni. xvij
 Si geus dubtas la amor quē tens: mes largamēt te tc. xvij
 Spediēt es satisfier algūa vegada ala maldat dls mals. xix
 Serquāt yo de quet escriuria: jaume me ha donat materia d̄ escri
 Si tu mudes les pratiques: faras be. xxv Curct. xro
 Seguit ma lo que a molts se esdcue. folio xxvij
 Si nosaltres fem aeo: guanyare grābōra y consolacio. xxvij
 Si nosaltres amā la co: pu: o la honor: en aco dcue traval. xxvij
 Si yo nous mostrare la culpa de jobā ari y lo mal q̄ ha fet. xxxi
 Sabras donchs lo q̄ ses fet dins y defora lu ciutat: y lo q̄s es ins
 Si tum vols afauoir. folio xxxv (stituit. xxxi)
 Si les virtuts valen: tu obtindras la tua dignitat. fo. xxxvi
 Si la patria se conscrua: tu poras vfar de les tues vtuts. xxxvi

- Si aquestes coses son axi: millors seran les altres. folio xxxvij
 Sapies que noy ha degu aqui mes estime que atu. xxxvij
 Si conexere lo que tu vols: yo satissfare aton desig. xxxix
 Si nosaltres no porē estar junts psonalmēt: serē ho de pēsa. xl
 Si moria p tu: encara nom par bauerte prou satisfer. xl
 Si yo haure algun be:tun bauras ta part. folio xlj
 Si sera mester yom posare atot perill, folio xlj
 Si la fortuna me reexira. folio xlj
 Si lo negoci nom ve al reues. folio xlj
 Si yo visch yot sere bon amich. folio xlj
 Si yo not satisfas nom tendre per boine. xlj
 Sabs lo q yot dich. xliij. Si la cosa sabes glar p si mateixa. xliij
 Si tu tens altre parer: auisamen. folio xlv
 Si no tens altre malenconia/ o altre enwig. xlv
 Sit plau. xlv. Si yo agues de fer aco:axi mateix faria. xlvij
 Segons me par. xlv. Si tu no penses q aco not ptany. xlvij
 Si les mies pgaries noy valen yot deman aco en gracia. xlvij
 Si scot desplau no mi tornare pus/ o nou fare pus. xlxi
 Si la cosa es tal que bonament se puga fer. xlxi
 Si tu bi fosses estat psent: nou bauries fet miloz. folio xlxi
 Si parle clar en aco deu me esser pdonat que axi mes forcat fer
 Si alguna desauentura nom empacha. lj (bo. xlxi
 Si aco es veritat tot es percut/ o noy ba remey lij
 Si aco se seguex:lo fet ira mal. folio lij
 Si es be que tots siam per nostre profit. folio lij
 Si conech que lo que yo fas me sera poch agrabit. lij
 Si nons aguessen injuriat: no mudriem nostre proposit y vos
 luntat. folio lij
 Si los homens fossen leals y bons: no estariem en treball/ ni
 en fatiga. folio lij
 Si nostres contraris nons empachassen: nosaltres aconseguir
 riem nostre intent. folio lij
 Si yo atençb aco:me par que baure ates lo q mes en lo mon dev
 Si tu fas aco pmi fermas grandissim plaer. lvij (sijaua. lvj
 Si tu fas aco: satissara molt atu y ami. folio lvij
 Si tu fas lo que yo desixe: yot tendre per bon amich. lvij
 Si yo pogues aco atenyer: tendriam per benauenturat lvij
 Si res vols de mi: yo fare q no bo demances debades. fo. lvij
 Tan gran trebal bas pres permisi: que es gran rabi que pren
 ge altretant pertu. folio v

- Tat satisfa p atu lo q te escrib: q deus molt be recordarté. vi
Tantost q yo he tengut manera de ajudarte: be treballat en cōz
Tot lo que tinches aton plaer. folio vij (plauet. viij
Tot lo que te promes be posat en obra. folio viij
Tant ingrat creus que sia: que no satisfes: al q p mi bas fet. viij
Tant intrinsecament te ame: que noy ha algu: aqui mes intrin-
secament ame que atu. folio viij
Tant afauoresch la dignitat tua q totes coses fas p aqilla. viij
Totes les rabos cerq p podr recōpeniar lo benifet q mas fet. x
Tostemps be tengut gran jubi de ta sapiencia. xij
Tots los teus consells me semblen prudents e sauis. folio xv
Totes les tues coses me plaē: majorment la fe e humanitat. xv
Tulli en la jouētut ha adqrit tāta vtut: qnta los homens en lōch
Tu bas adqrit grā laboz p fama. xv (teps acostumē atenyer. xv
Tostemps tinch recor del a dignitat tua. xvij
Tostemps me ha altat la vida dels bons. xvij
Tota la mia esperanca es posada en tu. folio xvij
Tulli ha profitat ala patria. folio xvij
Tantost quet viu tuy enamorat de tu. folio xx
Tulli p son estudi ha guanyat aco: que p tota vtalia resplādexen
Tornat dela prouincia tantost te escrigui. xxij (ses vtuts. xxij
Tots aguarden al conte. folio xxij
Tantes vegades com miquell me encōtra: me fa gracies d'l que
Tu penses lo que es. xxv (bas fet p el. xxij
Tu no vols que yom atreuecsca a dir mon parer. xxv
Tu veus que la veritat dels homens maucha. xxvij
Tant ocupat estich q no puch escriure amon plaer. folio xxvij
Tum comptes de tulli: e de aquest temps passat. xxvij
Terēci es axi docte q ell sab p trafer los gests dels homēs. xxvij
Tulli diu aco ab moltes paraules. folio xxx
Tat a crescut nra amistat q no crech major augment pogues pē
Tu fas cosa digna de nostra amistat. xxxij (Dre. xxxij
Tu fas lo que deus / o tu fas lo que de tu se pertany. xxxij
Tu deus esser de aqsta voluntat en yes mi. xxxij
Tot mó fet esta en aco. xxxij Tostemps mo pensi. xxxij
Tu no pories bauer pensat cosa mes vtill. xxxij
Tu bas pensat lo que molt satisfa. folio xxxij
Te aco p cert q nom fatigue mes p la tua amoz q p la mia. xxxij
Tum troberas tostems prompte ala bonra tua. folio xxxij
Tum bas fets molts seruicis ab moltes maneres. xxxij

Tu deus fer tota cosa per la bonra/o labor. folio	xxxv
Tu no trobaras part alguna que no sia corrompuda.	xxxvi
Tot bom te vol grāment. xxxvij Tu pots fer aco.	xxxvij
Tulli es nat p ba fer costemps alguna cosa de be.	xxxvi
Tulli no fara sino coses virtuoses y de honra.	xxxvi
Tots los homens prudents loen aco. folio	xxxvii
Totes les coses queni escrius son verissimes. folio	xxxvij
Tu tens lo poder. xxxvij. Tu me enjuries p̄gant me.	xli
Totes coses has molt de mirar y pensar. folio	xliij
Tu eres tan discret que conixeras lo que es més espedit.	xlv
Tulli ha dit abans lo que ses seguit.	xlv
Tot aco te be dit: per que me entenges folio	xlvj
Totes les altres coses son generals y comunes. folio	xlvj
Tu no has mestre que sies excitat ni pregat.	xlvij
Tu deus comportar pacientment totes coses.	xlvij
Tu pories trobar en aco escusa. folio	xliij
Tu no tens rabo de acusarme en res.	xlije
Tu veus quant ma faltat la esperanca. folio	li
Tu sabs ja la mia malenconia. folio	lij
Tu ests tant pereos que ja not cures de escriure d algua cosa.	lv
Tu no fas cas de res/o atot bom tens en poch.	lv
Treballa que la mia bonra sia salua. folio	lvij
Tu faras gran merce si fas aco per mi.	lvij
Tot lo que yo fare p tu: me altara molt. folio	lvij
Tu coneixs que totes aquestes coses son desmesurades.	lx
Tu miraras aco millor segons ta prudencia. folio	lxij
G Vergonya tinc ab paules regraciarte: lo q ab efecte tc.	v
G Ul q sapis q estime tant a francesch: quāt fa vtut merita.	vij
G Voluntariament quant te mestre de tu me ampre: mas ab maz jor voluntat lo que per mi fas te regracie. folio	vij
G ull que sapis les dues coses esser me recomanades.	xvj
G olguera atenyer aquella prosperitat que yo merescb	xvij
G ul q sapis q tots los matuans pus prest qmetrà morir q esser	xvij
G olguera poder tenir tēps p ba estodiar. xxij (subdits. xxij)	xxij
G olria q en temps passat me agesses cōuidat al studi.	xxij
G olria de tu lo q puch atenyer .xxij G ul que sapis.	xxv
G n parlar escur/o cubert. xxv. G olria q estigesies en pau. xlvi	xlvi
G ns estimē la scia: altres la riquesa: altres les armes.	xxij
G ltra la grā amor qē tens: me bas fet gran seruey.	xxij
G olria que deixasses estar lcs questions/o desmilitate.	xlvi
	ij

Volria quem atengesses lo que mas proties.	folio	lvj	
Vull doncbs que sapies.	folio	lvj	
Volria quem auisasses del que deliberes fer.	folio	lxix	
T Yo volria que tant amasies ami quant yo ame atu.		iiij	
Yo sens si te ame.	Yo crech molt be que tum ames.	iiij	
Yo treballe en conseruar nostra perfeta amistat.		iiij	
Yo be rebut la tua lra.	iiiij.	Yo to regracie molt/o yo ten fas gra	viij
Yo not mācare may/o la affectio q̄t tinch may cessara.	v (cies.v)	Yo not mācare may/o la affectio q̄t tinch may cessara.	viij
Yo vull fer participant de mos bens.	folio	viij	
Yo dech tostamps publicar les laos tues.	folio	viij	
Yo tinch estreta amistat ab esteue.	folio	viij	
Yo nom canse de fer per tu/o loarte o amarte.		viij	
Yo dech fer p tu totes coses.	ix.	Yo tinch p home d grā p sell.	xiiij
Yo no veig home de millor consell que tu.		xiiij	
Yo me alegre molt dela fama tua.		xv	
Yo conech p espiencia:q̄ es ver tot:lo que han dit de tu.		xv	
Yo conech en mi mateix quant te estime	folio	xv	
Yom alegre d̄la tua p speritat.	Yom alegre d̄la p seruacio	xc.xvij	
Yo prench gran plaer de nostra companya.	folio	xvij	
Yo no he gosat acomanar les mles letres a marti.		xix	
Yo volria q̄ p moltes rabons stodiasses en les arts liberals.	xx	Yo volria q̄ p moltes rabons stodiasses en les arts liberals.	xx
Yo tinc per escusat.	folio	xxij	
Yo tinc ara disposicio de fer bo.	Yo tenia p̄samēt d fer bo.	xxij	
Yo he fet moltes gracias al compte.	folio	xxij	
Yo he tractat be ala co:p. Yo he fet qlsevol cosa p satisfier.	xxij	Yo he tractat be ala co:p. Yo he fet qlsevol cosa p satisfier.	xxij
Yo desixe molt q̄ tu atenges grā gloria de tes virtuts.		xxij	
Yo he fet tostamps cosa que fosses loat dela obra.		xxv	
Yo he pensat en mi mateis.	Yo torné al principi.	xxvj	
Yaco que p manera dc exemple to declaras.		xxvj	
Yo viu allo mateix.	Yo pense lo que es.	xxvj	
Yom recorde que alguns son venguts ami.		xxvj	
Yo no tendria negūa espanca.	Yom maruel molt daco.	xxvij	
Yom recorde q̄ tenganaues en p̄posar los vics ala vtut.		xxvij	
Yous mostrare quāta vtilitat/q̄nt plaer:q̄nt repos pendrē dcla			
Yous mostrare quāt dany:quant pill:quāta paor:	(pau.	xxvij	
quanta destructio nait dela guerra.	folio	xxvij	
Yo mostrare q̄ lart oratoria es molt vtil necessaria e djbora	xxix		
Yo prouare q̄ tulli ab sa eloquencia ha aprofitat ala cosa publica: e gran vtilitat ha portat a tota humana generacio; e ha acō			
seguit p̄fectus gloria.	folio	xxix	

Yo us mostrare en aquest malifici esser bi estats molts enemis molts sobornats/molts culpables. folio	xxix
Yo volria per moltes coses. folio	xxx
Yo veig diuerses opinions dels ciutadans.	xxx
Yo tinc moltes causes p ba cōseruar nostra amistat.	xxx
Yo no veig de aquestes coses qual a mi satisfa.	xxx
Yo no se qual de aquests me desplau mes.	xxx
Yo escriure doncs breument. folio	xxxi
Yo respondre ales tues letres axi p orde comes mestre.	xxxi
Yo tinc a dir primerament d la pau: apres d i studi: apres d ls co Yo volria mes q agues dfer q no dir. xxxij stus d la patria. xxxij	
Yo desige fer molt lo que tu m' manes.	xxxij
Yo he fet ja gran sonament en la tua faena. folio	xxxij
Yo he defensat la bona tua ab paraules e fets.	xxxij
Yo tinc grā diligència. Yo so obligat de fer aco p la tc. xxxij	
Yo m' recordo de cotinu del q has fet p mi. Yo nou ignore. xxxij	
Yo tinc aco per cert. Yo veig que aco sera. folio	xxxij
Yo fare tot lo que volra. Yo veig lo que m' pertany.	xxxv
Yo no poria exprimir lo desig p que tinc de satisficer.	xxxv
Yo haure gran plaer que fossim fora de malenconia.	xxxv
Yo no dupte que tu no treballas. folio	xxxv
Yo confesse la opinio tua esser verdadera.	xxxvij
Yo se que tu ho pots fer per amor mia.	xxxvij
Yo so encara fermen aquell preposit mateix. folio	xxxvij
Yo so estat present adaquest fet. folio	xxxvij
Yo done gran fe acascuna de tes paraules.	xxxvij
Yo he hoit prometre totes aquestes coses.	xxxvij
Yo he posat tota ma esperanca en tu. folio	xxxvij
Yo tinc espanca. Yo no dupte q tu vullies fer q ilsevol tc. xxxvij	
Yo se be qnt me pots ajudar. Yo espe q tu seras vn tc.	xxxvij
Yo ame mes q a degu. Yo muyra si not ame mes que tc. xxxix	
Yo ame apres de tu ton pare mes que tots los altres.	xxxix
Yo ame mes que not amen tos parents. folio	xxxix
Yo vull que tot hom sapia quet so amicb. folio	xli
Yo comunicare ab tu familiarmēt. folio	xli
Yo fare p tu diligentment totes coses. folio	xli
Yo asauoresch la voluntat tua. Yo fare mes fueys q no péses. xli	
Yo may mancare a cato. xli. Yo morre si no dico lo que par. xluij	
Yo hauria prestament tret de aquestes congoxes.	xluij
Yo estime tant que sere content de tot lo que tu faras.	xluij
Yo no cōscueria que gasparito molt amicb meus mal.	xluij

- Yo pregue a deu q lo negoci vaja be. Yo no dire mes.fo. xlviij
Yo te escrit largamēt perq milioz coneget ma opinio. xlviij
Yo dire breumēt lo q de si es larch. Yo te escrit a causa que tu fas
Yot escrch mes larch que no creya.folio xlviij
Yo he fet aco mirant lo temps. xlviij (beffes.xlviij
Yo no se quina forca tenen estes paraules. xlviij
Yo ame mes la virtut que los bens de fortuna. xlviij
Yo no fare res sense acort e cōsell. Yo he fet o dit aco vltra mon
Yo ame mes la virtut que los bens de fortuna.folio xlviij
Yo fas de altra manera que no hauia dit. xlvi (costum.xlvi
Yo mudi apres ma opinio. Yo no be singit cosa degūa. xlvi
Yo no dupte que tu no faces mes discratamēt q yo not auise. xlvi
Yo no fare res maliciosamēt.xlvi Ya crech q bas boit aco.xlvi
Yo veig que per estes rabons tu non fas res. xlvi
Yo fare per mi mateix:bi posare totes mes forces xlvi
Yo no dubte q essent tu benignie a tot bon ami quet so amicb no
Yo no se pque no estodis. xlvi (ages de afauzir.xlvi
Yo no dubte que lo. Yo no cure dallo.folio xlvi
Yo veig y se molt be quant me pots ajudar. xlvi
Yo no dubte que tu ho vullies per amor mia. xlvi
Yo no he mester p acabar aqst negoci sino la tua auctoritat xlvi
Yo tinib esperanca que lo temps se adobara. xlvi
Yo nom cure que tu ho prengues per be o per mal. xlvi
Yom desculparia voluntariament dauant tu.folio xlvi
Yo dire ab perdo/o parlare ab reuerencia tua.folio xlvi
Yo no dire de mi nim gabare del que yo no se. xlvi
Yo no se q es lo que puch fer. xlviij. Yo sabia be lo que feya.xlix
Yo not deuria fatigar:majorment en tantes ocupacions com
Yo fas molt poch cas o estima de mal diēts.xlix (tens.xlix
Yo no conech a march p tan ingenuos q sia mes sufficient que
Yo te escrituria mes largament sino. I (galceran.xlix
Yot te escrit breument:perque la cosa nom alta. I
Yo no gose pgar mes afectadamiēt per no esser vist: oblidarme
dela tua acostumada liberalitat y cortesia. I
Yo to aguera mostrat p espiciencia:si la fortuna no mo agues ve
Yo not se en quina manera.folio I (dat. I
Yo seguescb lo temps. I Yo puch viure sense march. I
Yo not atorge aco. Yo nou puch creure.folio I
Yo no mudare lo preposit sit veure ferm y constant. I
Yo volria si sera possible qē amassés cō bas acostumiat. I
Yot piegue que tinges mes facnes per recomanades. I

- Yot pregue queni vull esdefensar e asauoirir ari com requir nra
 Yo so estat breu en escriure. l (amistat.lvi
 Yot pregue que tinges p recomanat/o quem defenses. fo. lv
 Yot pregue que asauoresques la dignitat mia. lv
 Yot pregue molt afectadament.lvi Yom recomane atu. lvii
 Yot demane la tua beniuolencia y liberalitat. lv
 Yot pregue que la espanca q tincb en tu no sia frustada. lv
 Yo tincb tota mia esperanca en tu. Yot pregue aco lvij
 Yo fare ptu tot lo quet satissara. Yo fare tot lo que manes. lvij
 Yo fare ari cō me cō sellles. Yo stich molt aparelhat. folio lvij
 Yo posare per tu tot mon poder. folio lvij
 Yo tincb per propri lo que mas recomanat. folio lvij
 Yo tincb plaer que lo negoci vaja ari. folio lx
 Yo be vsat de vna noua manera dendir:pque me entegesses. lx
 Yot espere de cada dia. Yo espe les tues tres de cadadia. lx
 Yo tincb esperanca que de aco seras molt loat. lx
 Yo espere que tu portes del estudi de valencia alguna assenyala/
 da virtut. folio lx
 Yote escrit aco no perquē tingues p discret: mas perque cone/
 ges lamor quet tincb. folio lxij
 Yot escriue mes largament:quant tindre mes temps o mes
 Yo fare si. lxij (men espay. lxij
 Yote aguera escrit mes largament: si lo correu nom ages dor/
 nat tanta pressa. folio lxij

Expliciūt si nonima Stephani Flisci oratoris
 clarissimi ex italico sermone in valentinū p Hiero/
 nymū amiguetū redacta cū titulis viiiicuīcō or
 dini psonarum ascribendis/subscriptionibus/
 salutationibus/exitibus in epistolis ponēdis et
 kalendis/monis et idibus p dictū bieronymū ad
 ditis. Impressum in insigni ciuitate Valentie.
 per Christofferū Roffman. Decimo quarto kalē
 das Decembrias. Anno. M.D. secundi.

Legantur ad

epistolas cōponendas admodum utiles in ma
terio et latīno sermone explicunt: cum additionibus videlicet
Titulis vñciūq; psonarū ordini ascribendis: Supscriptio
nibus: Salutationibus: intergo aut fronte ep̄larum po
nendis: Erritibus: quibus epistole claudi solet: Aperta
q; kalendariū declaracione cum exemplis suis. Des
mum cū figuris ad inueniendū līram dominicale
aureum numerum et bisexti annum optimis.

P. 222. 1700. 1700.

